

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 48
13 de febrer de 2014

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 26, segona i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Interpel·lació

al Govern sobre la salut i la malnutrició infantils (tram. 300-00133/10) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre la singularitat d'Aran (tram. 300-00132/10) p. 7

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Fons de cooperació local (tram. 302-00121/10) p. 12

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'impuls de les tecnologies de la informació i de la comunicació (tram. 302-00117/10) p. 20

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a afrontar la violència per motius polítics (tram. 302-00118/10) p. 28

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'avantprojecte de llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana (tram. 302-00120/10) p. 37

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets de les dones (tram. 302-00116/10) p. 45

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la pèrdua de drets en matèria sanitària (tram. 302-00115/10) p. 54

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències sanitàries de les retallades (tram. 302-00119/10) p. 64

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 26.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, d'Interior, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família i d'Emplea i Ocupació.

La presidenta

Senyores diputades i senyors diputats, reprenem la sessió plenària amb la interpellació al Govern sobre la salut i la malnutrició infantils.

Interpellació

al Govern sobre la salut i la malnutrició infantils (tram. 300-00133/10)

Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller de Salut, honorable consellera de Benestar, 5 d'agost del 2013: un informe del Síndic de Greuges alertava sobre l'existència de nens a Catalunya en situació de malnutrició. 6 d'agost, l'endemà: el president Artur Mas negava aquest informe i deia que a Catalunya no passa res. I deia concretament: «A Catalunya no hi ha gana. A Catalunya hi ha gent que ho passa malament. Però gana no. No és veritat. A Catalunya no hi ha fam.» 26 d'agost, Diputació Permanent: Convergència i Unió ens acusa de crear alarma innecessària, de generar alarmisme, perquè aquí no passa res. A Catalunya ningú passa gana. 3 de setembre, conseller Boi Ruiz: «Hi ha malnutrició per mals hàbits, per obesitat o per altres qüestions, però mai per qüestions econòmiques.» Cinc de febrer d'enguany: el secretari de Salut Pública, el senyor Antoni Mateu, reconeix que l'informe del síndic de l'estiu passat sobre malnutrició infantil, tant criticat per vostè, senyor conseller de Salut, ha ajudat a detectar casos de nens malnodrits. En concret, reconeix que hi ha 751 nens menors de setze anys, dels quals 660 ho són per circumstàncies personals, econòmiques i familiars derivades de la crisi. 12 de febrer, senyor conseller de Salut, ahir mateix. Ahir mateix, en la sessió de control d'aquest Ple, vostè deia: «Tots detectem nens que no mengen prou per qüestions econòmiques derivades d'aquesta crisi. Ningú ha dit que no hi hagin nens malnodrits –ningú.» Doncs miri, senyor conseller, aquest «ningú» –aquest «ningú»..., no sé si per vostè és ningú, però resulta

que és el portaveu d'aquest Govern, el senyor Francesc Homs. Ahir, en *El Periódico de Catalunya*..., deia: «La Generalitat sosté que la crisi no ha fet créixer la pobresa.» Deia: «Francesc Homs va afirmar que la pobresa que hi ha a Catalunya és la mateixa que hi havia abans de la crisi, i que, si més no, una gran part d'aquesta és estructural.» Conseller de Salut, aquesta és la declaració institucional, solemne, en la roda de premsa posterior a la sessió de govern de fa poques hores.

Per tant, com li deia, jo no crec que el portaveu d'aquest Govern..., o bé actua per ignorància o bé actua per mala fe, i jo no crec que ho faci per ignorància.

Miri, senyor conseller de Salut, hi han moltes dades sobre la pobresa: miri, la pobresa extrema arriba a Catalunya a 602.000 persones, un 8 per cent de la societat està en situació d'extrema pobresa; una pobresa estructural de prop del 20 per cent; Creu Roja no fa tampoc gaires hores que es reunia amb vostès i els deia la situació que pateixen, i els explicaven com han d'atendre més de 90.000 nens amb pocs recursos, per exemple, durant aquest any 2013 passat.

Però hi han moltes dades de la pobresa infantil. En concret, l'informe aquest del síndic que presentava aquest estiu passat xifrava en 285.000 els nens que viuen en situació de pobresa a Catalunya, dels quals 50.000 són infants malnodrits; la taxa de pobresa a Catalunya supera en vuit punts la mitjana europea; la pobresa severa s'ha multiplicat per cinc a Catalunya des de l'any 2008.

Per tant, i com li deia, i fent-li aquest relat, aquesta cronologia dels fets, senyor conseller, convingui amb nosaltres que vostès no s'aclareixen, que això és un desgavell; convingui amb nosaltres que s'han equivocat negant la realitat i ocultant aquestes dades, que tothom sap, que tothom sabia, resulta, menys vostès. És greu, és molt greu, estar en mans d'un govern que no sap quants infants hi ha al nostre país en situació de malnutrició. Això, senyor conseller, és molt greu.

I ara resulta que el president Mas endossa –endossa– la prevenció de la malnutrició als ajuntaments. Afirma que els ajuntaments són els que han de detectar els problemes de malnutrició infantil. I els ajuntaments, els municipis, vostè ho sap molt bé, hi fan grans esforços. Sense anar més lluny, a la meua ciutat, a Montcada i Reixac, hi ha un menjador per atendre prop de trenta persones cada dia que passen gana, i passen gana derivada d'aquesta crisi econòmica que tothom reconeix excepte vostès, senyor conseller.

Miri, les entitats socials també estan a l'alçada. Creu Roja, per exemple, ja li ho deia, reforça les seves campanyes alimentàries i han assignat, per exemple, prop de set-cents beques menjador amb la posada en marxa d'un pla d'emergència d'alimentació infantil. Càritas –Càritas també, ho sap molt bé– fa una tasca exemplar. Senyor conseller, els consells comarcals del Baix Llobregat i del Vallès Occidental, per exemple, i sense anar més lluny, afirmen que hi han prop de cinc mil nens que s'han quedat sense beca menjador aquest any. Aquesta és la realitat, senyor conseller.

Miri, vostè el que podria fer perfectament ara en la seva intervenció és reconèixer que el president i el portaveu d'aquest Govern han faltat a la veritat. El que hauria de fer també vostè en la seva intervenció és reconèixer que dintre del seu departament, dintre del Departament de Salut, hi ha opinions contraposades sobre els nens catalans malnodrits. Sense anar més lluny, la seva pròpia. Fa uns mesos negava aquesta situació, i ara resulta que ja la reconeix. El que hauria de fer també, senyor conseller, és reconèixer que les prioritats independentistes d'aquest Govern abandonen els nens catalans que passen gana.

Perquè, miri, senyor Ruiz: vostè ara tindrà la temptació de fer aquell joc de paraules; fent servir els seus coneixements mèdics tindrà la temptació de fer aquell joc de paraules i distingir entre la malnutrició i la desnutrició. I li dic sincerament i amb tot el respecte: no ho faci, no perdi el temps, sabem perfectament quina és la diferència. El que passa és que aquesta és la seva estratègia per tal de no parlar de la veritat i per tal de no haver d'explicar quina és la situació. Sabem perfectament que hi ha centenars de milers de nens a Catalunya que mengen un sol cop el dia.

Senyor conseller, nosaltres els demanem que canviïn les prioritats, que abordin els problemes reals dels catalans, que deixin de banda la maleïda independència i treballin per millorar també la malnutrició infantil. Els demanem, senyor conseller, que dediquin recursos i esforços –que dediquin recursos i esforços– a subvencionar també les entitats socials, i no a subvencionar entitats separatistes i mitjans de comunicació del règim. Els demanem també, senyor conseller, que paguin a les entitats socials i no malgastin, i no malbaratin, els recursos de tots els catalans en commemoracions històriques sense sentit. Jo li demano, senyor conseller, que ara que té l'oportunitat d'explicar tota la veritat aprofiti per reconèixer que la situació se'ls n'ha anat de les mans. Han falsejat la realitat. Aprofiti la seva intervenció, com li dic, senyor conseller, per explicar la veritat i per desmentir, per desautoritzar, les paraules..., no només les seves de fa uns mesos on negava que hi haguessin nens malnodrits a Catalunya, sinó, com li deia, també, les paraules del mateix portaveu d'aquest Govern, del mateix president de la Generalitat, i, com li deia, sobretot, i també, les que hi han al seu propi departament, on hi han controvèrsies, on hi han discrepàncies, i on un dia es diu una cosa i l'endemà es diu la contrària.

Senyor conseller, parlem d'un tema molt seriós. Parlem de nens a Catalunya que passen gana, que no poden menjar. I mentrestant –i mentrestant–, aquest Govern mira cap a un altre costat, nega la realitat, i, sobretot, el que és més greu, no treballa perquè aquesta situació, amb aquests nens malnodrits, s'esclareixi, es solucioni i millori al més aviat possible.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula l'honorable conseller Boi Ruiz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Boi Ruiz i Garcia)

Gràcies, presidenta. Il·lustre diputada, miri, jo l'obligació que tinc en aquests moments és precisament desautoritzar les seves paraules. No les del meu president ni les del meu portaveu. Desautoritzar les seves.

Deia ahir mateix, a propòsit d'una pregunta del Grup Socialista, que malauradament, i ho deia amb referència a una cosa que havia llegit en un diari, l'auge de la mentalitat de la resposta immediata, la lectura en diagonal, concloure abans d'entendre, deixar-se anar pel prejudici i rendir culte a l'espontaneïtat, és una cosa que, malauradament, s'està instal·lant massa en l'àmbit de l'acció política. Massa. I el que ha fet vostè és un exemple precisament de tot això.

Jo no entraré a explicar-li, perquè he vist que ho sap perfectament, per tant és una contradicció..., i sap perfectament la diferència que hi ha entre desnutrició i malnutrició..., utilitzi els dos elements com a sinònims. Però no entraré en això. Jo em centraré a intentar explicar-li el problema avui, sense lectures en diagonal i sense concloure abans d'entendre.

Miri, la situació avui té dos aspectes: un aspecte sanitari i un aspecte social. Des del punt de vista del problema avui en la dimensió sanitària –en la dimensió sanitària–, podem assegurar sanitàriament que les dificultats d'accés a l'alimentació dels nens no provoca en aquests moments cap problema sanitari. Això no vol dir que no hi hagin situacions de dificultat en l'accés a l'alimentació.

I ara parlarem del problema social. Des del punt de vista del que reflecteixen les històries clíniques de l'atenció primària al nostre país, no hi ha cap situació que pugui alterar la salut d'un nen per raons d'una mala alimentació deguda a una situació econòmica. Això és el que diu l'informe del síndic –això és el que diu l'informe del síndic. I afegeix, l'informe del síndic: «Però això no vol dir que no hi hagin nens que tinguin dificultats d'accés a l'alimentació.» Problema social. Diferenciem totes dues coses. Problema social, evidentment, a què ens hem d'anticipar per no tenir un problema sanitari. I això és el que fem. Tenim un problema social que no volem que sigui un problema sanitari, que seria la manifestació extrema d'allò que no és desitjable en un país desenvolupat. Després ja explicarem per quines raons estem en aquest problema social. Perquè tots practiquem la temptació de la innocència i parlarem una miqueta d'on estan les responsabilitats.

Miri, des del punt de vista de la dimensió social del problema, sabem d'un percentatge ínfim, que no és tota la informació, dic un percentatge «ímfim»..., que molts nens que són visitats en atenció primària al nostre país per altres raons..., consta en la seva història clínica que tenen situacions de pobresa o de baixos ingressos en les famílies en què viuen. Això és una dada no sanitària. És una dada social que està dins de les històries clíniques sanitàries. Això és simplement un punt de contacte d'aquest problema.

Però tenim altres punts de contacte. Tenim punts de contacte, vostè ho ha dit molt bé, amb la Creu Roja.

I amb la Creu Roja hem actuat com a govern donant suport a tot un projecte de la Creu Roja de beques menjador, d'esmorzars menjador, de canals d'estudi, que arribaran a mil nens, a mil infants en aquest país. D'aquests mil infants que arriben a aquest país, seixanta-quatre són en famílies que tenen més de dos fills, allò que en diem «famílies nombroses». I, miri, d'aquests mil, 53,6 són famílies monoparentals. Això és un projecte que hem fet amb la Creu Roja des de l'Agència de Salut Pública. Problema social, no problema sanitari; no confonguem els problemes sanitaris amb els problemes socials derivats d'una crisi econòmica brutal que està castigant aquest país. Beques menjador: no cal que li expliqui que hem fet els màxims esforços, nosaltres, els consells comarcals –vostè mateixa ho ha dit. I, per altra banda, la reactivació de les alertes en el sector social.

Per tant, en tot això, en tot això que és un problema social, ens hi hem posat. I ens hi hem posat perquè en aquest país s'hi ha posat l'Administració i s'hi ha posat la societat. Per tant, tenim un problema, sí, però no confonguem que aquest problema tingui translació a problemes més transcendents, que serien sanitaris, i de greus conseqüències, si el Govern, si el govern local, si tothom, i la societat, les entitats socials, no s'hi haguessin posat amb tota l'energia per pal·liar aquesta dificultat d'accés de molts nens del nostre país a una alimentació adequada.

Miri, les actuacions des de l'àmbit de salut, des de l'aspecte social de l'àmbit de salut. El programa Infància i salut, que és el que regeix el control antropomètric de l'evolució i creixement dels nens, no detecta en aquests moments, hi insisteixo, conseqüències sanitàries, clíniques, sobre això. Què hem de fer? Evitar que aquestes conseqüències clíniques, hi insisteixo, es puguin arribar a produir. L'Enquesta de salut de Catalunya és un element permanent de control de com estem des del punt de vista –i la pot consultar– dels àpats, regulars o irregulars, que fan els nostres nens. Ja li he citat el problema de la Creu Roja. No cal que li digui que Salut Pública i el Banc d'Aliments hem treballat i estem treballant conjuntament per l'accessibilitat amb qualitat i seguretat dels aliments del Banc de Salut per a les persones i nens, especialment, que ho necessiten. En aquest cas de Barcelona, Barcelona comparteix..., amb el programa «Comparteix el menjar», a través d'una entitat que és Nutrició Sense Fronteres, estem treballant perquè arribin els aliments als nens de forma adequada i de forma equilibrada.

Actuació de l'àmbit d'aquest Govern? Miri, li plantejaré en aquesta primera intervenció unes quantes reflexions sobre els àmbits d'actuació d'aquest Govern.

Seguiment de les recomanacions del síndic, primera cosa –i pot veure que totes i cada una de les accions segueixen les recomanacions del síndic. No neguem l'informe del síndic; el que passa és que no llegim en diagonal i no traguem conclusions abans d'entendre-ho. I, per tant, a través dels tres departaments que d'alguna manera tenen la porta d'entrada per detectar això, actuem de forma protocolitzada i conjunta, tenint com un criteri únic el que entenem per la definició de «situacions d'especial dificultat en l'alimentació d'in-

fants i adolescents», és a dir, la insuficient atenció a les necessitats bàsiques d'alimentació de determinats nens en determinades famílies i en determinats entorns, sempre que sigui d'una manera regular i permanent.

Un cop determinem quin és el problema, a través d'aquest criteri únic d'aquest problema Benestar Social, Ensenyament i Salut, sigui quina sigui la porta d'entrada de detecció del problema, amb aquest mateix criteri traslladem aquest problema a qui correspon, que és a les actuacions oportunes dels serveis socials bàsics; serveis socials bàsics que actuen en conseqüència, i «en conseqüència» vol dir buscar la manera possible, a través dels suports de les entitats socials, a través de les beques menjador, a través de tot el que està a les nostres mans, perquè arribi l'alimentació adequada a aquests nens que són detectats, hi insisteixo, per les tres portes d'entrada: Ensenyament, Benestar, Salut.

Les actuacions activen, com deia, tots els mecanismes, mecanismes d'alerta, situacions en què moltes vegades s'abandona la utilització de la beca menjador, i a més a més no cal que li digui que quan es detecta algun problema de salut afegit a aquest problema –no «a conseqüència de»: afegit a aquest problema–, els serveis sanitaris i els socials actuen conjuntament. Inclús està establert en la nostra actuació treball conjunt –«conjunt» vol dir els serveis socials, Ensenyament i serveis sanitaris– quan els casos són de complexitat.

Això és el que està fent el Govern. El Govern no nega res –no nega res–, simplement diu... Clar que nega, evidentment, que hi han problemes de salut per mala alimentació dels nostres nens en aquest país, detectat al sistema sanitari, i en el sistema sanitari públic, que és on toca detectar-ho. Jo crec que és... I a més toca detectar al sistema sanitari si es produeixen situacions d'entorn familiar amb problemes econòmics de fons. Correspon al sistema sanitari, correspon al sistema educatiu i correspon al sistema de benestar social. Això és el que estem fent, i actuant en conseqüència amb relació a això.

I volem anar més enllà, eh? Volem tenir –i m'ho reservo per a la següent part– la informació adient que no permeti utilitzar criteris generalistes i situacions puntuals aixecades a situacions sistèmiques, que no ens fa avançar res, que no ens fa solucionar el problema. I sobretot, home, jo crec que hem de començar a deslligar que tots els problemes del nostre país vénen d'haver de..., de voler demanar el dret a decidir i voler demanar determinades coses. Jo crec que tots els problemes no els podem concentrar aquí, perquè crec, home, que els ciutadans això no ho entenen, i és massa exagerat dir amb tanta vehemència que tots aquests problemes vénen derivats del fet que destinem els recursos públics a altres finalitats que no són la finalitat d'atendre els nostres ciutadans. Primer els nostres ciutadans a Catalunya, primer els nens que tenen dificultat d'accés a l'alimentació, i després..., i allò altre també.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula la il·lustre diputada senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller de Salut, molt malament. Molt malament, senyor conseller. Permeti'm que li digui que ha decebut profundament, però no aquesta diputada ni aquest grup parlamentari: probablement –probablement– la gent que ens escolta i sobretot –i sobretot– els familiars d'aquests nens que passen gana. Vostè continua negant la realitat.

Ara ens acusa de llegir en diagonal –no sé com ho ha fet anar, això, que ahir va llegir també una cita d'un periodista, no sé què–, de la lectura en diagonal, de no llegir bé les dades... Escolti'm, la realitat és la que és –la realitat és la que és. Vostès van negar una situació, vostès van criticar profundament i rotundament, començant pel president, seguint pel portaveu i acabant pels consellers..., van negar les dades de l'informe del Síndic de Greuges, i resulta que ara el temps li ha donat la raó. Per casualitat; no sempre passa, evidentment –paraula de Ribó no és paraula de Déu–, però aquesta vegada, doncs, resulta que el temps li ha donat la raó, i vostès s'han vist obligats a haver de començar a reconèixer la realitat.

Miri, ara jo li he dit que tindria la temptació de fer aquest joc de paraules entre la malnutrició i la desnutrició, i vostè no ho ha fet, però ha fet un altre joc de paraules, i és parlar de «sanitari» i «social». Escolti'm, si en tot això hi estem d'acord, si ens està molt bé. Però hi ha nens a Catalunya que passen gana, sí o no? La consellera Munté fa quatre dies deia que per ella no hi havia..., en absolut. A mi també m'agradaria saber si la consellera Munté subscriu les paraules del portaveu del seu Govern, com abans els he mostrat, no? Perquè, clar, aquí cadascú diu la seva en funció de la roda de premsa que toca defensar, cadascú fa les seves declaracions, però resulta que a Catalunya hi han nens que passen gana. I no perquè no mengin proteïnes, senyor conseller, no perquè no mengin carn, o peix, o fruita, verdura, no sé què: perquè la situació familiar econòmica derivada de la crisi els impedeix menjar més d'un sol cop al dia. Aquesta és la realitat. I no ho ocultin, senyor conseller. És que si vostès oculten la realitat no avançarem i, el que és més greu, els nens continuaran passant gana i, en lloc de ics milers, hi hauran molts més milers, si continuem en mans d'un govern que ni hi és ni se l'espera pels nens mal nodrits a Catalunya. Francament, senyor conseller, lamentable –lamentable.

Vostè parlava també de les beques menjador. Probablement no és un tema competència del seu departament, però, clar, sense anar més lluny, aquestes últimes hores..., notícies fins i tot d'alcaldes de Convergència i Unió –que aquí sí que m'agradaria també que la consellera en algun altre moment, també ens donés la seva opinió–, alcaldes de Convergència i Unió que critiquen i consideren del tot insuficients les beques menjadors per a aquest curs. *(Veus de fons.)* Sí

senyors, i tant. I tant, senyor Batet, i tant. No neguin també aquesta realitat.

Miri, vostè, senyor conseller de Salut, hauria hagut de sortir aquí per anunciar mesures de caràcter urgent, perquè la situació s'ho mereix, mesures de caràcter urgent per acabar amb aquesta situació de malnutrició a Catalunya. I li donaré algunes idees, perquè veiem des del nostre grup parlamentari que aquest Govern, i ho continuo dient, tan capficat amb la maleïda independència i amb la maleïda consulta, no pensa en allò important, que són els nostres nens que passen gana a Catalunya. I li'n donaré alguns exemples que seran probablement motiu de la nostra moció subsegüent, que presentarem després d'aquesta interpellació.

Pla de xoc urgent contra la malnutrició infantil a Catalunya; això sí, dotat amb una partida pressupostària, perquè, clar, els plans de xoc d'aquest Govern i re, doncs, és exactament el mateix, no?, però, evidentment, hauria d'anar acompanyat d'una dotació pressupostària. Revisió urgent de la gestió dels ajuts alimentaris que es donen a les escoles. Revisió urgent també dels barems, condicions i normativa de les ajudes per assegurar que les beques menjador arriben a totes les famílies. Crear una xarxa de repartiment d'aliments per garantir el subministrament urgent de menjar a les famílies amb nens necessitats. Establir amb entitats municipalistes i diputacions, Departament d'Ensenyament, de Benestar, de Salut, establir amb totes aquestes entitats, i també amb les entitats socials i amb els col·legis professionals, un sistema de detecció ràpida i urgent d'infants amb necessitats alimentàries.

Senyor conseller, redrecin les seves polítiques, destinin els recursos a allò important. Abandonin les estelades, senyor conseller, destinin els diners, els recursos a treballar per les necessitats reals que tenen els nens catalans, per molt que vostès vulguin negar la realitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula l'honorable conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, presidenta. Il·lustre diputada, veig que també m'escolta en diagonal. Perquè si m'hagués escoltat hauria vist que jo continuo insistint que, afortunadament, la situació de dificultat d'accés de molts nens a l'alimentació encara no té trasllat des del punt de vista sanitari, i li estic dient que socialment tenim un problema i que, a més a més, sobre aquest problema estem treballant tots: el Govern, les entitats socials, els ajuntaments, amb enormes dificultats, perquè tenim el que tenim..., dóna la impressió que jo no li he dit gaire cosa. I em recomana que fem tot allò que estem fent; llavors dubto segurament que potser no ho estem fent prou bé, si no ens ho recomana vostè, eh?

Per tant, revisarem el que estem fent, però li puc assegurar que estem detectant amb sistemes homogenis,

en l'àmbit d'ensenyament, en l'àmbit de serveis socials i en l'àmbit de sanitat, aquells nens que tenen dificultats d'accés, per l'entorn econòmic en què viuen, a l'alimentació adequada. I estem fent un esforç màxim tots: consells comarcals, hi torno a insistir..., tothom.

Però, miri, em fa molta gràcia que em digui que posem una partida pressupostària en això, perquè tots reconeixem, i vostès també, l'enorme dèficit estructural que té el nostre país. Catalunya té un dèficit estructural que l'obliga a prendre mesures i decisions molt per sobre del que altres indrets de l'Estat espanyol que no tenen aquest dèficit estructural, fiscal, no han de fer. Per tant, si hem de demanar partides pressupostàries, demanem-les allà on toca, que segurament és on poden tenir la solució. I no perquè demanem almoïna, sinó perquè demanem allò que creiem que ens correspon.

Haig de dir-li, de totes maneres, que hem de ser conscients que... Em fa molta gràcia, diu: «mesures urgents», que ens hi posem... Miri, el 12 de novembre –12 de novembre–, acord de govern, acord de govern per crear l'observatori dels efectes de la crisi econòmica en la salut de la població, perquè per prendre decisions s'ha de tenir informació. A mi m'agradaria veure quina és la situació i quina informació té el conjunt de l'Estat respecte a quin és el problema de la nutrició, si més no en aquest país. Per cert, l'informe del síndic és informe basat en un informe del Departament de Salut; per tant, no amaguem res, li donem l'informe que ens demana, i, quan ens demana l'aclariment de què vol dir aquell informe en termes conceptuals, li ho contestem. Res a amagar, res a negar, eh?

Per tant, no fem un problema on no hi és, tenim un problema de veritat, no utilitzem el problema per fer un problema polític, utilitzem el problema tots en el mateix sentit per solucionar-lo. El problema són els nens, no fer política amb el problema dels nens i lligar aquesta política a l'estelada; perdoni, però ho ha fet, eh? Per tant, a mi el que em preocupa són els nens en aquests moments, i em preocupa detectar-los, i em preocupa tenir suficiència financera per poder abordar aquest problema, perquè no se'm transformi en un problema sanitari, que és la meua responsabilitat.

Per tant, anticipació. I amb aquesta anticipació estan treballant els tres departaments. I estem treballant amb una limitació de recursos excepcional –excepcional– en aquest país. I no fem política amb això, no fem política de l'estelada amb això, no posem en qüestió determinades coses, i que tots els mals estan lligats a determinats signes identitaris d'aquest país. Per tant, no fem política amb el problema dels nens. L'obligació que tenim tots és solucionar que aquests nens tinguin accés a l'alimentació adequada quan claudica l'entorn familiar en què viuen. I d'això estem ocupant-nos; no solament ens preocupem: ens n'ocupem. I li he explicat com ens n'ocupem.

Miri, i l'observatori, que serà modèlic en el conjunt de l'Estat –perquè és més fàcil opinar que observar, mesurar i comparar–..., en l'acord de govern del 12 de novembre es compromet a tenir un informe de la situació de l'impacte de la pobresa en salut en aquest primer quadrimestre. I en aquest primer quadrimestre

tindrem un informe que ens permetrà, des d'una perspectiva del 2008 fins avui, saber com estan funcionant els determinants socials de la malaltia, que, evidentment, com sap molt bé, són la situació laboral, l'educació, les condicions socioeconòmiques, l'habitatge..., hi han molts paràmetres, els indicadors de repercussió d'això en la salut, i tots i cada un dels elements que permetin, si no tenim la temptació de tornar a llegir en diagonal i de tornar a fer una lectura que ens permet concloure abans d'entendre, si som respectuosos amb la informació, podrem opinar amb rigor, que és del que es tracta en aquests moments.

Hi insisteixo, vivim una crisi econòmica sense precedents, tenim un impacte d'aquesta crisi en les rendes, aquest impacte en les rendes té un impacte amb els primers nivells d'allò que es diu la piràmide de Maslow, eh?, que són la subsistència, que són l'habitatge. Tenim un problema aquí baix que és de caràcter social i ens hem d'anticipar al fet que aquest problema creixi, i aquest problema l'hem de resoldre amb la màxima voluntat tots, amb la insuficiència de recursos de què disposa el nostre país, per sota de les seves possibilitats, i que algun dia haurem de resoldre, i l'haurem de resoldre amb rigor, amb rigor i acceptant tots la part de responsabilitat que ens toca.

I necessitem també estar contents que tenim un país que malgrat la seva insuficiència financera té una gran riquesa de capital social, de societat que es mou, d'entitats que es mouen, que recaptin recursos i que destinen aquests recursos als problemes que no podem resoldre amb els recursos públics. I en tot cas, el Govern sempre serà proactiu en aquest sentit, com ho ha estat fins ara.

Moltes gràcies.

La presidenta

El novè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la singularitat d'Aran.

Interpellació

al Govern sobre la singularitat d'Aran (tram. 300-00132/10)

Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Núria Parlon.

Núria Parlon Gil

Bon dia, *bon dia a toti, disculpatz que non hèsca era mia intervencion en aranés*. Bon dia a tothom, vicepresidenta, diputats, diputades..., avui presentem des del Grup Socialista aquesta interpellació per convidar a fer un debat que té especial interès al nostre país en un doble sentit. I m'explicaré.

No cal que remarqui la transcendència que l'Aran ha tingut per a Catalunya en molts aspectes i sentits en l'àmbit històric, atès que una contrada de frontera com és aquesta va resultar en un context històric inestable, amb territoris de frontera i lluites per fer-se amb el territori, amb conflictes continus, una autèntica frontissa, una frontissa formada per equilibris entre estats i entre

poders polítics i religiosos. Però l'Aran, a més a més, per a nosaltres té un valor simbòlic molt important i en ell i amb ell exercim la nostra capacitat de tractar la diversitat, allò que és diferent, però alhora que és igual en molts aspectes. I, de fet, es tracta d'això, en el moment en què tenim tot just el debat de la Llei de governs locals i sabem la importància de fer passos en ferm davant el reconeixement d'aquesta singularitat, una singularitat d'una terra que és propera, una singularitat que ha de partir de l'equitat en el reconeixement i en el tracte a una realitat, doncs, cultural i nacional diferent de la nostra, però, com deia, molt propera, que és important que siguem capaços d'entendre el que passa país endins i el que passa país enfora.

En la preparació d'aquesta intervenció, aquest ha estat un dels aspectes que per a mi ha estat molt interessant. I ho faig, a més a més, des d'una mirada, podríem dir, distant, perquè sóc alcaldessa d'una ciutat metropolitana, tot i que puc dir que conec bé i estimo molt aquelles contrades pirinenques. Però crec que és important –i ho puc fer des d'aquesta mirada una mica més llarga des de l'àrea metropolitana– ser capaços d'anar al moll de l'os de les coses. I en aquest cas, tenir en compte que ens trobem potser davant d'una situació, tenint el compte el que ens ofereix a dia d'avui la Llei de governs locals, que ens permetrà, si més no, millorar totes aquelles passes que hem anat fent històricament per fer possible aquesta singularitat.

Hi ha un aspecte que crec que és molt important, que parlem d'un territori on bàsicament la seva història parteix de ser capaços de sumar i de trobar aquells punts d'equilibri, és a dir, una història que es basa en un exercici d'interdependència. Si ens remuntem als tractats, doncs, d'emparança d'Alfons I, o bé als posteriors, que es va decidir a partir d'una consulta popular, per exemple, doncs, continuar adherits a la corona catalanoaragonesa, no?, en el temps de Jaume I, ens demostra unes maneres de fer d'aquestes terres que crec que són molt importants. És a dir, l'Aran, enmig de totes aquestes vicissituds i de segles interminables de lluita –no podem deixar de banda que hi ha hagut quaranta-cinc intents d'invasió i algunes annexions a França que així ho corroboren–, sempre ha fet prevaldre aquesta voluntat de reconeixement singular i de tenir el seu propi espai, alhora que ha mantingut sempre la interdependència i la connexió amb el nostre país.

És cert que l'Aran ha vist reconeguda la seva realitat singular de manera molt discreta a l'Estatut del 78; posteriorment, el 1990, amb l'aprovació de la Llei del règim especial i de les seves institucions, i després, doncs, també s'ha fet tota una sèrie d'avanços importants en el reconeixement de la seva llengua, que al mateix temps és oficial a Catalunya. Tots aquests passos són importants, però sí que és cert que la Llei de comarcalització del 1987, que és prèvia a la Llei del 1990, d'aprovació del règim especial, encara manté dintre de la nostra estructura territorial i comarcal la Vall d'Aran. I que és veritat també que aquests passos, que posteriorment, doncs, també s'han consolidat en l'Estatut, que va permetre, en aquest cas, a través de la feina que es va fer pel que llavors era el síndic, Paco Boya –que avui ens acompanya aquí a la sala i

que vull saludar especialment–, doncs, va permetre avançar en aquest reconeixement singular de la Vall d'Aran dintre del que serien les nostres estructures territorials, deixant que hagués de pertànyer a la territorialització comarcal o de vegueries.

Què ens preocupa en aquest moment? Doncs, que en el procés d'elaboració de la Llei de governs locals, a la disposició addicional cinquena no acaba de quedar clar o consolidat aquest avenç i aquesta empenta davant de la singularitat de l'Aran per no ser ni comarca ni vegueria, sinó ser simplement l'Aran. I creiem que aquest és un aspecte molt important i que està massa institucionalitzat, fins i tot en l'imaginari del conjunt de la ciutadania, del món periodístic, no?, quan, per exemple, sempre ens referim a l'Aran com la darrera comarca de Catalunya. I per tant, aprofitant que ara estem en un moment molt important, com deia, de revisió de l'avantprojecte de la Llei de governs locals i de revisió, doncs, d'aquest marc regulador de les nostres relacions, és molt important que ens fem la següent pregunta; és a dir, ningú pot posar en dubte que l'Aran és un territori singular, però el tractem realment com un territori singular? I aquí és on tenim la possibilitat d'obrir aquest debat i on tenim la possibilitat, en el marc de la Llei de governs locals, de donar-li aquest reconeixement. Tal com deia, fent referència als avanços que s'han fet, però que encara són tímids, són tímids perquè, com comentava, ens trobem davant d'una possibilitat molt important com és la Llei de governs locals que no acaba de concretar o fer el pas necessari per recollir aquesta singularitat de l'Aran fora de la comarcalització o de la vegueria de l'Alt Pirineu.

I aquest és, en definitiva, el debat que a dia d'avui hem volgut obrir amb aquesta interpellació que presentem, si tenim o no voluntat d'esmenar allò que no s'ha fet bé i de positivitzar tot el que s'ha fet bé en el camí de reconeixement de la singularitat de l'Aran. I a més a més, això també entronca una mica amb el debat propi que tenim a Catalunya, és a dir, amb les aspiracions que Catalunya té de ser tractada de forma diferent, de ser reconeguda de forma diferent, amb les seves llibertats, amb la seva realitat plurilingüística i nacional i que, en certa manera, l'experiència que ens ve de les terres o de les contrades de l'Aran, en aquest cas, ens ha d'ajudar, en certa manera, també, a emmirallar-nos i fer aquestes coses bé. Perquè aquí tenim una oportunitat històrica. I si alguna lliçó podem treure de l'Aran és justament ser capaços d'entendre la complexitat de la seva història i de la seva política, i contraposar-ho a un avui en què tot es vol reduir a una resposta sovint binària del «sí» o «no» o del banc i negre, quan a vegades la realitat ens mostra que la complexitat mai pot tenir respostes simples.

Tanmateix, torno a recordar que el meu partit està disposat i estem disposats a trobar aquest camí per perfeccionar la democràcia, perquè els ciutadans siguin consultats, per arribar a fer una consulta que obri pas a una nova forma de concebre la democràcia. Perquè és cert que la gent vol decidir sobre molts àmbits de la seva vida i ha de poder ser en el marc de la legalitat i de l'acord. Com ho han de fer també els aranesos quan arribi el seu moment –com ho han de poder fer també

els aranesos—, com el president Mas ho reconeixia fa uns dies quan va fer una visita a l'Aran. Si més no, és una mica curiós que el president ho faci i que no ho faci el seu partit a l'Aran o que ho negui votant en contra en el Conselh Generau d'Aran.

Per tant, com que sabem que ens trobem davant d'una realitat molt complicada, que hem d'intentar aprofitar l'avinentsa de la situació de reforma de la Llei de governs locals per millorar el reconeixement d'aquesta singularitat, que estem segurs que hi ha d'haver una voluntat, en aquest cas, per part del Govern de fer-ho possible, en el marc de la Llei de governs locals, com deia, és un moment importantíssim per poder-ho fer. Nosaltres, en aquest sentit i resultat d'aquesta interpellació, formularem una moció que anirà en aquesta direcció de recollir aquestes propostes a més de les esmenes parcials que ja hem fet en el temps.

I realment, per concloure aquesta primera part de la intervenció, vivim en temps de dogmes i cada vegada és més complicat fer allò que deia Carl Sagan, és a dir, la millor virtut de l'home és dubtar i potser el pitjor defecte és la seva fe o una fe absoluta. I avui vivim en moments massa abocats a la fe, però la realitat de l'Aran, la de Catalunya, la del conjunt d'Espanya, la d'Europa es construeix amb molts equilibris d'interdependència que són molt delicats. La construcció de les nostres architectures internes, de les nostres capacitats de decidir, forma part d'aquesta complexitat. I si som capaços de donar una lliçó i d'escriure de primera mà la història d'aquesta interdependència entre Catalunya i l'Aran superant una complexitat a partir del reconeixement ple d'aquesta singularitat ens estarem dotant de raons per gestionar el nostre futur i construir un diàleg i una voluntat d'entendre'ns a la qual no volem renunciar.

I aquest és el contingut del qual es deriva la nostra interpellació i la proposta que posteriorment farem de manera constructiva a la moció que presentarem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per respondre, l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals.

La vicepresidenta del Govern (Joana Ortega i Alemany)

Bon dia, *bon dia a toti*, síndic Boya, secretari general d'Administracions i Coordinacions Locals, secretari general del Departament de Governació, director general de Relacions Institucionals, senyores i senyors diputats. Senyora Parlon, em permetrà un petit apunt personal: jo sóc dona de fe i crec per damunt de tot en el meu país i crec que en el dret del meu país a poder decidir lliurement el seu futur col·lectiu, no? I tinc, a més a més, aquesta voluntat, jo crec que expressada pel nostre govern, doncs, d'entesa. I jo coincideixo amb vostè, la gent ha de poder decidir, a l'Aran i aquí. I per tant, estic convençuda que aquí hi ha un camí que queda obert i en el qual, doncs, estic convençuda

que arribarem tots a bon port, que és que la gent del nostre país pugui decidir el seu futur col·lectiu.

Tres apunts abans de començar la meua intervenció: la Llei de governs locals —i després en la rèplica jo crec que en podem debatre més profundament— és totalment respectuosa amb el règim especial de l'Aran, tant com jo hagués desitjat que ho hagués estat l'ARSAL, la famosa ARSAL, que, d'alguna manera, doncs, ataca directament no únicament les competències del Govern de la Generalitat, sinó la mateixa autonomia municipal. Però l'Aran és un territori singular, vostè ho ha dit i ho explicava perfectament, no? I d'alguna manera una mostra més que el Govern mai —mai— ha qüestionat la singularitat de l'Aran és justament el respecte que hi ha en el contingut de la llei de governs locals que en aquest moment està en el Parlament i, per tant, té un tràmit en què tots vostès la podran millorar, només faltaria, no? Però jo crec que el Govern, ans al contrari, ha demostrat amb actuacions polítiques, iniciatives legislatives, però també amb fets, el ple respecte als valors lingüístics, culturals i històrics de l'Aran, que defineixen aquest territori i que, d'alguna manera, també caracteritzen la seva població. I aquest pas és una línia més en un camí que té el seu origen, com vostè deia, doncs, en el restabliment de la Generalitat i en l'Estatut d'autonomia del 79, que ja preveia una protecció a la seva llengua i reconeixia, a més a més, les peculiaritats de la seva organització administrativa. Unes previsions estatutàries que van ser desenvolupades l'any 90, amb l'aprovació de la Llei 16/1990, sobre el règim especial de l'Aran, sota el Govern de Convergència i Unió.

I, com vostè deia, estarem tots d'acord que aquesta llei, encara vigent, va desplegar el mandat estatutari de forma, podem dir, particularment generosa, ja que no es va limitar a preveure una organització administrativa peculiar per a l'Aran, sinó que va apostar per reforçar aquesta organització amb un sistema competencial i financer específic, de manera que podem dir que va posar les bases per bastir un règim d'autogovern propi i peculiar de l'Aran.

I si dic que la llei estableix un règim d'autogovern per a l'Aran és perquè li garanteix, com deia, un sistema competencial específic i tendencialment superior al que en gaudeixen, com no podia ser d'altra manera, altres nivells de govern territorial. I està fonamentat, com molt bé vostè explicava, en motius d'ordre històric, i més precisament en la singularitat política i cultural que caracteritza l'Aran al llarg de tota la seva història, però també en la singularitat de la seva pròpia organització administrativa, i que la llei reconeixia i actualitza, concretada en l'elecció directa dels tretze membres que integren l'òrgan de govern, el Consell Generau d'Aran.

Així mateix, el règim especial de l'Aran va experimentar, jo diria que un notable salt endavant amb l'Estatut d'autonomia del 2006, que dedica a l'Aran una regulació molt més extensa i molt més intensa que la que tenia l'Estatut del 79. I val a dir que el mateix Estatut manava, establia una revisió i una modificació que s'haurien d'haver produït entre els anys 2007 i 2010 i que no es van produir en aquell període, mal-

grat el text consensuat i tramès en aquell moment pel Consell d'Aran.

I recentment el consell ha promogut davant el Parlament que se'n tramiti la proposició de llei corresponent, iniciativa que en aquest moment es troba a debat en aquesta mateixa cambra a través d'una ponència conjunta. I en aquest punt em deixarà que destaquï novament que a iniciativa del Grup Parlamentari de Convergència i Unió aquest Parlament va aprovar una moció, la Moció 21/X, sobre l'exercici de l'autogovern del poble aranès.

De ben segur aquesta llei, que en aquest moment està en ponència conjunta, quan es debati i s'aprovi en aquesta cambra, suposarà un salt qualitatiu en el reconeixement i en la potenciació de la singularitat pròpia de l'Aran. Per això mateix els animo a seguir treballant amb la força amb què ho fan, tots els membres que integren aquesta ponència conjunta, per avançar amb decisió, i especialment amb consens, el màxim possible. I els reitero de nou la disponibilitat del departament que presideixo i tot el suport del Govern per tal de tirar endavant aquesta llei tan necessària.

Però no voldria acabar sense abans fer un breu resum de l'obra de govern durant aquests darrers anys a favor de l'Aran, perquè també és una mostra, doncs, del respecte a la singularitat i a l'especificitat de l'Aran.

En primer lloc, dir que seguim i hem recuperat la fluïdesa de les relacions institucionals amb l'Aran; les vàrem tenir també amb el síndic Boya. Ho hem fet a través de la Comissió Govern de la Generalitat - Consell General, l'activitat de la qual ha esdevingut, en certa forma, permanent, perquè hem creat dos grups de treball estables: d'una banda, el Consell de Política Lingüística de l'Occità Aranès, per coordinar totes aquelles actuacions de normalització de la llengua pròpia de l'Aran, i per altra banda, la Ponència permanent de treball en matèria de traspassos i de convenis, un òrgan que ens ha permès i ens ha donat molta fluïdesa en les relacions institucionals entre la Generalitat i el consell general en l'àmbit de la negociació dels traspassos, però també dels convenis de col·laboració.

I, fruit d'aquests treballs i d'aquestes dues comissions, l'any passat vàrem aprovar quatre nous decrets de transferència de competències i serveis entre la Generalitat i el consell general; van ser en matèria de salut, en matèria de serveis socials, de transport interior i de muntanya. I en aquest moment hi han nous traspassos en negociació, que properament, en una nova reunió, doncs, acabarem de concretar. Quelcom força destacable, ja que, si em permet, no s'havia produït cap nou traspàs des de l'any 2005. Per tant, en aquest sentit, crec que l'avenç és prou notable.

Però un altre element singular, com he avançat, és el relatiu al sistema de finançament de l'Aran. Els tres darrers anys, el Govern de la Generalitat i el Consell General d'Aran, atesa la situació econòmica, han optat per negociar i formalitzar acords de finançament amb caràcter anual. I hem d'agrair la voluntat d'entesa però també la fermesa del síndic de l'Aran a l'hora de reivindicar els recursos.

I assolir aquests acords no ha estat fàcil, ha estat força complex i ha requerit sacrificis per les dues bandes, però puc dir que hem superat amb èxit aquesta difícil prova i que de forma progressiva hem aconseguit millorar el suport financer de la Generalitat a l'Aran. Ara mateix tenim en estudi el nou acord de finançament per al 2014, que té com a base de previsions específiques les incorporades a la Llei de pressupostos per a aquest any i que en breu començarem a treballar i a discutir amb el Consell d'Aran.

Però també li vull posar de manifest que el Govern mai tampoc va renunciar a fer esforços de caràcter financer, i aquesta vegada amb caràcter extraordinari, per un fet natural, lamentable, en ocasió de les riuades que varen afectar l'Aran i els Pallars. En aquella ocasió..., i els danys ocasionats per aquestes riuades i l'avaluació de la reacció institucional i de totes les mesures adoptades varen ser objecte d'una actuació immediata del Govern de la Generalitat i d'un examen per part de la Comissió Govern de la Generalitat - Consell General d'Aran, comissió que es va celebrar a Vielha, com deia, amb caràcter extraordinari el 29 de juliol del 2013, i el Govern ha fet i farà tot el possible, dintre de les seves possibilitats, per tal de donar suport al consell i trobar solucions a les greus conseqüències que es varen derivar per a les infraestructures i per a la població aranesa.

I, finalment, no voldria acabar aquesta intervenció sense fer un apunt en l'àmbit de la llengua, no? Vull destacar que el Govern ha defensat jurídicament la Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran, davant del recurs d'inconstitucionalitat formulat en la darrera etapa del PSOE contra els preceptes que estableixen el caràcter preferent de l'aranès en diversos àmbits i que ha desplegat amb decisió aquesta llei, amb actuacions com la creació del Consell de la Política Lingüística de l'occità aranès, o amb el recent decret pel qual s'atorga a l'Institut d'Estudis Aranesos el caràcter d'acadèmia i autoritat lingüística de l'occità, llengua pròpia *dera* Val d'Aran i oficial de Catalunya.

En definitiva, aquestes són les actuacions de govern. Crec que posen clarament de manifest el compromís amb l'Aran, amb la seva singularitat, en el camp normatiu, en el camp institucional, competencial, financer i lingüístic. I crec que amb motiu de la rèplica podem entrar més profundament, si vostè vol, en el contingut de la Llei de governs locals o en el dret a decidir, reivindicat a l'Aran i a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula la il·lustríssima senyora Núria Parlon.

Núria Parlon Gil

Sí; gràcies, presidenta. Seguint amb el tema o la flexió de la fe o el dubte, avui tots hem de tenir fe i, alhora, també tenim certs dubtes de què passarà amb els setze treballadors del comitè de vaga de Panrico, que s'enfronten a un judici, a pagar 5 milions d'euros,

contra el seu patrimoni, per haver fet la vaga. Per tant, suposo que aquests treballadors tindran molta fe en la justícia, però tenim tots el dubte de què passarà. És a dir, la fe i el dubte, com em deia fa un moment el senyor Teixidó, doncs, sovint estan molt lligats i es retroalimenten per aquells que tenen fe o per aquells que acostumen a ser..., o a tenir dubtes sobre el que passa i com podem millorar la nostra societat.

Amb relació al que comentava de la Llei de l'ARSAL, del projecte de llei estatal, i com envaeix les competències i l'autonomia del món local, en això estem totalment d'acord; i després tindrem l'oportunitat d'incidir-hi, quan comentem altres mocions que es presenten al llarg del matí.

Amb relació al que comentàvem de la interpellació, la nostra interpellació bàsicament el que cerca és, primer, encetar en seu parlamentària i en aquest hemicle el debat davant de la singularitat de l'Aran, aprofitant l'avinentsa que hem d'aprovar la nova Llei de governs locals. Dit això, és veritat que s'han fet coses bé pels diferents governs, però també n'hi ha d'altres que s'haurien pogut fer millor. Recordem que el 1987, quan s'aprova la Llei de comarques, doncs, l'Aran es continua considerant comarca; que el 2003 l'Aran es continua considerant comarca, i que els avanços que es van fer –i és veritat, i vostè ho deia, vicepresidenta– el 2006, en el marc de l'Estatut, a dia d'avui requereixen una nova empenta en el marc de la Llei de governs locals. No es fa en cap moment referència, en aquesta disposició addicional cinquena, que malgrat que es reconeix el règim especial de l'Aran derivat de la Llei del 1990, en cap moment fem referència que deixi d'estar dintre del marc de comarcalització del 87/2003 o de la Llei de vegueries, on queda dintre de la vegueria de l'Alt Pirineu. Per tant, jo crec que l'oportunitat que ens ofereix la Llei de governs locals l'hem d'aprofitar.

Passos importants amb relació a la millora del finançament i dels traspassos a la Vall d'Aran, doncs, se n'han fet i es van fer clarament en l'etapa en què també governava el president Montilla. A dia d'avui és veritat que totes les administracions públiques hem d'ajustar els nostres pressupostos per la situació de crisi, però el finançament, en aquest cas a l'Aran, per part de la Generalitat s'ha reduït en un 80 per cent. I, per tant, aquesta és una realitat que no podem obviar.

Per altra banda..., i també recordar que va ser el Parlament de Catalunya, també, qui va aprovar la Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, on l'occità, aranès a l'Aran, és llengua oficial al nostre territori, a Catalunya, juntament amb el castellà i el català. I es va fer també en l'etapa dels governs anteriors.

Per tant, jo crec que tots hem pogut fer coses bones, tots ens hem «esmerat», en la mesura del possible, a garantir aquesta singularitat. En alguns moments es podia haver fet molt millor, i aquí ho deixo... És a dir, vam tenir l'oportunitat, el 87, de deixar, en aquest cas, les terres de l'Aran fora de la comarcalització, el 2003 també, però ara tenim una oportunitat històrica, que és la de la Llei de governs locals, i jo crec que és la que hem d'aprofitar. I aquest és el sentit de la nostra interpellació.

És a dir, estem revisant el marc de regulació dels governs locals, i tenim una oportunitat de poder-ho fer i avançar en els passos en positiu que vostè apuntava... Vull dir, ens posarem més o menys d'acord en si s'ha avançat més o menys, això deixem-ho dintre de la bona voluntat de tots plegats, però la nostra interpellació va en la línia –i ho remarcaré moltes vegades– de: aprofitem el marc de la Llei de governs locals per recollir aquesta singularitat de manera ferma. És a dir, que la Vall d'Aran sigui la Vall d'Aran i que no formi part del mapa comarcal o del mapa de vegueries.

I aquest serà el contingut final que nosaltres, com deia, en el marc de la moció que farem arran d'aquesta interpellació, demanarem, amb aquesta voluntat, doncs, d'entesa i diàleg que tenim habitualment, en aquest cas amb el Departament de Governació i amb la vicepresidenta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula l'honorable senyora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyora diputada. Tres apunts, molt ràpidament.

Primer. No –jo abans hi feia referència–, aquest debat no l'obrim avui; fa cinc mesos una moció presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, si em permet, pel diputat Àlex Moga, doncs, ja va posar el debat sobre la taula. Però, de fet, jo crec que hem de ressituat i hem de posar les coses en el seu lloc.

Primer, jo abans li deia que la Llei de governs locals és tremendament, si em permet l'expressió, respectuosa amb la Vall d'Aran, amb el règim especial, amb la seva singularitat actual i futura, no? I, si em permet, la hi llegiré, no?, perquè preveu que, «en virtut del règim jurídic especial garantit per l'article 94 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el Consell General d'Aran és la institució de govern de l'Aran, que constitueix una entitat territorial singular dins de Catalunya. El Consell d'Aran es relaciona de manera bilateral amb l'Administració de la Generalitat en els termes fixats per la legislació reguladora del seu règim jurídic especial respecte a la qual aquesta llei serà d'aplicació supletòria», ho repeteixo, «respecte a la qual aquesta llei serà d'aplicació supletòria».

De tota manera, ho repeteixo, el Parlament és sobirà. En aquest moment la Llei de governs locals és aquí, i, per tant, el fet que hi hagi un diputat de l'Aran, doncs, també és una garantia de la defensa, de la mateixa manera que ho ha fet vostè, i, a més a més, ho explicava, des de la distància, no? Però, bé, jo crec que, en tot cas, tenim aquí, en la Llei de governs locals, una oportunitat.

Però deixi'm dir-li també que la futura Llei de l'Aran estableix que l'Aran no pot ésser inclòs dins de cap divisió territorial ni administrativa de Catalunya que no sigui ella mateixa. I tot això –tot això– ho contempli. I, per tant, no pateixi, estigui tranquil·la, perquè

el respecte per la singularitat el tenim, el tindrem i el mantindrem, com hem fet tots aquests darrers anys. Jo crec que això ha quedat prou clar.

Un petit apunt, només, pel que fa al dret a decidir. Vostè deia: «Home, que la Vall d'Aran sigui la Vall d'Aran.» Sí, i el Govern de Convergència i Unió, doncs, com li dic, amb fets i amb legislació i amb normativa, doncs, ho preveu, no?

Vostè abans també feia referència a les declaracions que havia fet el president Mas sobre el dret a decidir de l'Aran. Escolti, Convergència i Unió i el Govern de Catalunya defensarem el dret a decidir de l'Aran de la mateixa manera que defensem el dret a decidir a Catalunya, i segurament ho fem amb més força, si em permet, del que ho fa el Partit Socialista, que estic convençuda, com li deia abans, que tindrem un punt d'entesa, no?

Però, escolti, farem molt més que això i farem quelcom diferent del que està fent en aquest moment el Partit Popular, perquè, a diferència del tracte que Catalunya rep de l'Estat, el Govern de la Generalitat pel que treballarà és perquè l'Aran segueixi formant part de Catalunya, tot i respectar, com li deia..., i acceptarà i permetrà que exercixin, com no podia ser d'una altra manera, el dret a decidir del poble de l'Aran si els aranesos ho demanen, no? De la mateixa manera que vostès respecten el dret a decidir a l'Aran i no ho fan aquí a Catalunya..., cosa que... (*veus de fons*), no, no, cosa que no s'entén. Vostès reivindiquen allà el dret a decidir, en canvi, doncs, aquí, en funció de les instruccions o de les aliances que necessiten amb Madrid, no ho fan.

Per tant, dir-los que benvinguts a aquest debat. Crec que, a més a més, tenim un camí per davant amb la Llei de governs locals, que vostès mateixos, doncs, decidiran si cal o no cal avançar en aquesta línia.

I després posar de manifest, doncs, que hi ha en aquest moment en tràmit parlamentari, com els deia, aquesta Llei de l'Aran, que també, sens dubte, ha d'avançar i ha de permetre que aquesta legislatura puguem tenir-la aprovada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Fons de cooperació local, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Moció

subsegüent a la interpellació al
Govern sobre el Fons de cooperació
local (tram. 302-00121/10)

Té la paraula l'il·lustre senyor Manuel Reyes.

Manuel Reyes López

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, vicepresidenta, hoy presentamos una moción sobre el Fondo de cooperación local que va ligada a la interpela-

ción que en el último Pleno del Parlament presentó el Partido Popular, una moción que es necesaria ahora más que nunca porque necesarios son los recursos que los ayuntamientos están destinando para los servicios públicos que miles y miles de catalanes necesitan especialmente ahora, en estos momentos de dificultades económicas, en estos momentos de crisis en nuestro país.

Y, por lo tanto, esta moción presenta, en primer lugar, el total rechazo a la resolución del Departament de Governació; total rechazo por cuatro motivos. En primer lugar, por las formas, porque no son formas presentar una resolución del *departament* a través de una publicación del *Diario Oficial de la Generalitat de Cataluña*, el 27 de diciembre, cuatro días antes de finalizar el año; una resolución, además, que no solo se publicaba a final de año, sino que además recortaba en más de 50 millones de euros el Fondo de cooperación local, dejando a ciento siete municipios de Cataluña con un resultado de cero, de cero euros.

Además, segundo motivo, es la falta de diálogo, porque esa resolución se toma a espaldas de las entidades municipalistas, a espaldas de los ayuntamientos y, estoy convencido, también a espaldas de los alcaldes de Esquerra Republicana y de Convergencia y Unió.

En tercer lugar, falta de diálogo –falta de diálogo– y de legalidad. Y aquí van para nota, porque ustedes incumplen la Ley de administraciones públicas, dando una resolución dictada por un órgano incompetente; en segundo lugar, incumplen el Estatuto de Cataluña, ya que prevé que esa dotación del Fondo catalán de cooperación tiene que respetar como mínimo la cuantía que existía en el año 2006, antes de la entrada en vigor del Estatuto de autonomía, y además que establecía la necesidad de vincular ese Fondo de cooperación a través de una ley; en tercer lugar, también incumple la Ley de presupuestos, la 1/2012, del 22 de febrero del año 2012, donde se establecía el presupuesto de la Generalitat, presupuesto prorrogado durante el año 2013, y, en cuarto lugar, también la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que establecía la necesidad de una ley de presupuestos para establecer los criterios del Fondo de cooperación local.

Por lo tanto, una falta en las formas, una falta también en el diálogo, en la legalidad, y también en el rigor, en el rigor del criterio de reparto. Ustedes se basan en que los ayuntamientos catalanes van a recibir durante el año 2007 mayores anticipos que..., el año 2012, por parte del Estado, a través de la participación en los ingresos del Estado. Y ese es el criterio que utilizan para excluir a cientos de municipios en Cataluña, que dejarán de cobrar. Un criterio curioso, viniendo de Convergencia y Unió y Esquerra Republicana, ya que se basa en que el Estado, como nos da más, pues, entonces, el Govern de la Generalitat nos da menos. Ese es el nuevo criterio que ustedes establecen. Además, curioso criterio que deja y olvida a la población de Cataluña, al criterio poblacional; que olvida también si un municipio tiene más de un núcleo; que olvidan también la capitalidad de las comarcas. Ustedes, defensores del modelo municipalista catalán, del modelo comarcal, ignoran la capi-

talidad de las comarcas e ignoran también el criterio de superficie. ¿Resultado? Más de ciento cincuenta municipios de Cataluña han presentado alegaciones o van a presentar contenciosos administrativos contra la Generalitat de Cataluña.

Por lo tanto, hagan un poco de crítica constructiva, un gesto de humildad y subsanen los errores que han cometido; anulen la resolución, anulen la resolución y recuperen el fondo con la dotación prevista en el año 2012; mantengan los criterios de reparto de los años 2011 y 2012 y que también serán vigentes en el año 2014.

Y no se trata de quitar a unos ayuntamientos para darles a otros sino de establecer un criterio lógico, un criterio de reparto, como se ha hecho siempre. Están consiguiendo con esto que los ayuntamientos tengan problemas de tesorería, tensiones de tesorería, con las cuales no van a poder atender el pago de facturas de sus proveedores. Y probablemente a ustedes les da igual si los ayuntamientos y la Administración paga o no a los empresarios, a los emprendedores, especialmente ahora que los empresarios alemanes, los americanos y muchos catalanes, el empresariado se está de alguna manera rebelando contra ese movimiento independentista, secesionista que ustedes promulgan.

Vicepresidenta, usted realizó aquí, en sede parlamentaria, un importante compromiso por parte del Govern, un compromiso importante de pagar a los ayuntamientos en los próximos tres años, un compromiso importante, que espero que Convergencia y Esquerra Republicana sostengan, que lo apoyen, y que hoy, con los votos de estos dos partidos, no reprueben a la vicepresidenta. Por tanto, yo confío que tanto Convergencia y Unió como Esquerra Republicana apoyarán la propuesta de la vicepresidenta de pagar en los próximos tres años a los ayuntamientos catalanes.

Muchas gracias.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Núria Parlon.

Núria Parlon Gil

Gràcies, presidenta. A veure, nosaltres, davant d'aquesta moció que presenta el Grup Popular i el Partit Popular, i, a més a més, en veu d'un dels seus alcaldes, del seu alcalde, vaja, l'alcalde de Castelldefels, home, no estarem en contra que als ajuntaments se'ns rectifiqui, en aquest cas, una decisió que ja hem manifestat que consideràvem si més no injusta –deixar un total de cent set municipis sense cap participació en el Fons de cooperació local, tenint en compte que aquests ingressos ja s'havien pressupostat com a tals en el pressupost del 2013 i que això ens generaria, doncs, moltes tensions de tesoreria. I així ho hem manifestat. I ho han manifestat els representants de la Federació de Municipis, els representants de l'Associació Catalana de Municipis, el nostre alcalde de Granollers, i responsable de política municipal, a la vicepresidenta. I en això estem d'acord. O sigui, no estem d'acord amb aquest

decret, no estem d'acord amb les formes com es produeix.

I, evidentment, doncs, valorem, en aquest cas..., i sé que la vicepresidenta ha fet un esforç molt important perquè això es pugui pagar en tres anys. Per nosaltres, i aquesta és una de les esmenes que remarcàvem, és que tres anys és massa temps, atès que eren uns ingressos que havíem pressupostat el 2013. I, per tant, ens agradaria tancar, si més no, el mandat amb els comptes ben arreglats i, per tant, amb aquests ingressos que hem de rebre cobrats d'acord amb la legislació vigent.

Dit això, home, doncs, és sorprenent que el Partit Popular, i ho haig de dir, malgrat tot el respecte que tinc per l'alcalde de Castelldefels, com tinc per qualsevol alcalde o alcaldessa de qualsevol opció política, ens presenti aquesta moció, perquè..., i anem en la línia de l'esmena que nosaltres hem presentat, quan acaben d'aprovar una llei que va en contra dels interessos del món local, de l'autonomia local, de la possibilitat de prestar serveis públics de qualitat als nostres veïns, visquin en qualsevol part del territori, i, per tant, ostres!, ja està bé; com diu la meua filla, «ya os vale». Perquè és que, de veritat, cada cop que presenteu una moció d'aquestes característiques o que parleu dels interessos dels governs locals, nosaltres farem una esmena en la línia de dir que sumeu-vos, els alcaldes del Partit Popular, al recurs d'inconstitucionalitat que presentarem davant del Tribunal Constitucional per la dilapidació de competències i la invasió de competències que fa la Llei de govern locals, de sostenibilitat i racionament, que no racionalització, del Partit Popular.

Per tant, aquí anava la nostra esmena, en la línia que us sumeu, els alcaldes del Partit Popular de Catalunya, als recursos d'inconstitucionalitat que prepararem la resta d'alcaldes i alcaldesses de la resta d'opcions.

Això no treu que sempre el *patito feo* són els governs locals, perquè si sumem el deute que té la Generalitat amb tots nosaltres i, a més a més, les quatre regles d'or o *tablas* de Moisès que ens imposa la Llei de governs locals, doncs, evidentment, si la Generalitat no ens paga els deutes que ens deu, nosaltres no podrem complir amb el pagament a proveïdors a seixanta dies que ens obliga la llei, la llei estatal.

Per tant, entre deute i compliment de les taules de Moisès, clarament fonamentades en principis exclusivament econòmics i d'estabilitat pressupostària sense respectar el que hi ha darrere dels serveis que hem de prestar els ajuntaments, i que sempre estan amb més eficiència que d'altres administracions i representant menys deute que la resta d'administracions, sempre som els castigats.

I, home, que el Partit Popular reclami el pagament als ajuntaments que ens hem quedat fora del Fons de cooperació local..., doncs, home, nosaltres hi votarem a favor, perquè no podem fer altra cosa, però hi votem a favor amb les reserves que, com a mínim, si vostès presenten aquesta moció avui, aquí, al Parlament, tinguin la decència de sumar-se al recurs d'inconstitucionalitat de la llei ARSAL, perquè sap per-

fectament que les normes que li imposa, simplement les quatre normes que es deriven de complir amb els criteris d'estabilitat pressupostària, del pagament a proveïdors a seixanta dies, i la regla de despesa, són impossibles de complir si no hi ha més ingressos, provinents també de l'Estat i, evidentment, del deute acumulat que tenim de la Generalitat. Per tant, si guem tots seriosos.

Nosaltres votarem a favor de la moció, però ens agradaria moltíssim que el Partit Popular i els alcaldes del Partit Popular que tenim a Catalunya s'hi sumessin també, a aquest recurs d'inconstitucionalitat, defensant en primera instància els interessos dels seus veïns i veïnes davant la retallada imminent de serveis públics que ens avança aquesta llei.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Avui, la veritat és que és un cúmul de sorpreses, eh?, el que passarà amb aquesta moció, una moció que ens posa al damunt de la taula una acció per part de la Generalitat que ha mostrat un menyspreu absolut al món local i a les mateixes lleis. I així ho hem de dir als responsables d'aquesta resolució, que va canviar no només els continguts en quantitat, sinó especialment també en criteris, del Fons de cooperació local. I els ho explicava abans el diputat Reyes: incompleixen especialment els continguts de l'article 219 de l'Estatut de Catalunya i els articles 197 i 198 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; incompleixen el que deia la Llei de pressupostos vigent en aquell moment, el desembre passat, que era la de 2012. I les conseqüències d'aquest incompliment han estat produir una reducció substancial dels recursos del Fons de cooperació local, que han passat de 92,4 milions a 37,7 milions, però sobretot també un canvi en els criteris en la distribució del Fons de cooperació local per al 2013, retroactivament, que exclou cent set municipis que representen una població de 5,6 milions de catalans. Per tant, gairebé el 75 per cent de la població de Catalunya.

I això, encara molt més greu, ho han fet en un cas de manual de nocturnitat i traïdoria. Una resolució feta, senyora Ortega, totalment al marge de qualsevol procés de negociació amb els ajuntaments i amb les entitats representatives d'aquests ajuntaments, i publicada a finals d'any, el 27 de desembre, sense previ avís, amb efecte retroactiu per als pressupostos dels ajuntaments, que tot just es tancaven. Per tant, fent impossible prendre mesures per part dels ajuntaments per corregir la desviació que aquesta decisió ha provocat en els pressupostos municipals. I a més comportant més tensions de tresoreria i de finançament als ajuntaments, en un moment no només de difícil conjuntura per la crisi als ens locals, sinó especialment agreuja-

da pel deute que manté i que augmenta la Generalitat amb els consistoris.

Per tant, han traspassat totes les línies vermelles amb el món local, en aquest tema, des del Govern de la Generalitat. I això els ho diem nosaltres, i estem segurs i segures que també els ho diuen els seus mateixos alcaldes, els de Convergència i Unió i els d'Esquerra Republicana.

No sé com no els ha caigut la cara de vergonya de fer això. No només d'haver-ho fet, sinó que després vostès mateixos han hagut d'admetre que han hagut de fer marxa enrere.

Però és que a més arribem a dia d'avui, i com els deia al principi de la meva intervenció, amb sorpreses diverses. I és que avui el que porten a votació, el Partit Popular –és cert, amb un cinisme absolut, és cert–, és el que la senyora Ortega va dir que farien per fer marxa enrere d'aquesta decisió que traspassava totes les línies vermelles del món local. I vostès què faran avui? Ho aprovaran, el que la senyora Ortega va dir que faria i s'hi va comprometre amb les entitats municipalistes? Com justificaran no votar a favor d'aquests punts en aquesta moció d'avui? Com justificaran als seus alcaldes de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana no votar a favor avui d'aquests punts? El Parlament de Catalunya –el Parlament de Catalunya–, ens el prenem seriosament, el Parlament de Catalunya, el que es vota aquí, el que després s'ha de complir? Ens ho prenem seriosament? Com ho justificaran? Només perquè ho presenta el Partit Popular?, amb el qual compartim..., amb vostès, Convergència i Unió i Esquerra Republicana, i amb el Partit Socialista de Catalunya, evidentment, el que deia ara mateix la diputada Parlon: que els hem de retreure constantment, i ho fem des dels ajuntaments, i ho fem com a partits, i ho fem en el Congrés, i ho fem a tot arreu, també des d'aquest Parlament, el menyspreu absolut que tenen amb el món local..., i amb la llei que han aprovat respecte del món local. Sí. Però, perquè són ells els que ho presenten vostès els ho votaran en contra? Vol dir que no aprovaran mai més res que presenti el Partit Popular en aquesta cambra, Convergència i Unió i Esquerra Republicana?

Mirin, evidentment hi farem suport, no només pels punts que presenten, sinó perquè ens han acceptat tres de les nostres sis esmenes. Lamentem molt que no ens n'hagin acceptat una sobre la Llei de finances locals per de nou també en aquesta cambra dir que cal aprovar-la, i ja, en paral·lel a la Llei de governs locals..., però especialment per no poder avui votar una esmena presentada conjuntament amb el PSC per instar des del Parlament tots els ajuntaments de Catalunya a plantejar un conflicte de competències davant del Tribunal Constitucional perquè s'aturi i s'anul·li l'ARSAL, la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local del Govern Rajoy, que aquesta també –també–, sí, és d'un menyspreu absolut al que comporta l'autonomia local, al que són els ajuntaments, al que són els ens locals i al que són els serveis de proximitat a la ciutadania.

Evidentment, es posa de manifest el cinisme del Partit Popular. Però, evidentment, depèn de què votin avui

Convergència i Unió i Esquerra Republicana, es posa de manifest un menyspreu a aquesta cambra i una poca confiança en la seva pròpia vicepresidenta. Els punts que avui s'aproven... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia a tothom. Bé, efectivament, no sabem exactament quines són les posicions finals en aquesta moció. No sé si hi ha esmenes que s'acceptin per part del Partit Popular. I, per tant, ens ho explicarà després. I no sabem tampoc quina serà la posició de la majoria parlamentària; si, efectivament, el que faran serà votar en contra del que és lògic o no.

A nosaltres, òbviament, l'anunci fet en plenes, per dir-ho d'alguna manera, vacances de Nadal de deixar més de cent ajuntaments sense el finançament, sense el Fons de cooperació local, ens sembla absolutament fora de lloc.

Però volem situar una qüestió que, decret a decret, mesura a mesura, reforma a reforma, redacció de llei a redacció de llei, s'assenta com a lògica i normal amb relació al finançament i a les competències assignades al món municipal, una estructura administrativa que hem de recordar que des de l'inici, per dir-ho d'alguna manera, del període democràtic no ha estat reformada més. S'ha deixat exactament com estava.

Òbviament, indigna sobre manera que sigui el Partit Popular finalment qui porti aquesta proposta a aquesta cambra. És una lògica buscada pel mateix Partit Popular fer entrar en contradicció permanent aquesta cambra en coses que òbviament ells a Madrid no només fan, sinó que defensen, aprofundeixen i fan arribar molt més lluny del que després fan altres governs a les comunitats autònomes, però a què intenten posar en contradicció. És una tònica habitual. De fet, ho persegueixen permanentment. L'esquema de les mocions que presenten aquí respon bastant a aquesta lògica. És la lògica del «jo sí, tu no», no?, «yo sí que puedo, tú no», no?, «jo sí que ho faig, tu no».

Òbviament, la perspectiva que ens ve de l'Estat espanyol amb la Ley de racionalización, que retalla competències, que de fet ignora el paper central dels municipis en molts aspectes socials, culturals, econòmics, de promoció econòmica, etcètera, que anul·la la capacitat d'autosuficiència financera dels ajuntaments, que ara tampoc tenien assegurada, però en tot cas la retalla encara més, no és més que una certificació legislativa de les retallades en el PIE, en l'aportació de l'Estat als municipis que hi ha hagut paulatinament en els moments que més es necessitava l'ajuda en els municipis, o d'altres mesures draconianes, com van ser i són els préstecs usurers de l'ICO, no?, aquells amb què mitjançant impostos i taxes municipals els ciutadans el que fem a la pràctica és finançar la banca nacionalit-

zada. La banca amb pèrdues, la banca rescatada, la financem també des dels municipis gràcies als préstecs usurers de l'ICO promoguts pel Partit Popular.

Això se suma a uns problemes històrics substantius que cap de les propostes legislatives que hi ha sobre la taula, ni la catalana ni l'espanyola, no està disposada ni es planteja solucionar, perquè preval la lògica de «no hi ha diners, està tot fatal, fem una llei fatal per als municipis», i no de resoldre els problemes històrics del finançament i de l'estructura municipal, un finançament estructuralment insuficient i deficient per als municipis, que no entén en absolut el paper central que juguen en la societat, el paper central que juguen en l'atenció social, el paper central que juguen en la dinamització cultural i econòmica, molt per sota del finançament que reben els municipis en qualsevol altre país europeu del nostre entorn, que sempre està al voltant del 14 al 16, el 14 i mig per cent, del conjunt de les administracions de l'Estat, i, en canvi, a l'Estat espanyol se situa al voltant del 10 per cent, quan, en canvi, la tradició d'acció política, d'acció social, d'acció econòmica, en el nostre país està molt més assentada en l'entorn municipal que no pas en estructures centralitzades i superiors; molt més assentada, la cultura democràtica, la cultura de participació, en els municipis que a les estructures de l'Estat.

Però el finançament és inversament proporcional, un finançament vinculat a l'expansió urbanística i a l'especulació, que això, òbviament, ha anat molt bé a molts interessos privats, molt bé a molts interessos especuladors, en aquest país..., poder fer-se amb el govern dels ajuntaments i a partir d'aquí iniciar grans expansions urbanístiques. I els que no, per dèficit de finançament, obligar-los a fer aquestes expansions urbanístiques i a ingressar a través de l'ICIO i de l'IBI, dos impostos que ara mateix no recaptin el que haurien de recaptar, sumat a eliminacions aventureres que va fer el Partit Popular..., d'impost sobre les activitats econòmiques, sense compensació i sense res, deixant encara més despallats els ajuntaments.

Finalment, la cultura que prevaldrà en les reformes legislatives que hi ha ara mateix i en les dinàmiques que porten totes les administracions amb els municipis és: «Tu, municipi, ets el que pots pagar. I, si no, t'ho haguessis pensat abans, haguessis nascut ric i no pobre. Perquè al final ets qui prestarà el servei únicament del que pots pagar, no del que és just ni del que és democràtic. I, si no» –com deia– «t'ho haguessis pensat, haguessis nascut ric.»

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta. Vicepresidenta, diputados, diputadas, este es un gobierno que ejerce una extraña forma posmoderna del manierismo. Recuerden ustedes el manierismo, aquel estilo del XVI, el XVII, estilo artístico, que era un poco «a la manera de», ¿no?, estilo

propio. ¿Cuál es el estilo propio de este Gobierno? La nocturnidad y la alevosía. ¿Cómo suele aprobar cosas importantes? A finales de diciembre, el 27. Mal regalo de Navidad, mal regalo de Navidad para los ayuntamientos. ¿Por qué lo hace así? Porque lo que no busca es que se le señale con el dedo por su comportamiento desleal y negligente –desleal y negligente.

Porque, ¿qué hace? ¿Cuál es la manera? ¿Cuál es el estilo propio de este Gobierno? Ninguno muy diferente a como acaba evolucionando etimológicamente el manierismo, que era «a imitación de». Imita al Gobierno de España, y lo imita muy bien. En esto son iguales. ¿Qué hace? Centrifuga su responsabilidad, centrifuga su responsabilidad centrifugando los problemas en este caso a la administración que tiene justo por debajo. Por debajo, digamos, en el rango, ¿eh?, de la Administración General del Estado. ¿Cómo lo hace? Centrifugando la deuda, centrifugando responsabilidad y cometiendo los mismos fallos, equivocaciones, errores y malas maneras del Gobierno de España. ¿Qué pasa? Que los ayuntamientos se encuentran en una situación muy complicada. ¿Por qué? Porque son la trinchera, la última frontera de las administraciones, aquellos que reciben realmente los problemas de los ciudadanos y aquellos que no tienen la capacidad de centrifugar en otra administración sus responsabilidades y su incapacidad para resolver los problemas.

Este es un ejemplo muy claro, un ejemplo muy claro de cómo una administración centrifuga, expulsa, los problemas en otra administración. ¿Es novedoso? No. Lo ha hecho el Partido Popular. Por eso hay en esta moción dos conceptos: el manierismo de Convergencia, este de la queja, de la víctima, «qué mal nos tratan», «es todo horrible», «la verdad es que nos tratan fatal», el victimismo, pero que hace lo mismo. ¿De qué? Del «marianismo». Tenemos el manierismo y el «marianismo». Porque el «marianismo», de Mariano Rajoy, hace exactamente lo mismo. ¡Es que son como clones! Hacen exactamente igual.

La moción, bueno, está bien, está muy bien, pero, claro, aplíquenselo, hombre, aplíquenselo. Es que ustedes son una parte responsable, porque pecan ustedes exactamente igual de los mismos problemas que ustedes aquí denuncian. La ARSAL. ¿Han negociado ustedes con el mundo local? ¿Han llegado a acuerdos? ¿Han intentado alcanzar compromisos y consensos con el mundo local antes de aprobar esta reforma? No, en absoluto. ¿Lo hace este Gobierno? No, en absoluto. ¿Qué hacen? Lo mismo. Repito: son ustedes idénticos, se parecen mucho. Fíjense si se parecen que estuvieron dos años aprobando presupuestos conjuntamente. Algo tendrán de iguales.

Esta forma de ejercer la deslealtad que arrastra en cadena a las administraciones inferiores, pero que al final acaban pagando proveedores y ciudadanos, es una mala forma de gestión de lo público. Se tiene que corregir un error, se tiene que revertir una injusticia, se tienen que garantizar los compromisos. Pero en el fondo el problema es mucho más global, que no se solucionará ni con esta moción, ni con el ARSAL, ni con la Ley de *governos locals*. Porque es un problema general de cuál es el papel de las administraciones, cuáles

son las competencias que tienen que ejercer y, sobre todo, cuáles son los mecanismos financieros que les dotan de suficiencia como para poder ejercerlas.

Por lo tanto, una necesaria reordenación de municipios, por supuesto, a nivel nacional, consensuada, con criterios de modernidad y de eficiencia en la prestación de servicios, no de localismos; una delimitación competencial de qué tiene que hacer cada administración, cuáles son sus competencias y no otras. Pero para eso se necesitan administraciones leales que las ejerzan y no que las deleguen indirectamente, al final, en las administraciones locales, que son aquellas que no pueden sacarse las pulgas de encima en otra, que es lo que hacen tanto la Administración General del Estado como la comunidad autónoma. Y después la necesidad imperiosa de incorporar a los ayuntamientos en un modelo de financiación global del conjunto de administraciones públicas, la necesidad imperiosa de una vez por todas acometer una ley de financiación de los entes locales dentro de un modelo de financiación global del conjunto de administraciones. Aquí volveremos a hablar de la LOFCA, volveremos a hablar de la necesidad de reformar o adecuar el modelo de financiación de las comunidades autónomas, pero seguiremos sin entender que o se hace una redefinición global del conjunto de administraciones públicas y su suficiencia financiera dentro de un modelo global de financiación de las administraciones o seguiremos en el mismo problema.

Por lo tanto, ni manierismo de Convergencia ni «marianismo» del PP, sino responsabilidad, diálogo, consenso, asunción de los problemas y no centrifugación de las responsabilidades, que acaban pagando, desgraciadamente, el conjunto de ciudadanos de nuestro país.

Gracias, presidenta, vicepresidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Presidenta, vicepresidenta, en fi, deixin-me dir-los que compartim els arguments que s'han donat per tots els diputats que m'han precedit, inclús el senyor Cañas, eh?, que estem molt distants, però que en tot cas també li dono la raó en el que avui debatem, un tema que..., el senyor Cañas parlava de diversos estils pictòrics, i jo em referiria a aquesta moció com de surrealista, si m'ho permeten.

Hem d'anar a l'arrel del problema. I això, el que ha passat aquí amb el tema del Fons de cooperació, no deixa de ser la punta de l'iceberg que enfoca la problemàtica real que patim, o que pateixen, els ajuntaments d'aquest país: un mal finançament. I mentre no anem a l'arrel del problema i mentre no s'abordi amb fortalesa, i això correspon en gran part a la legislació provinent de Madrid, que es dedica a regular de tot

menys de com es paguen els serveis públics, que, d'altra manera, si no sabem com es financen aquests serveis públics no tindrem manera d'executar-los..., s'inventen una llei des de Madrid que en tot cas diuen que ve a ser la solució de tot.

Senyor Reyes, vostè demanava, reclamava, al Govern de la Generalitat un seguit de qüestions que no s'havien aplicat en el fons; les formes, que s'havia fet a esquena de les entitats municipalistes... Parlava en boca, inclús, dels ajuntaments d'Esquerra i de Convergència i Unió. No ho sé, jo li diria que segurament tenim moltes similituds, als ajuntaments..., però molt distants de les de vostès. Ens parlava que no tenim cap mena d'interès de pagar als empresaris. Doncs sí, ens interessa, perquè molts dels ajuntaments són la primera empresa local de molts municipis. Tenim interès a pagar a aquells empresaris que fan la seva feina. No els dels sobres, com alguns de vostès coneixen.

En tot cas, estem d'acord amb el que reclama, i ho hem manifestat públicament, ho hem manifestat també a la vicepresidenta..., que ens sembla que segurament s'hauria hagut d'adoptar..., i s'hauria hagut de dialogar més amb els governs locals.

Aquesta és la base. Jo penso que els governs locals –ho pensem des d'Esquerra Republicana– tenen capacitat de conèixer i d'assumir quina és la realitat del país, però que en tot cas el que cal és que se'ls expliqui clarament..., perquè assumeixen, han assumit i assumeixen quina és la realitat, i per tant també fan consciència del país.

Ens sembla que aquest exercici de cinisme del Partit Popular, que mentre per una banda reclama al Govern de la Generalitat que pagui als ajuntaments, que incrementi les partides pressupostàries dels ajuntaments..., amb l'ofec econòmic al qual sotmet aquest país, amb aquesta manera que tenen, diguem-ne, d'intentar fer veure que fan les coses quan no les fan. Vostès s'omplen la boca de dir que gràcies a vostès es paguen les factures als proveïdors locals. Però gràcies als diners que ens espolien a aquest país. Sí, senyors –sí, senyors–, no facin que no. Els recursos amb els quals es paguen les factures d'aquest país són els que ens espolien prèviament. Si vostès no fessin això des del Govern central, tindríem capacitat des del Govern de la Generalitat i des dels ajuntaments de pagar aquestes factures.

La senyora Ribas ens interpellava: «I com justificaran...?» Perquè, ja els ho avanço, no donarem suport a aquesta moció, malgrat estiguem plenament d'acord amb el contingut, perquè entenem, d'una banda, que la vicepresidenta ja es va comprometre en seu parlamentària a fer efectiu, a buscar la manera de pagar, aquest diferencial. Recordem també que per al 2014 la quantitat prevista als pressupostos per als fons de cooperació era la mateixa quantitat que per al 2012. Per tant, no és que hi hagués voluntat, diguem-ne, d'establir un nou model de finançament, sinó que s'intentava donar sortida a les tensions de tresoreria del Govern de la Generalitat per al 2013. En tot cas, senyora Ribas, tenim molts motius. No és perquè ho hagi presentat el Partit Popular. No és per això. És perquè no

podem fer un exercici de cinisme, eh?, donant-hi suport. I a més entenem que hi ha un compromís; això es complirà. Per tant, no amaguem res als ajuntaments. Ens hem compromès tots públicament, hi ha un compromís de totes les forces parlamentàries. L'autorització que pretén el Partit Popular d'aquesta moció és la que pretén en moltes ocasions. Per tant, nosaltres hem donat tranquil·litat als ajuntaments, donem un missatge de tranquil·litat als ajuntaments, que ens preocupem d'ells.

Senyor Reyes, una última preocupació. Vostès diuen que es preocupen del dia a dia dels ajuntaments, del que preocupa els ciutadans. Doncs, escolti, miri, una recomanació: diguin a la senyora delegada del Govern, vostès la coneixen profundament, que deixi de perseguir els ajuntaments, que els ajuntaments tenen prou feina a solucionar els problemes del dia a dia dels seus ciutadans com per haver-se de dedicar a defensar-se de contenciosos administratius que indiscriminadament interposa la delegada del Govern contra decisions purament democràtiques preses als plens municipals.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Maria Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, secretaris generals, director general, com deia el senyor Reyes, rebuig total, evidentment que sí, a la seva moció. No a la resolució, sinó a la moció. Rebuig total per oportunista, rebuig total perquè la vicepresidenta ja es va explicar suficientment en el darrer Ple i també perquè s'equivoca de bàndol, senyor Reyes.

Les circumstàncies atípiques del 2013 crec que van ser suficientment explicades per la vicepresidenta en la interpellació, i per tant per nosaltres és suficient. Nosaltres també creiem que és suficient la solució bona que s'ha donat després de parlar amb les entitats municipalistes, amb aquest diàleg constant que sempre hi ha hagut i que sempre hi ha amb les entitats municipalistes.

Jo li faria un prec. Quan li dic que s'equivoca de bàndol, senyor Reyes, vostè ha intentat amb aquesta moció, i el seu grup parlamentari, posar Govern de la Generalitat en un cantó i ajuntaments a l'altre, confrontats. No és aquest. El problema en aquest moment, senyor Reyes, és Govern de la Generalitat i ajuntaments a un cantó i l'Estat, Govern de l'Estat, a l'altre. I vostè s'ha volgut situar en un cantó que no és el seu. Si vol defensar els interessos dels seus ciutadans de Castelldefels, cosa legítima com a alcalde que és, vostè el que ha de fer és posar-se al costat del Govern de la Generalitat per reivindicar allò que ens pertoca i per denunciar l'asfíxia econòmica i social a què ens sotmet el seu Govern. I aquesta és l'única realitat que hi ha. Tota la resta, intentar amb una moció can-

viar els bàndols..., vostè mateix, posi's al bàndol del Govern de l'Estat o posi's al bàndol dels ciutadans de Catalunya. Vostè pot triar, encara, avui, a l'hora de fer aquesta votació.

Avui, el Consell de Govern Locals, avui precisament, l'òrgan estatutari que representa tots els alcaldes de Catalunya, es reuneix de manera extraordinària i té un sol punt a l'ordre del dia, que és portar l'ARSAL al Constitucional. Hi haurà centenars d'ajuntaments a tot Catalunya, pràcticament tots, i milers a l'Estat, amb una iniciativa inusual, que presentaran aquest recurs d'inconstitucionalitat precisament per aquesta ingerència a l'autonomia local, per aquesta agressió constant a què els sotmet l'Estat; aquestes més de quaranta lleis que s'han fet en dos anys que constantment han atemptat contra l'autonomia local i contra les competències de la Generalitat de Catalunya, i que vostès, evidentment, han avalat amb les seves votacions. Avui el Consell de Govern Locals, aquest òrgan d'un centenar d'alcaldes que representa tots els alcaldes de Catalunya, no parlarà del fons, o no farà una denúncia sobre el fons. Farà una denúncia sobre l'ARSAL i les agressions constants del seu Govern, el Govern de l'Estat.

La solució que ens va explicar la vicepresidenta fa quinze dies crec que és prou clara. Ella mateixa, i crec que haurien de tenir més atenció quan parla la vicepresidenta, va dir que no era una mesura bona, però era la millor ateses les circumstàncies, aquestes circumstàncies atípiques que va explicar d'una manera suficient. I els municipis petits, els consells comarcals, han vist prioritzat el seu finançament i, evidentment –evidentment–, el compromís de rescabalar els ajuntaments que hagin vist que no perceben aquestes quantitats en els propers tres exercicis. Per nosaltres això és suficient.

Senyor Reyes, nosaltres li fem aquest prec. Vostè, com a alcalde, i evidentment com a diputat d'aquest Parlament, té un pes específic en el seu grup. Influeixi en el Govern de l'Estat perquè parin ja de fer aquestes agressions constants al món local, influeixi també perquè els ciutadans de Catalunya puguin viure millor amb un finançament que sigui el just, influeixi perquè s'acabi aquesta agressió constant a les competències de la Generalitat de Catalunya.

I deixin-me a la part final d'aquesta intervenció fer una mica d'atenció al que ha passat amb el PSC i Iniciativa. La veritat, si vostès s'han equivocat de bàndol, avui, reconeguin-ho. Són vostès, que parlen del cordó sanitari constantment. Vostès, són els que parlen constantment del cordó sanitari. Nosaltres, evidentment, que hem votat coses amb el Partit Popular, i votarem aquelles que creguem que siguin coherents. Però avui vostès es posen al costat del Partit Popular, es posen al costat del Govern de l'Estat, es posen al costat del senyor Rajoy, i si vostès volen dissimular amb altres circumstàncies... Vostès tenen una oportunitat. Es creuen més la vicepresidenta del Govern quan diu que en les tres properes anualitats rescabalaran aquests diners o es creuen més una moció oportunista del Partit Popular? A quin cantó estan, vostès? Nosaltres estem al

costat de la vicepresidenta, del Govern de Catalunya i dels ciutadans de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustríssim senyor Manuel Reyes.

Manuel Reyes López

Gracias, presidenta. En primer lugar, quisiera agradecer a los portavoces de Iniciativa y del Partido Socialista las enmiendas que han presentado a la moción. Posicionarme respecto del Partido Popular sobre las enmiendas.

Rechazaremos la propuesta del PSC y la de Iniciativa de que se realice el pago en dos años, porque entendemos que en la propuesta de la vicepresidenta era de tres, y por lo tanto le vamos a dar ese margen de confianza. Y, por lo tanto, esperamos que Convergencia y Esquerra Republicana den soporte como mínimo al punto que determina los tres años de pago a los ayuntamientos. Y, por lo tanto, rechazaríamos esas enmiendas.

En relación también con la enmienda que presentan conjuntamente el Partido Socialista e Iniciativa en relación con el ARSAL, también la rechazaremos, porque entendemos que hoy no tocaba hablar del ARSAL. Hoy estábamos hablando del Fondo de cooperación local, no del ARSAL, no de la Llei de governs locals. Y por lo tanto no aceptaremos esa enmienda. Y además también son claras las discrepancias que tenemos al respecto del ARSAL.

En relación con las enmiendas que ha presentado Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, aceptaremos las enmiendas 1, 2, 3 y 4, y rechazaremos la quinta, por el mismo motivo que la del PSC, y la sexta, sobre la Llei de finances locals, porque también queríamos centrar el debate precisamente solo en el Fondo de cooperación local.

Les daré un par de citas... Un alcalde que s'havia mostrat molest per la retallada i les formes, que deia que en plenes vacances de Nadal, com si es pretengués fer passar desapercebuda... I deia, aquest alcalde: «Confio que hi hagi un posicionament clar contra aquest nou greuge als ajuntaments.» Són paraules de l'alcalde de Manlleu, d'Esquerra Republicana. Surrealista, senyor Sanglas? Surrealistes?

Pero tenemos muchos más ejemplos. Les puedo dar también las palabras de un..., regidor d'hisenda que expressava el malestar per la falta de diàleg i que estava preocupat i molest, i que no sabia si arribaven o no aquests diners i, en funció d'això, tindria l'ajuntament superàvit o dèficit. I això ho deia un regidor de Convergència i Unió, el regidor d'Hisenda de l'Ajuntament de Figueres, i, per tant, jo crec que aquest regidor, probablement, també estigui al bàndol del Partit Popular, però, senyor Corominas, és que no hi ha bàndols..., es que no hay bandos, es que solo hay uno y es estar al lado de las personas, de aquellas personas que, además,

necesitan las ayudas que los ayuntamientos están realizando y necesitan ese dinero, esos recursos que la Generalitat tendría que haber dado a los ayuntamientos.

Y, ya que han hablado del ARSAL, pues, decirles que el otro día nos sorprendía Esquerra Republicana, en el Pleno de ayer, hablándonos de que Europa también nos roba, así ayer lo decía Esquerra Republicana: la ARSAL es mala. Bueno, no nos sorprende esa afirmación, pero, gracias a la ARSAL, por ejemplo, convenios que tienen firmados las comunidades autónomas con los ayuntamientos, como, por ejemplo, el de Pla de barris, se asegurarían la financiación para que la Generalitat, para que la comunidad autónoma pague a los ayuntamientos, y con eso se garantizaría el pago, también, de los convenios de las *escoles bressol*, de las *beques menjador* y tantos y tantos convenios. Señora Parlon, ¿cuántas facturas ha pagado gracias al Plan de pago a proveedores? ¿Tan malo es el Estado? ¿Tan malo es el Estado?

Miren, ¿dentro del presupuesto de la Generalitat, con 36.000 millones de euros, no hay 50 millones para dárselos a los ayuntamientos para que puedan garantizar los servicios a los ciudadanos? Hoy, con el voto en contra de Esquerra Republicana y de CiU, ustedes no están reprobando a la vicepresidenta... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments.)

Cridem a votació.

(Marta Ribas Frias demana per parlar.) Senyora Ribas.

Marta Ribas Frías

Pera al·lusions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Marta Ribas Frías

Senyor Corominas i senyor Sanglas, perquè tots dos m'han al·ludit, evidentment, nosaltres confiem en els compromisos i en la credibilitat de la vicepresidenta quan compleix els compromisos, també els que s'aproven al Parlament, cosa que no està passant. I nosaltres estem, on? Al costat dels ajuntaments. Avui, al costat dels ajuntaments respecte a una mala acció del Govern de la Generalitat cap als ajuntaments. I al costat dels ajuntaments també, avui, en el Consell de Govern Locals, contra l'Estat, contra el Govern de l'Estat, contra el Congrés dels Diputats, que ha aprovat una llei que els perjudica. Sempre al costat dels ajuntaments.

(Marc Sanglas i Alcantarilla demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Per al·lusions. Senyor Reyes...

La presidenta

Trenta segons.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Quan parli dels nostres alcaldes, no només es quedi amb una visió parcial, escolti el que demanen durant..., moltes coses. No només hem criticat això, ho hem criticat i hem fet les gestions oportunes perquè això s'arreglés i s'ha arreglat. Hi ha un compromís del Govern que això s'ha arreglat.

Per tant, quan es posi en boca els nostres alcaldes, demani'ls també què pensen sobre la llibertat i sobre la democràcia que vostès no apliquen.

Gràcies.

(Remor de veus. Quim Arrufat Ibàñez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibàñez

Per demanar votació separada d'uns punts. Del punt 1, 2.b i c, i el punt 3.d.

La presidenta

U..., 1, quin?

Quim Arrufat Ibàñez

El punt 1, el 2.b i c.

La presidenta

...b i c.

Quim Arrufat Ibàñez

I el 3.d.

(Núria Parlon Gil demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Lucena... Senyora Parlon.

Núria Parlon Gil

Sí, gràcies. Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Núria Parlon Gil

Sí. Al senyor Corominas, dir-li que ha començat molt bé, però que s'ha contradit en la seva intervenció, perquè és vostè el que ha fet bàndols. Si defensa els interessos dels catalans i les catalanes que viuen a les diferents ciutats, viles i municipis de Catalunya, doncs, hauria de votar a favor del que la vicepresidenta es va comprometre, a pagar, nosaltres dèiem a dos, a tres anys.

I al senyor Reyes només dir-li que sí que paguem a proveïdors, però amb un interès molt alt. Hi ha un cost d'oportunitat en la prestació dels serveis, que és l'interès que paguem per aquests préstecs.

(Manuel Reyes López demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Reyes.

Manuel Reyes López

Por alusiones.

La presidenta

Trenta segons.

Manuel Reyes López

Señor Sanglas, la diferencia entre el Gobierno de la Generalitat y el Gobierno de España es que la Generalitat ha recortado a los ayuntamientos 52 millones de euros y el Gobierno de España, el Gobierno del Partido Popular, ha incrementado esas aportaciones en 181 millones de euros. La diferencia es 2.300 millones de euros, Gobierno de España, 37 millones y medio, Gobierno de la Generalitat de Cataluña, Gobierno ERC-CiU.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Passem a la votació de la moció.

Senyor Arrufat, es pot votar el que vostè ha demanat tot junt? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, primer de tot, votarem el punt 1; el punt 2, apartat *b* i apartat *c*, i el punt 3, apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 69 en contra.

I votem, ara, la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 69 en contra i 3 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'impuls de les tecnologies de la informació i de la comunicació (tram. 302-00117/10)

Passem a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'impuls de les tecnologies de la informació i de la comunicació. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora vicepresidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, presentem aquesta Moció subsegüent a la interpellació que vam formular en el darrer Ple amb relació als fets esdevinguts en el centre de seguretat –la fundació Cесicat, concretament– i la filtració de documents i d'activitats, algunes d'elles una mica sospitoses. He de dir també que la interpellació va ser un tant atípica i jo diria que va ser una interpellació en dos fases; la primera, la que va tenir lloc en aquest hemicicle i en què, doncs, el conseller va començar a negar l'autenticitat dels documents de què parlàvem, i la segona fase, l'endemà, en una compareixença en la comissió parlamentària, en què, allò que no era autèntic el dia abans, el dia després havia passat a ser autèntic.

Aquesta moció s'elabora com a una conclusió de tot el que ha passat amb relació al Cесicat i com a una guia del que nosaltres creiem que s'ha de continuar treballant en aquest àmbit. I per tant, per això, a títol de conclusions que després es reflecteix en la moció, creiem que és important destacar que no discutim ni la necessitat ni la utilitat d'un ens de vigilància de la seguretat electrònica; per tant, aquell que és l'objectiu o que va ser l'objectiu de la creació d'aquest ens és un objectiu que el nostre grup parlamentari comparteix i així, d'alguna manera, ho reflectim també en la moció.

Però també volem deixar clar que no estem d'acord amb altres coses que s'han fet a través d'aquesta fundació i, concretament, no estem d'acord que aquest organisme hagi de servir per fer seguiments, a través de la xarxa o de les xarxes socials, de persones o de moviments socials. En tot cas, aquesta pot ser una funció que pot desenvolupar el Cos de Mossos d'Esquadra, però dintre del mateix àmbit del Cos dels Mossos d'Esquadra. Tampoc no estem d'acord amb les pretensions de la creació d'una agència d'intel·ligència ni que aquestes pretensions fossin expressades fora de l'horari laboral i, per part, de la imaginació d'algun treballador de la fundació. Tampoc no estem d'acord amb el desenvolupament o ús d'aplicacions espia per a telèfons mòbils i menys sense ni vigilància judicial ni que els afectats puguin conèixer que s'estan gravant les converses o s'estan gravant determinades situacions, no? Tampoc no estem d'acord que totes aquestes activitats s'hagin fet sense cap mena de control ni cap mena de garantia, i crec que, al final, també podem concloure, i crec que és bastant compartit per força grups parlamentaris, que, segurament, la forma jurí-

dica de fundació no és la més adequada per a un organisme d'aquestes característiques. Òbviament, també al final hi ha una altra conclusió, que és que l'ús que el Govern ha fet o la gestió que el Govern ha fet de la polèmica sorgida amb relació al Cесicat i la direcció que n'ha fet del Cесicat durant aquest temps, tampoc no ha estat la més adequada.

En la moció s'estableixen determinades mesures per intentar evitar que en el futur tornin a passar coses com les que han passat i, per tant, pretenem que es delimitin d'una forma clara i transparent quines són les funcions de vigilància i de la seguretat electrònica per part del Govern de la Generalitat. Demanem també que, en funció o d'acord amb aquestes funcions, avaluem quina és la forma jurídica més adequada i també volem deixar clar quines són aquelles coses que no ha de fer aquesta entitat i, entre aquestes coses que no ha de fer, doncs, hi ha la no-creació d'una agència d'intel·ligència catalana o la no-creació de bases de dades de catalans per a usos diferents dels autoritzats, no-creació del DNI català –no és necessari, els catalans ja tenim un DNI– o, per exemple, la no-creació d'un cens electoral, perquè ja n'hi ha un i, per tant, no és necessari fer-ne un altre.

I, en definitiva, creiem que allò que ha de quedar clar és que el Govern de la Generalitat el que no pot fer és jugar a espies. I tot això queda reflectit en aquesta moció que hem presentat i que després donaré compte de les esmenes que han estat acceptades, transaccionades i, per tant, incorporades en el text.

Gràcies, senyora vicepresidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Han presentat esmenes tres grups parlamentaris. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula, per defensar-les, el diputat Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats, com vostès saben, el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya es va crear en el decurs de la vuitena legislatura, per allà l'any 2009, dins del que era un pla d'impuls de seguretat de les tecnologies de la informació i de la comunicació a Catalunya i també adscrit a l'àmbit del Departament de Governació i Administracions Públiques.

El programa d'actuació pluriennal 2009-2013 marcava objectius estrictament relacionats amb l'estratègia, precisament, de la seguretat en aquest camp de la informació i les tecnologies de la comunicació. No hi havia cap objectiu relacionat amb els afers que l'han fet visible per a la ciutadania, perquè aquest organisme, aquest Cесicat, no es va crear en cap moment per ser notícia ni per ser una mena de franquícia del Big Brother a Catalunya, i, lamentablement, ho ha semblat. I ho ha semblat també a partir de la novena i de la desena legislatura i una mica sota la influència del senyor Felip Puig com a conseller dins de l'àmbit d'In-

terior, inicialment, i posteriorment, dins de l'àmbit d'Empresa i Ocupació.

El Cесicat ha de ser un organisme dins de l'estructura política del Govern; que estigui dins de Governació i Relacions Institucionals, que estigui dins d'Empresa i Ocupació, tant se val, però ha de seguir mantenint una dependència tecnològica, lògicament, del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, però va néixer amb la voluntat d'arribar a ser també un proveïdor de serveis, buscant la possibilitat de finançar-se amb la venda de serveis de seguretat, d'entrar en el mercat de la seguretat de les tecnologies de la informació i de la comunicació.

Pensem que, tot i la bona voluntat d'estalviar recursos a l'Administració pública, no arriba a ser un bon model, potser era massa ambiciós buscar entrar dins d'aquest mercat de la seguretat de les TIC, però també com una mena de supraorganisme que marqués tendència dins d'aquest mercat. Pensem que n'hi hauria prou a ser no tan ambiciós sinó centrar-se a garantir, a millorar, a perfeccionar la seguretat de les xarxes i dels sistemes de comunicació de les administracions públiques a Catalunya. Potser aquest objectiu seria més acurat per a la finalitat d'aquest organisme. Seguretat enfront de les intrusions, del robatori de dades, blindant els sistemes enfront de les activitats delictives en aquest àmbit. Però hauria de deslligar-se del concepte de seguretat pel que fa a la persecució de les conductes delictives en aquest àmbit concret de les tecnologies de la informació i de la comunicació. En aquest àmbit de la seguretat, enfront de la possible comissió de delictes, en la persecució de delictes, qui ha d'actuar és la policia judicial, en qualsevol cas, i, per tant, ha de ser una competència exclusiva, en l'àmbit de Catalunya, del Cos dels Mossos d'Esquadra. El Cесicat hi ha de col·laborar –hi ha de col·laborar–, però en la transferència tecnològica, no a atribuir-se unes funcions que no li pertoquen.

Nosaltres volem recolzar l'adequació d'aquesta moció, és necessària, i volem agrair també al ponent l'esforç que ha fet de transaccionar amb els diversos grups, tant el Grup Socialista, com el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i el mateix Grup de Ciutadans. Pensem que és una bona moció. Demanem el suport de la resta de grups, i veiem molt necessari que el Parlament, un cop més, es pronunciï sobre la necessitat de la creació d'una comissió d'investigació, que l'hem demanada diverses vegades, i pensem que cada cop més és molt necessari que en l'àmbit parlamentari es creï una comissió d'investigació que miri d'esbrinar què és el que realment ha passat amb els casos d'espionatge polític que hem viscut els darrers mesos a Catalunya.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyora presidenta. Aquesta és una moció que porta per títol «Les polítiques d'impuls a les tecnologies de la informació i la comunicació», però en el fons és un eufemisme, perquè en realitat del que parlem és d'espies i d'espionatge.

És lamentable que hàgim de parlar en seu parlamentària d'espies i d'espionatge. Primer, perquè entenem que en una societat democràtica espia els ciutadans i les ciutadanes hauria de ser una activitat estrictament limitada. Per exemple, en una societat democràtica, els partits polítics no s'haurien de dedicar a espia-se entre ells; entre altres coses, perquè la missió dels partits no hauria de ser buscar rèdits electorals trobant secrets inconfessables dels altres, sinó treballar per millorar les condicions de vida dels seus conciutadans; i en això, lamentablement, alguns partits d'aquesta cambra ens podrien explicar algunes qüestions.

Però és que tampoc, i molt menys, hauria de fer-ho el Govern, ni cap organisme públic o privat encarregat pel Govern. L'única situació en què podem entendre que hi hagi seguiment ocult d'algun ciutadà, d'alguna ciutadana, en un país democràtic, és que existeixi una sospita fundada de comissió d'un delictes i aquest seguiment sigui autoritzat per un jutge; l'única en què ho entendríem.

Ara bé, el que encara és més lamentable, diria jo, és que l'organisme que espia, amb legitimitat o sense legitimitat, sigui espia, sigui descobert, sigui desacreditat, i a sobre es facin públiques dades de persones que els poden suposar, a aquestes persones, greuges importants, amenaces fins i tot, que s'han produït, i malviure en general.

És a dir, malament si espies quan no toca, i molt pitjor si a sobre no saps espia. I tot això que explico no és anècdota, perquè ha passat, ha passat a casa nostra: partits que s'espien entre ells, presumptament; organismes privats dependents del Govern que espien ciutadans amb instruccions de la policia; consellers que ho neguen però després n'accepten una part; filtracions, interessades o no, als mitjans de comunicació; atacs ciberinformàtics de pirates acreditats... És a dir, argument de pel·lícula de 007, allò de: «Em dic Bond, James Bond»; aquí podríem dir: «Em dic Puig, Felip Puig», per exemple. El que passa, que hauríem de passar-ho pel filtre del Berlanga a *La escopeta nacional*.

I és millor prendre-s'ho a broma per no plorar, perquè és molt seriós –perquè és molt seriós. Perquè aquí hi ha hagut ciutadans que han sabut que han estat seguits, perquè suposadament se'ls devia considerar perillous per la seva manera de pensar o d'actuar en la denúncia de situacions socials, la qual cosa és molt greu. I perquè hi ha hagut el descrèdit de l'organisme, a més a més, fundació privada, per cert, a qui se li havia encarregat.

La moció parla d'aquests temes i demana una revisió de les funcions i dels controls d'aquest organisme que es diu Cescicat. D'aquesta moció hi ha uns quants articles dels quals compartim el fons i en els quals hem

presentat algunes esmenes per intentar aprofundir en allò que nosaltres entenem que s'hauria de fer. Nosaltres entenem que, davant d'aquesta situació que s'ha produït, els ciutadans i les ciutadanes haurien de tenir algunes garanties. Primer, que no seran espiaats sota cap circumstància, i per a això cal necessàriament la garantia estricta de compliment de la llei, especialment la Llei de protecció de dades. Segon, que els temes de seguretat estaran exclusivament en mans dels Mossos d'Esquadra, i no en mans privades; i, si hi ha seguiment d'algú, ha de ser per ordre judicial i perquè és sospitós de delictes, només. Tercer, que evidentment cal revisar tots els mecanismes de seguretat i totes les funcions d'aquest organisme anomenat Cescicat, que algú ha tingut la temptació de fer servir com una joguina d'espies. Quart, que cal delimitar responsabilitats polítiques, però també professionals i, si escau, penals, per tot aquest vodevil que s'ha produït a l'entorn d'aquest cas.

Nosaltres hem presentat set esmenes. La primera, d'addició, per garantir que es separin les funcions de seguretat; se'ns ha acceptat. La segona, per demanar que es delimitin responsabilitats professionals polítiques; també se'ns ha acceptat. Lamentem que no se'ns hagi acceptat la tercera, en què demanàvem convertir l'actual organisme en un organisme públic. La quarta, per afegir a l'apartat 3 la garantia que cap ciutadà serà espiaat. La cinquena, per modificar el punt 4 en el sentit que una hipotètica agència nacional, que nosaltres no neguem que en el futur hi pugui ser, sigui per temes de seguretat ciutadana; lamentablement, no se'ns ha acceptat, aquesta. La sisena, que sí que se'ns ha acceptat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta–...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Marc Vidal i Pou

...per modificar el punt 5 en el sentit de desestimar l'ús d'aplicacions. I la setena no se'ns ha acceptat, però nosaltres no entenem que la Generalitat hagi de deixar de fer bases de dades ciutadanes en el compliment de les seves funcions, perquè entenem que això és un tema que... (*La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. Consellera, conseller, diputats i diputades, en primer lloc voldríem agrair, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la disposició del grup proponent de la moció, del Partit Popular, per assumir les esmenes que li havíem presentat diversos grups, entre altres, doncs, tres de les quatre esmenes que li

plantejava el Grup Parlamentari Socialista, que reflectien la nostra preocupació per la gravetat dels fets que s'han conegut a través de les informacions que han anat publicant diversos mitjans de comunicació. Jo crec que en aquest punt val la pena fer un petit repàs de com ha progressat la versió dels fets que ens anava transmetent el Govern.

El dia 20 de novembre, aquest diputat, en nom del Grup Parlamentari Socialista, va ser el primer a preguntar-li a vostè, senyor conseller, per les informacions aparegudes en diversos mitjans de comunicació d'àmbit digital. El 20 de novembre vostè no sabia de què li parlàvem. Deia desconèixer què era Cerberus, deia que estava absolutament perplex que ens féssim ressò d'algunes informacions aparegudes en mitjans de comunicació digitals, com si això fos, suposo, diguem-ne, de menor entitat que els mitjans de comunicació que es publiquen en paper. I, a més, ho feia –li recomano tornar a visualitzar els vídeos– amb un somriure trapella, eh?, amb un somriure trapella que a vegades el caracteritza.

El 18 de desembre li vam tornar a donar l'oportunitat, quan ja havia anunciat que volia comparèixer davant del Parlament, de desmentir les informacions que es van publicar en aquests mitjans de comunicació, i després en altres. En aquella ocasió –li recomano de nou que torni a mirar el vídeo– va respondre'm, en el primer torn que tenia per fer-ho, que ho desmentia, que, efectivament, tot allò que s'havia publicat no era veritat.

I, ah!, el 24 de gener, ja tot era veritat. Arraconat per la veracitat i per la insistència de les informacions publicades, va venir a la Comissió d'Empresa i Ocupació i va reconèixer que tot allò que s'havia publicat tenia un fons de veracitat, i va provar –maldestrament, deixi'm dir-ho– de justificar-ho. Perquè el que ens va dir és que el document sobre una suposada agència nacional de seguretat era apòcrif i era fruit de la iniciativa d'algú que devia treballar pel Cесicat o que havia treballat en algun moment pel Cесicat i que havia decidit titular d'aquesta manera ampullosa un document d'aquesta mena. Díficilment creïble que cap treballador tingui la iniciativa de titular així algun document d'aquesta mena i documents amb aquesta, diguem-ne, ambició.

En segon lloc, Cerberus ja existia; ja existia, ja sabia per què servia, ens va explicar que servia per activar remotament els *smartphones*, activar les càmeres, els micròfons, fer geolocalització d'aquests dispositius, inclús navegar per les carpetes, poder esborrar la informació i, per tant, obtenir-la, etcètera. Però ens va venir a dir que això era un programari que s'havia estudiat per protegir els mossos, els policies que estiguessin treballant de manera encoberta. També li dic, de nou, difícilment creïble; difícilment creïble, senyor conseller. Ja sé que vostè encongeix les espatlles, però la seva credibilitat, ja li ho vaig dir el dia 24, i li ho torno a dir, per molt que gesticuli, la seva credibilitat, per nosaltres, és entre escassa i nulla, després d'haver amagat informació a aquest Parlament i després d'haver mentit. Les mentides tenen les potes curtes, senyor conseller, com vostè hauria de saber.

I respecte a la monitorització, que ens preocupa moltíssim, que ens preocupa moltíssim que vostè vegi com a normal, la monitorització no és una activitat normal del Cесicat. El Cесicat, ningú discuteix, com s'ha dit ja, les funcions que ha de fer, les funcions per a les quals està fundat i les funcions que, amb major o menor sort, intenta fer, de protegir les xarxes informàtiques de la Generalitat i la seguretat informàtica de ciutadans, empreses i de les mateixes institucions catalanes. Però el problema és que la monitorització de ciutadans no és una activitat normal. La monitorització de què diuen, què pensen, quines manifestacions convoquen a les xarxes socials, no és una activitat normal. Li recomano que es llegeixi els principis que algunes organitzacions internacionals estan intentant establir per a aquest tipus de qüestions des de la perspectiva dels drets humans. Aquest tipus de monitorització ha de tenir una base legal, ha de tenir un objectiu legítim, ha de ser estrictament necessària, els mitjans emprats han de ser idonis, ha de ser proporcional a aquests objectius legítims que es persegueixen, ha d'haver-hi supervisió pública i hi ha d'haver garanties contra l'accés il·legítim. I ja em dirà vostè com es garanteix això quan es subcontracta a una fundació privada i aquesta, al seu torn, subcontracta a una empresa privada aquesta monitorització, i ja em dirà vostè com es garanteix quan aquesta monitorització és coneguda pel públic precisament perquè s'han filtrat totes aquestes dades a les xarxes socials i les ha conegut tothom a través d'internet.

Per tant, senyor conseller, hem demanat –i el Grup Parlamentari Popular ens ha assumit l'esmena– que aquest Parlament reprovi la seva actitud per haver...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Ferran Pedret i Santos

...ocultat informació i mentit a aquest Parlament.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Poden intervenir, per fixar la seva posició, els grups que no hagin presentat esmenes. En nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies, Anna. Bé, molt breument, per posicionar la CUP davant aquesta proposta, anunciar de bones a primeres que votarem a favor dels punts 1, 2 i 3, i 7 i 8; ens abstindrem en el 4 i el 5, i votarem en contra del punt 6.

També molt sintèticament i per parts, respecte a l'1, 2 i 3, que fan referència al Cесicat i, com s'ha dit, hem passat de negar-ho tot a assumir-ho tot, en el seu moment, quan es negaven algunes informacions periòdiques, nosaltres també dèiem que hi havia elements fora d'aquelles informacions que ens feien sospitar:

l'anunci del mateix conseller Puig, quan era conseller d'Interior, que es monitoritzarien les xarxes socials; la denúncia d'afectats a l'Agència Catalana de Protecció de Dades; la Resolució 139/2010 de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, que certifica que hi ha bases de dades en mans de Mossos fora de control –BDT i Investor–; la mateixa demanda del Cесicat als servidors Dropbox i Mega, demanant, exigint la retirada dels PDF penjats, atribuint-se drets d'autoria intel·lectual i el *copyright*, i els cursos, també, que durant el 2012 es van impartir en l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, sota el títol, no?, de Rastreig i monitorització de xarxes socials, amb perfils que anaven molt més enllà de la intel·ligència oberta, amb fonts obertes.

Dit això, i sent veritat que es treballa sobre fonts d'intel·ligència oberta i intel·ligència tècnica, nosaltres tenim dos dubtes, que és com es processen després aquelles dades –el delictes seria posterior–, com es processen aquelles dades recopilades. No vam tenir cap resposta. I la preocupació òbviament absoluta que hi hagi empreses privades en una matèria tan sensible, que afecta la intimitat i la privacitat de les persones. El 28 de desembre del 2012, diada dels innocents, es van ampliar i licitar les tasques del Cесicat, i van tornar a aparèixer empreses com Price Waterhouse i també empreses privades.

Però, després, també, la pregunta és en què perdem el temps i en què perd el temps la Divisió d'Informació dels Mossos d'Esquadra, que fa els encàrrecs al Cесicat; què han investigat i a qui han investigat: «Aturem Eurovegas» –aturat, per cert–; Primavera Reus, debats al carrer; el Mobile World Congress en el seu moment; les ONG protestant contra l'explotació imperial del coltan a una Àfrica colonitzada; el 15-M, o «No vull pagar»; activistes, periodistes, advocats, entre els quals, s'ha dit altres vegades, m'incloc.

I aleshores hi ha preguntes irresoltes, que és òbviament el control panòptic, d'antic, té una premissa fonamental que és veure sense ser vist, i quan s'acaba el silenci i s'acaba el secret, doncs, s'acaba la festa. També qui vigila el vigilant. Per tant, en l'àmbit del Cесicat, aquestes són les reflexions que ens fan votar a favor.

Després, el senyor Rodríguez deia que tenim DNI, i sí, però també tenim CNI, perquè nosaltres el que no acceptem són cinismes, hipocresies i dobles rasers: 161 bases de dades a l'Estat espanyol; la seu de l'espionatge espanyol contra el procés sobiranista, a la Diagonal, amb nous recursos econòmics i nova plantilla, ampliada. També hi ha l'àmbit... Nosaltres ni som culpables..., però ja no som innocents, no?, i podem parlar de la NSA, d'Echelon, de la *red Gladio*, de SIRENE, del sistema Schengen d'informació, de milers d'experiències que avui ens diuen que, si Obama espia Merkel, què no farà qualsevol estat contra qualsevol ciutadà indefens.

A nosaltres que la dreta ens espiï, la dreta nostrada o la dreta del país veí, ens mereix exactament la mateixa denúncia, amb la mateixa intensitat. Ens preocupa molt més la nostra, perquè estem fent un país que hauria de ser diferent.

Fet i fet, va ser el Parlament Europeu, el llunyà 1998, qui fa fer una avaluació, una avaluació de les tecnologies del control polític, i ja va alertar que la cibernètica, la telemàtica i la informàtica s'utilitzaven amb fins repressius de control social i de monitorització.

Respecte al punt 7, per entrar al detall, de les comissions d'espionatge, sí que ens agradaria, per descomptat, que es fes, però també ens agradaria que hi compareguessin, quan els convoquem, el senyor Zaragoza o la senyora Camacho.

I, finalment, una última reflexió, una pregunta. Quan es parla també d'espionatge polític, l'espionatge fonamental d'avui és massiu i és social. Així ho han acreditat diversos informes. Estem en l'any vint de l'era Orwell, de 1984, i tornarem a fer la pregunta que mai ningú ens ha respost o no ens han respost amb la qualitat que es mereix la ciutadania. Gener del 2011, Felip Puig, conseller d'Interior, protesta pacífica contra la reforma de les pensions, 418 identificats, cap imputat, se'ls denuncia però el jutge diu que no hi ha causa, una protesta pacífica contra la reforma de les pensions, i al cap de quinze dies els Mossos d'Esquadra, via Divisió d'Informació, comuniquen a la premsa que, d'aquells identificats, 13 són anarquistes, 39 són independentistes i 126 són antisistema, antisistema contra un sistema que espia el personal. Ningú ens ha respost encara avui, ningú, en seu parlamentària, d'on surt aquella informació sobre la ideologia de la gent; cortesia de la Divisió d'Informació dels Mossos d'Esquadra.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per fixar la seva posició en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Roger Torrent.

Roger Torrent i Ramió

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, bé, començo tornant a contextualitzar una mica la moció, perquè el títol va per una banda, el contingut va per l'altra, i finalment el que es desprèn del contingut encara per una altra banda, eh? Per tant, perdem una mica el nord del que veritablement treballa i del que veritablement vol dir aquesta moció.

Bé, parlem sobretot del Cесicat, eh? El Cесicat és un CERT, i per tant això vol dir que és un centre de seguretat a la xarxa, un centre de seguretat de la informació; és un organisme, per tant, encarregat de garantir la seguretat i la protecció en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació; un instrument bàsic, necessari, fonamental, diria jo, en uns moments de gran interconnexió, interconnectivitat mundial. Per tant, és un organisme necessari i que, com a necessari, tenen totes les democràcies madures, pràcticament totes les democràcies madures del món. I, de fet, entra dintre del marc competencial de la Generalitat. I és un organisme, podríem dir-ho així, de caràcter fonamentalment tècnic; és un organisme bàsicament tècnic.

Ho dic per aclarir-nos, perquè, clar, amb aquesta moció sembla que el que es vol fixar és la idea, el discurs que això és un embrió d'una agència de seguretat clàssica, l'embrió d'una agència de seguretat catalana; és a dir, l'embrió d'un CNI català.

Vostès, els proposants..., el senyor Rodríguez prefereix traslladar aquest debat al terreny de les pel·lícules d'espies –joc d'espies, deia ell–; prefereix, per tant, portar aquest debat al terreny de les conxorxes d'aquesta –com ho diuen, vostès?– deriva separatista, perquè els convé més, perquè els va més bé, perquè es mouen més bé en aquest terreny.

I, en aquesta obsessió, deia el senyor Rodríguez, en la seva interpellació, que, en terreny del Cèsicat, volem saber. Textualment deia: «Volem saber, volem rebre explicacions.» I bé, de fet, «voler saber», «voler rebre explicacions» vol dir major informació. I en aquest sentit, doncs, compartim el que hauria de ser l'objectiu, evidentment, d'aquesta moció.

Es podria pensar, per tant, escoltant el senyor Rodríguez, que la seva voluntat és garantir una major transparència d'aquest organisme i sobretot posar una mica més de llum en l'ens i sobre les seves activitats, sobretot les activitats recents. Sembla lògic, eh?; sembla lògic, evidentment, que si parlem de seguretat, que si parlem de dades, que si parlem d'informació a la xarxa, fem tots els esforços i més –tots els esforços i més– per garantir aquesta transparència. Per tant, l'objectiu el compartim, és un objectiu encomiable, recomanable, saludable, és evident, i fins i tot des d'un punt de vista genèric, com li dic, el compartim.

Ara bé, dit això, llavors hem de veure d'on prové la moció, de quin grup prové aquest text, de qui ve aquest atac sobtat de transparència. Volem saber, deia el senyor Rodríguez. Doncs, bé, una moció que ve del grup la presidenta del qual s'ha negat a comparèixer en aquest Parlament per donar explicacions sobre el cas de Método 3. Això si que és una pel·lícula d'espies; una pel·lícula, per cert, dolenta, de sèrie B, diria jo, eh? En fi, una gran manera de dignificar aquesta cambra.

La moció prové d'un grup el ministre del qual, el ministre que comparteix les seves sigles, el ministre d'Interior, s'ha negat també a venir a donar explicacions en aquest Parlament. Una nova demostració d'aquesta voluntat de diàleg que diuen que tenen i sobretot de col·laboració intergovernamental i respecte institucional.

Aquesta moció prové també del grup que veta sistemàticament un diputat, el diputat Alfred Bosch, i un grup parlamentari, el Grup Parlamentari Mixt del Congrés dels Diputats, a la Comissió de Secrets Oficials d'aquest Congrés, cosa que demostra, evidentment, una maduresa democràtica exemplar i sobretot recalca aquesta transparència que amb aquesta moció ens demanen. En fi, podríem seguir. Volem saber, deia el senyor Rodríguez.

Escolti'm, és evident que cal reformular, que cal refundar el Cèsicat. És evident que cal més control democràtic, que cal regeneració de l'organisme, que cal millorar sobretot l'entorn de confiança institucional en

aquest instrument. Per tant, reformulació? Sí. Clarificació d'objectius? També. Control democràtic, control parlamentari? I tant. Però la seva moció no va d'això; va, com deia abans, de pel·lícules d'espies. A vostès el que els interessa són els telèfons, els interessen els informes suposadament filtrats, les agències de seguretat; és a dir, els interessen les pel·lícules d'espies. I, si els interessen les pel·lícules d'espies, i acabo amb una humil recomanació, jo els diria que es dirigeixin, que preguntin al CNI. Per cert, un CNI que des de l'11 de setembre del 2012 ha incrementat els seus fons reservats en 2 milions d'euros. I vostès, que estan a la Comissió de Secrets Oficial del Congrés dels Diputats...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Roger Torrent i Ramió

...per exemple, els podrien preguntar a què es deu que des de l'11 de setembre del 2012 s'hagi incrementat el pressupost del CNI.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, consellera, senyors diputats, deixin-me en primer lloc adherir-me a la intervenció inicial que ha fet el diputat d'Esquerra Republicana, en el sentit de contextualitzar la moció que avui tractem en aquest plenari, en el sentit que, si l'objectiu fos la bona feina que ha de fer el Cèsicat, els objectius del Cèsicat, el bon funcionament, la transparència, segurament el plantejament de la moció hauria estat certament diferent, i és possible fins i tot que hi visualitzéssim punts de coincidència que fessin que aquest grup parlamentari hi votés a favor. La realitat, tal com diu el senyor Rodríguez, és que és impossible, òbviament.

És impossible òbviament perquè la moció està plantejada en un altre àmbit i amb un altre esperit, que és estendre l'ombra de sospita sistemàtica cap al Cèsicat, quan l'objectiu global del Parlament de Catalunya i de tots els grups parlamentaris hauria de ser precisament poder disposar d'un mecanisme bàsic i estratègic en aquest moment, en un món absolutament globalitzat i on l'àmbit de les telecomunicacions és fonamental, que tinguem el màxim de seguretat. És a dir, aquest organisme es va crear i té com a objectiu la seguretat a nivell de les telecomunicacions, òbviament de l'Administració en general, però fins i tot dels membres que formen part i que treballen en aquesta Administració. Per tant, des d'aquest punt de vista, el tractament de les funcions, fins i tot..., que en alguna intervenció s'hi ha fet menció de forma expressa, fins i tot en la consideració de quina articulació jurídica ha de tenir aquesta institució, és perfectament possible que ens puguem

posar d'acord i que es procedeixi, si és el cas, al seu estudi, la seva revisió i la seva avaluació. Només faltaria. En democràcia és obvi que el procés d'avaluació s'ha de portar inherentment incorporat a totes les accions de caire polític.

De la mateixa manera que els dic també que hi ha una altra qüestió, i és que no es pot intervenir en el plenari, davant d'un conseller que ha comparegut específicament en comissió per parlar d'aquesta matèria..., que si es compara aquesta actitud amb algunes de les que s'han exposat, òbviament també li dona més rellevància i li dona més caire democràtic, fins al punt que, visualitzant tota la intervenció del conseller Felip Puig en la Comissió d'Empresa i Ocupació, és obvi que va donar explicacions d'absolutament totes les matèries que se li plantejaven. Altra cosa, com sempre en política, que això és més complicat, és que algú esperi que el que faci un conseller del Govern d'alguna manera reiteri i doni la raó a plantejaments que no deixen de ser meres conjectures i meres extensions d'ombres de sospita.

I un prec directament vinculat al diputat Pedret. Jo sóc dels que llegeixo els seus articles precisament, tal com vostè deia, i avui el que em sobta és que el tracte que té vostè, que des d'un punt de vista didàctic és prou positiu sempre i prou propositiu..., no pot dir a un conseller avui en sessió parlamentària que menteix de forma sistemàtica quan no és així. En tot cas, al que sí que té dret el conseller i hi tenim dret els grups parlamentaris és a demanar l'empresament de la presidenta del Parlament des d'aquesta perspectiva. És a dir, es pot estar..., fixi's, es pot opinar diametralment de forma oposada al que explica un conseller; es pot estar a les antípodes ideològiques, que això és el que dona riquesa precisament a aquest hemicicle; però no es pot apuntar directament a un conseller que menteix quan no és així. I si realment vostè té la sensació que ho fa, ho hauria d'acreditar d'una forma molt més clara i molt més convincent.

Jo li ho reitero, hi han moltes maneres de posicionar-se en qualsevol matèria, i la millor manera –la millor manera–, de forma fonamentada, de fer-ho no és d'alguna manera imputar una mentida a un conseller. I des d'aquesta perspectiva, nosaltres defensem la intervenció ratlla per ratlla i lletra per lletra que va fer el conseller en la Comissió d'Empresa i Ocupació; va donar explicacions..., si el que fa precisament el senyor Puig habitualment és donar moltes explicacions i donar-les de forma contundent. I, per tant, des d'aquest punt de vista, fem nostres totes les explicacions que es van donar en comissió.

En definitiva, el Cescicat és un organisme creat, tal com s'ha dit, fa uns quants anys. Òbviament és un mecanisme de seguretat electrònica, no té cap altre objectiu. Ningú ha dit que això fos l'embrió ni la voluntat política que això sigui una mena de plantejament a nivell de seguretat amb qüestions que tenen a veure amb el futur del sobiranisme i aquestes qüestions. És que ningú ha parlat d'això, el conseller ho va descartar i, a més a més, em sembla absolutament evident i objectivament empíric que la voluntat del Cescicat és treba-

llar en la seguretat electrònica de l'Administració, que avui, hi insisteixo, és bàsic i estratègic.

I des d'aquesta perspectiva el nostre posicionament serà votar en contra del que són l'esperit i la globalitat de la moció, però en canvi, en alguns punts que considerem adequats i que considerem que, d'alguna manera, entronquen amb la voluntat de transparència i amb la voluntat d'avaluació de polítiques públiques, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, i perquè quedi clar..., jo sé que no serà d'una vegada per totes, perquè hi ha qui està interessant a remenar determinades coses, i ho fan evidentment per voluntat política, i no per altra mena de voluntat. Però, miri, amb relació a Método 3 –perquè ha sortit en les dues últimes intervencions–, em permetran que els recordi una vegada més i les que faci falta que Alícia Sánchez-Camacho ha estat l'única víctima d'aquest cas que ha anat al jutjat a denunciar-ho. (*Remor de veus.*) Tema 1. Tema 2: hi ha el reconeixement de culpa per part d'una persona. Tema 3: fins a tres jutges avalen el reconeixement de culpa pels fets denunciats per la senyora Sánchez-Camacho. I si a vostès els interessa, cosa que dubto, perquè el que els interessa és la guerra bruta política, els farem arribar (*remor de veus*)..., els farem arribar la sentència. La guerra bruta política i les fotos de cadires amb rètols.

El que no coneixem sobre el cas de Método 3, per exemple, és qui i per què va espionar el conseller Felip Puig. I segurament a ell tampoc no li deu haver interessat. I aquesta és una altra vessant dels casos d'espionatge que citava el senyor Vidal: el cas dels partits que s'espionen a si mateixos. Clar, aquest tema suposo que no els deu interessar massa.

Però anem a les esmenes, no abans sense fer una molt breu reflexió que varem fer en la interpellació. Quan parlem d'impuls de les tecnologies de la informació i de la comunicació, un dels elements importants perquè el seu ús s'estengui entre la ciutadania és precisament que les tecnologies de la informació i de la comunicació siguin segures. I és aquest el motiu pel qual en cap moment discrepem de la necessitat de l'existència d'un CERT, si volen. El problema és que, com diu el mateix conseller en les seves intervencions, el Cescicat és *també* un CERT; és a dir, no realitza només les funcions de CERT, sinó que en realitza altres que nosaltres no compartim.

En resum, i sobre les esmenes, breument, tenen tots vostès la moció tal com queda amb la incorporació d'esmenes. Només advertir-los que en el darrer punt –ho té la Mesa del Parlament, la presidenta ja ho té en la seva versió– s'incorpora l'esmena número 4 del

Partit Socialista, que és precisament la que reflecteix el fet que hi ha hagut una mala gestió per part del Govern, un, tant en la gestió del Cesicat, dos, quant a la gestió de la crisi del Cesicat. Perquè no pot ser que un dia els documents no siguin autèntics i l'endemà es digui que els documents sí que són autèntics.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Cridarem a votació.

(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.) Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Senyora presidenta, per al·lusions i contradiccions amb el senyor Guinó... Trenta segons, gràcies.

La presidenta

Això.

Ferran Pedret i Santos

Entenc que no li agradi que es digui que el conseller ha mentit. Si vol... I he provat de ser ponderat en la meua valoració de la seva actitud. Però deixi'm que li ho digui amb un llenguatge que potser hi estan més avesats: fins a tres vegades ho va negar, abans que cantés el gall ja en comissió.

(Rialles. Matías Alonso Ruiz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Per demanar lectura i votació separada del punt 7 de la moció.

La presidenta

Set.

Matías Alonso Ruiz

Lectura i votació separada del punt 7.

(Pausa. Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta. Per demanar votació separada del punt 1.b –només l'apartat b– i del punt 2.

(Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Gràcies, presidenta. Ens agradaria que, si us plau, es donés lectura al punt 9 de la moció.

Gràcies.

(David Fernández i Ramos demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Fernández.

David Fernández i Ramos

Per demanar votació separada dels punts 4, 5 i 6.

La presidenta

Ja ho tenia, eh?: 4, 5 i 6; 4 i 6 d'Iniciativa; 1.b i 2, i 7 i 9.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.) Sí, senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, el senyor Lucena demanava que es fes lectura del punt 9, i a la proposta que ens ha passat, definitiva, el Partit Popular, no hi ha punt 9.

La presidenta

Sí, el portaveu de la moció ja ha explicat que en el document últim que tinc jo hi ha un punt 9, que si volen el llegiré, però si volen el llegeixo ara, perquè vostès no ho deuen tenir.

Jordi Turull i Negre

No.

La presidenta

Ara el... És l'esmena 4 del PSC. Vol que s'hi doni lectura? *(Pausa.)* No cal? *(Pausa.)* No cal. Molt bé.

De totes maneres, tinc la petició de lectura de l'apartat 7 i de l'apartat 9. I la... *(Veus de fons.)* Sí, ja ho he dit, eh? Molt bé.

Per tant, votarem en primer lloc el punt 1.b... Senyor Turull, el punt 1.b i el 2 es poden votar conjuntament? *(Pausa.)* Doncs, votarem primer 1.b i 2.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 130 vots a favor.

Ara votarem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Passarem ara a votar el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 67 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votar el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor i 83 en contra.

Ara donarem lectura al punt 7.

El vicepresident segon

«El Parlament de Catalunya constata la necessitat de crear en seu parlamentària una comissió d'investigació sobre els casos d'espionatge polític i de seguiment a ciutadans i a alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya.»

La presidenta

Passem a la votació.

(Remor de veus.)

Ha estat rebutjat per 63 vots a favor i 67 en contra.

(Remor de veus.)

Donem lectura ara a l'apartat 9.

El vicepresident segon

«9. El Parlament de Catalunya finalment reprovà i deploa que el conseller d'Empresa i Ocupació ocultés dades i fets que per raó del seu càrrec havia de conèixer i negués qualsevol veracitat a les informacions publicades sobre l'activitat del Cesicat quan se li van plantejar diverses preguntes en seu parlamentària sobre l'assumpte, especialment atès que en data 24 de gener de 2014 les va admetre finalment, tot i provant de justificar-les parcialment en compareixença davant de la Comissió d'Empresa i Ocupació.»

La presidenta

Passem a la votació.

(Remor de veus.)

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 63 vots a favor i 67 en contra.

I votem ara la resta de la moció –la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 67 en contra.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les mesures per a afrontar la violència per motius polítics (tram. 302-00118/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les mesures per afrontar la violència per motius polí-

tics. Presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carina Mejías.

(Pausa.)

Carina Mejías Sánchez

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, honorable conseller. Senyores diputades, senyors diputats, presentem aquesta moció per tal de posar de manifest el progressiu deteriorament de la convivència a Catalunya com a conseqüència d'un procés polític endegat pel Govern que avui tothom constata que ha dividit la societat catalana en dues i que tensiona cada dia amb episodis d'enfrontament i agressivitat que no podem amagar. Ja han sortit les primeres veus que així ho denuncien, i cal posar-hi remei, per tal que això no vagi a més, i hem de reflexionar sobre quin model de societat volem i quin ha de ser el nostre model de convivència pacífica.

És per això que Ciutadans ha insistit en moltes ocasions a portar a aquest Parlament el debat sobre determinades actituds, determinats comportaments que en molts casos es veuen amb una certa inèrcia, com una cosa habitual, i que no podem tolerar.

Ja ningú nega que en determinades reunions familiars es pacta no parlar de política per tal d'evitar escenes d'enfrontament. I vull dir-los que això és una constant, i a més a més des de Ciutadans hem incidit en molts casos que aquestes situacions es van traslladant a determinats altres àmbits de la societat. Ahir, per exemple, un dels empresaris alemanys comentava que s'ha advertit que aquest conflicte polític està evolucionant cap a una discussió gairebé fanàtica i que això és el que s'ha d'evitar, i s'ha de rebaixar la tensió per tal d'evitar enfrontaments socials, i trobar una solució a favor de Catalunya i del conjunt dels catalans. Deia ell: «Encara no s'han produït represàlies» –i es referia als empresaris– «pel fet de manifestar les seves opinions; alguns tenen por a manifestar-les per tal de rebre represàlies en els seus negocis, però això» –diu– «no és bo ni per als negocis ni per a l'opinió dels clients ni per al conjunt de Catalunya i dels catalans.»

Quan vaig fer aquesta interpe·llació em vaig referir, i li ho vaig mostrar al conseller, a algunes de les actuacions fetes des de determinades organitzacions polítiques, no?, aquell famós tuit emès per Convergència i Unió que deia: «Bon dia, l'animadversió pel dret a decidir de sectors espanyols o partits en ple segle XXI no pot sortir gratuïta.» I considerem que aquesta no és la millor manera d'afavorir i abordar un procés de convivència a Catalunya i garantir sobretot una bona relació amb el conjunt dels ciutadans. Què vol dir que no pot sortir gratuïta? Què vol dir? Nosaltres el que demanem és una actitud responsable per part de tots els partits polítics i per part de totes les organitzacions polítiques per tal d'evitar que aquestes situacions es continuïn produint.

Des de Ciutadans hem denunciat en reiterades ocasions que no és normal que en una democràcia moderna, madura i culta es produeixin sis agressions a seus del nostre partit polític en els últims mesos i que no és

normal que els nostres militants no puguin manifestar les seves opinions ni exposar el seu projecte polític tranquil·lament als carrers i viles de Catalunya per tal de no ser, com a conseqüència d'això, increpats i agredits en diverses ocasions.

Però no volem patrimonialitzar aquest tipus d'agressions, el que volem és exposar i denunciar que això es porta a terme també amb la resta de partits polítics i que hem de garantir una bona convivència. No és normal que un cantant d'un grup de música rebi una allau de crítiques perquè els seus fills parlin en castellà. I veiem amb preocupació com aquestes actituds violentes cap a persones que manifesten determinades opcions polítiques es reiteren cada vegada més; ja són habituals, ningú hi dona importància, i en democràcia no pot haver-hi ni una sola escletxa ni per a l'agressió ni tampoc per a la impunitat.

I és per això que des de Ciutadans hem volgut amb aquesta moció trobar o cercar un consens per tal d'evitar aquestes actituds i demanar una resposta institucional per tal d'assolir un compromís en què totes les forces polítiques facin una reflexió i es responsabilitzin de les coses que fan i diuen els seus responsables polítics per tal d'evitar aquesta tensió, rebaixar-la i garantir una bona convivència a Catalunya. Així ho han reclamat tant el president de la patronal, que ha dit que una hipotètica independència de Catalunya seria una destrossa de les relacions humanes; també ho ha reclamat el president de «la Caixa», que diu que aquest procés el que acabarà sent també és un conflicte i que el president s'està equivocant. I nosaltres considerem que cal una aposta decidida i un compromís per tal de garantir una bona convivència en un país democràtic i per tal de garantir un futur en convivència i en pau.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputada. Han presentat esmenes quatre grups parlamentaris. I en primer terme té la paraula la il·lustre diputada senyora Gemma Calvet, en nom d'Esquerra Republicana.

Gemma Calvet i Barot

Gràcies, president. Diputats, diputades, mirin, aquesta moció està presentada amb una intenció i s'explica d'una forma diametralment oposada al text literal de la moció que vostès escriuen.

Nosaltres no podem compartir en absolut l'enfocament de la moció en tant que entenem que el pluralisme polític i la democràcia han de poder encabir la defensa de qualsevol projecte polític. I és així que nosaltres hem presentat les esmenes, encabint en el moment actual de Catalunya..., en què la defensa de la pluralitat política i, evidentment, la condemna de la violència han d'anar paral·leles al respecte a qualsevol projecte polític que es pugui defensar des d'aquesta pluralitat política.

Nosaltres defensem la cultura de pau, i en això és evident que compartim l'enunciat de la moció que és la

condemna a qualsevol manifestació de violència lligada a una ideologia política. I avui rendim honor, a més, a un home d'aquest país que n'ha fet, de la cultura de pau, Alfons Banda, fa molt poc traspasat, el seu esperit de lluita i la seva contribució a la societat civil catalana, que, com nosaltres hem fet en les nostres esmenes, i vostès en aquest sentit ens l'han acceptat, considerem que Catalunya és majoritàriament una societat cívica, democràtica i pacífica.

Ara bé, també es contradiu, la seva moció, amb algunes de les expressions que vostès recentment han fet servir. I a mi no m'agrada fer ús d'un llenguatge acusatori, en absolut, però, clar, ens preocupa que presentin vostès aquesta moció i surtin responsables del partit de Ciutadans com el senyor Matías Alonso dient que el que presentem nosaltres com a defensa d'un projecte polític, Convergència i Esquerra..., coneixen el greu risc de fractura sociopolítica que hi ha a Catalunya per la consulta i ha augurat que pot acabar amb enfrontaments al carrer. O el mateix senyor Cañas, quan diu: «Os montaremos un Ulster que os vais» –perdonin– «a cagar.» No sé si la va rectificar o no. (*Remor de veus.*) És a dir... Perdonin, els estic parlant de fets i no d'acusacions, de fets objectius. Si això vostès ho han de rectificar, ho fan en el torn corresponent.

Nosaltres defensem l'autoexigència, també la nostra –també la nostra–, l'autoexigència, actualment, de la classe política, el llenguatge polític que s'està fent servir per induir o no a la crispació. També la nostra, des de la humilitat i des de la capacitat d'error individual que qualsevol persona pot tenir en qualsevol moment de la seva tasca.

Però ens reafirmem en aquesta necessitat. Per què? Mirin, en l'àmbit jurídic de la definició d'«imprudència» i «negligència» hi ha un axioma molt clar: el desvalor de l'acció comporta el desvalor del resultat. Quan hi ha un desvalor de l'acció política, quan el llenguatge polític és crispat i s'amenaça que hi haurà violència com a conseqüència de la defensa d'un projecte polític, la conseqüència és un desvalor del resultat. Efectivament, la societat i la ciutadania es deceben que els responsables polítics indueixin des del seu ús de la llibertat d'expressió no a la canalització democràtica, sinó a la canalització per la via de la crispació i del conflicte social.

Per què defensem nosaltres la consulta? Per què defensem el referèndum? Perquè defensem la democràcia. La canalització adequada de qualsevol projecte polític, inclogui el que inclogui des del punt de vista d'aspiració nacional, o no, ha de ser dirimida a les urnes, amb serenitat en l'expressió pública del projecte polític i amb capacitat integradora, perquè tots i cadascun dels projectes que es representen aquesta cambra són igualment legítims.

Per això nosaltres fem aquesta expressió pública renovada de condemna de qualsevol manifestació de violència, de qualsevol. I no podem associar una expressió de violència que pugui afectar un grup parlamentari o un altre, perquè tots, desgraciadament, hem patit, de forma residual, i de forma segurament gravíssima, però minoritària, actualment, en aquest país, al-

gun tipus d'amenaça, algun tipus de tuit desagradable, algun tipus d'insult.

No volem abundar en la grandesa d'aquest desvalor, d'aquests fets minoritaris, volem abundar en la grandesa de la política i de la democràcia i de la capacitat de consens.

Per això vam presentar esmenes a la seva moció i per això, en tot cas, ens reafirmem en la necessitat de treballar per l'educació, per la pau, per l'evitació del conflicte, pel reforç dels valors cívics i per la defensa de la pluralitat política, que és l'*ethos* bàsic de la nostra societat democràtica.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputada. També ha presentat esmenes el Grup Mixt, i en el seu nom té la paraula ara el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia de nou a tothom. Bé, nosaltres entenem que segurament en l'origen de la presentació d'aquesta moció per part del grup que la presenta hi ha segurament la intenció de fer veure que, fruit del procés sobiranista, ha augmentat significativament la violència política i vivim en un clima irrespirable, cosa que nosaltres, diguéssim, no compartim en aquesta concreció de la circumstància actual, perquè de violències en el nostre país, diguéssim, n'hi estan havent moltes, n'hi ha hagut moltes en el passat, de diferents tipologies.

Nosaltres som o ens considerem d'aquells d'aquella tradició, d'aquell present, d'aquell relat polític en el qual la recerca de tota la nostra activitat política i en la vida és la recerca de la pau, i pau entesa no només com a absència de la violència física puntual, sinó la pau que busca els equilibris en les relacions socials que permetin no generar..., en les relacions socials, polítiques i ideològiques que permetin no generar imposicions violentes que suscitin, doncs, justament l'acció de la violència. Aquest és el nostre objectiu final: la pau com a utopia, però la pau també com a camí i la pau no entesa com a absència de violència física puntual, sinó com a absència de relacions que violenten l'estat de les persones.

Aquesta crisi ens ha deixat com a resultat un agreujament significatiu en tots els àmbits de la violència provocada per motius i per decisions polítiques, una violència que afecta molts àmbits de la vida, el domèstic, el familiar, el veïnal i el més estructural de la societat, i també el debat de les idees.

Nosaltres considerem que vivim en una societat on majoritàriament gairebé tothom, per no dir la pràctica totalitat de gent, comparteix aquesta recerca permanent de la pau, de relacions polítiques, de relacions de debats polítics, de relacions socials i econòmiques que haurien de ser en pau, en absència de tota violència de qualsevol tipus, però que, malauradament, per moltes condicions econòmiques, socials, polítiques, ideològiques, té expressions i té relacions que violenten aques-

ta convivència; la violenten en molts sentits diferents, i em referiré a tots ells.

Hi ha violència, òbviament, a vegades, i puntualment, en l'expressió d'idees, en la protesta, en el debat polític, violència verbal, a vegades violència física. Òbviament, execrable tota ella. Però hi ha violència fruit de decisions polítiques preses en cambres democràtiques com la decisió de no modificar ni un pèl la Llei hipotecària. És violent que vinguin a desallotjar els Mossos d'Esquadra famílies sense recursos, famílies... És absolutament violent l'episodi, per exemple, que es va viure a Madrid fa poques setmanes en què una família amb discapacitat, amb un fill, sense recursos, era violentament desallotjada a cops de mall contra la seva porta. I també és violenta, per tant, la protesta que s'esdevé després. En tot cas, són múltiples violències fruit de múltiples injustícies i imposicions.

És violència quotidiana les retallades en moltes de les famílies del nostre país, la pobresa que genera aquesta crisi, i que és fruit també de determinades decisions polítiques, determinades prioritzacions, fruit d'ideologies, que són idees que finalment són malauradament realitats i s'apliquen.

És violència la que recull l'informe Raxen, motivada per motius racistes, ideològics, d'extrema dreta, que cada any al nostre país, doncs, maltracta immigrants, maltracta gent que pensa diferent, per motius de discriminació racista i discriminació ideològica.

És violència institucional, per motius polítics, per exemple, enviar els Mossos d'Esquadra ahir a l'estació de Manresa a desallotjar violentament una protesta que es desenvolupava absolutament de forma pacífica. I és motivada únicament per estratègia política, perquè no hi havia cap mena de raó, com moltes altres.

I és violència, agreujada per la crisi i també per les condicions socials, la violència patriarcal que en el nostre país mata i mata setmana a setmana i pega i feix violentament setmana a setmana.

Nosaltres, òbviament, amb això no volem escapar del debat. Votarem a favor d'uns punts; en uns altres ens abstindrem, perquè ens sembla que desvien l'atenció. No estem aquí o, en tot cas, no hauria de ser funció d'aquest Parlament únicament preocupar-se de la violència que s'exerceix entre o contra els grups polítics, diguéssim, les organitzacions que hi ha aquí presents, sinó que es preocupés perquè justament a tot arreu i en tots els estaments de la societat hi hagués unes relacions absolutament pacífiques, de debat serè, de protesta serena i, en tot cas, també d'acció governamental que no violenti permanentment les famílies, les persones, que no violenti permanentment drets dels ciutadans i les ciutadanes.

I, per tant, recalquem en cadascun dels punts que votarem a favor els apartats que diuen «drets dels ciutadans» i no tant aquells que diuen «drets de les organitzacions», que, òbviament, també els tenen, però que ens preocupa que es quedi aquest només en un debat d'autodefensa dels grups que aquí som presents i no pas que afecti o que es preocupi de tota la societat.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'illustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Conseller... Bé, des del nostre punt de vista, estem fent un debat una mica surrealista, perquè el que votarem i que segurament votarem àmpliament no té res a veure amb la intervenció que ha fet la senyora Carina Mejías. I, des d'aquest punt de vista, jo voldria destacar la diferència de llenguatge i de to de la seva exposició i de l'exposició de motius, en relació, en canvi, amb el que realment es posa a votació.

Segons l'exposició de motius i segons la senyora Mejías, Catalunya viu un deteriorament de la convivència per culpa del procés separatista. En discrepem radicalment. En una democràcia, voler votar no distorsiona la convivència, el que la pot distorsionar és negar a la ciutadania que pugui votar. A la moció, en canvi, hi ha unes declaracions generals, que poden agradar més o menys, que es poden matisar, però que, encertadament, eviten incorporar el diagnòstic de l'exposició de motius. Per això hi votarem a favor. Estem en contra de l'ús de la violència en política i condemnem qualsevol atac que pugui patir una persona o un grup a causa de la seva ideologia, sigui quina sigui. I el meu grup també n'ha patit, d'atacs.

Aquest, a més –el nostre «sí»–, és coherent amb el que ja vam votar fa quinze dies a la Comissió d'Afers Institucionals. Hi ha un canvi: Ciutadans, a la moció, a la proposta de resolució que es va presentar a la Comissió d'Afers Institucionals plantejava illegalitzar els grups autoanomenats antifeixistes. És a dir, ens volia illegalitzar, perquè nosaltres som antifeixistes, i suposo que tots els grups de la cambra deuen ser-ho, d'antifeixistes. Per tant, afortunadament, això es va corregir a la CAI i es va poder aprovar, i avui, afortunadament, aquest tema no apareix a la moció.

Bé, fins aquí, si no hi hagués l'exposició de motius i la intervenció de la senyora Mejías, n'hi hauria prou. És a dir, votarem a favor perquè compartim el que diu la moció, però hem presentat diverses esmenes que, en realitat, són esmenes a l'exposició de motius. Però com que això no és possible legalment, perquè l'exposició de motius no es vota, les hem presentat per afegir a la moció i denunciar aquesta interpretació esbiaixada que fa a l'exposició de motius. En primer lloc, una, per denunciar els atacs a la convivència a Catalunya que vénen de determinats mitjans de comunicació instal·lats a Madrid, i en citem dos que vostès coneixen molt bé, Intereconomía i 13TV, que constantment instiguen a l'odi i el menyspreu a Catalunya. Un segon atac a la convivència? Determinades expressions, com per exemple les que es van pronunciar a la convenció del PP celebrada a Barcelona, on la senyora Sánchez-Camacho va assimilar el patiment de les víctimes del terrorisme al suposat patiment del PP a la Catalunya d'avui, un menyspreu a la societat civil catalana i un menyspreu a les víctimes del terrorisme, perquè no

tenen res a veure aquestes situacions. Això ha provocat una reacció ciutadana que ha portat a aquest Parlament seixanta mil signatures recollides en pocs dies i que s'han lliurat al Parlament, i que nosaltres ens volíem fer ressò, d'aquesta reacció ciutadana.

I un tercer element que per a nosaltres és clau. Si algun tipus d'atac a la convivència hi ha en aquests moments a Catalunya, és el que prové de la violència de grups feixistes, nazis, homòfobs i xenòfobs. No estic parlant de coses de fa anys, estic parlant de coses d'aquests dies. Miri, aquests dies s'han destruït els elements que recorden la batalla de l'Ebre al Pinell de Brai; hi ha hagut, fa poc, un atac xenòfob a Mataró; hi ha hagut atacs a monuments, com, per exemple, el de Santa Coloma de Gramenet, que recorda les víctimes dels camps d'extermini nazi; s'ha atacat el monument al president Lluís Companys; coneixem constantment les activitats del Casal Tramuntana, les opinions i piulades racistes del senyor Anglada, que ara ja no sabem si representa la Plataforma per Catalunya o no; l'increment de webs clarament delictives. Això està passant, també avui a Catalunya. I és significatiu que vostès no ens acceptin cap d'aquestes tres esmenes, perquè creiem que no acceptant-les vostès es retraten, però, en canvi, nosaltres acceptarem el seu redactat, amb les modificacions que han incorporat d'altres grups, perquè pensem que, efectivament, en la mesura que la moció que votarem... I que quedi clar, per si algú ho vol manipular: la moció que votarem no fa cap referència al procés sobiranista que es viu a Catalunya; en canvi, sí que votarem, amb molt de gust, evidentment, el rebuig a qualsevol tipus de violència, perquè pensem que la democràcia és bàsica i que cal rebutjar constantment qualsevol intent d'algú que vulgui utilitzar la violència.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Benet Maimí.

Benet Maimí i Pou

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bon dia, presidenta, consellers, senyores i senyors diputats. Respecte a la moció que anem a tractar avui, el preàmbul que fa vostè, jo crec que és bastant esbiaixat, però jo al que entraré és en el fons de la moció. I si volem comentar una mica el deteriorament de la convivència i de l'actitud crispada i crítica per part de la ciutadania envers els càrrecs polítics i públics, jo crec que no només les que vostè comenta, sinó que sí que n'hi han moltes i de molt importants: desencís, falta d'eficàcia en la gestió pública, distanciament de la política i la ciutadania, prioritzar un interès partidista que no pas el de la voluntat de servei, i això ens donaria per fer un debat molt a fons.

No oblidem, com deia Aristòtil, que la política i les lleis serveixen o haurien de servir per fer la vida fàcil i feliç als ciutadans –això de «feliç» ho he afegit jo. Jo crec que, això, hauríem de fer una reflexió tots

plegats, i a veure si ho aconseguim. Partim, doncs, ara ja centrant-nos en la moció, amb una sèrie de premisses. Dret a manifestació. El dret a la manifestació està reconegut a l'article 21 de la Constitució, i és evident que tota manifestació ocasiona un cert grau de desordre en el dia a dia de la vida quotidiana i també certes molèsties, com talls de carrers, megafonies, en fi, una sèrie de distorsions que les hem de suportar. Però en absència d'actes de violència per part dels manifestants, i també és important que els poders públics facin gala de certa tolerància davant de concentracions pacífiques. I per descomptat que el dret de manifestació no empara l'insult, l'amenaça o la coacció, i és molt important insistir en això. En aquests casos, serien abusos de drets fonamentals. Són les manifestacions il·lícites les que solen celebrar-se amb finalitat de cometre delictes i aldarulls. Doncs, és obvi que el dret de reunió i manifestació no és un dret il·limitat sinó que es troba, troba els seus límits en l'ordre públic. Per tant, és delimitat, que no vol dir limitat.

Recordem aquella màxima que deia John Stuart Mill: «La llibertat d'un individu acaba on comença la dels altres.» Llibertat de vot, llibertat d'expressió. Ara, això sí, senyories, utilitzem-la bé, amb correcció, amb criteri, en el marc del respecte i la convivència. Sabem tots plegats que el preu que hem de pagar aquells que ens dediquem a la política és el de suportar crítiques poc agradables, però sempre que siguin pacífiques. D'aquí a l'agressió i als atacs hi ha un abisme. No hi ha llibertat sense seguretat, i tampoc no podem entendre la seguretat en contra de la llibertat. Venim d'una cultura molt antiga, procedent de Grècia i Roma, dotada d'un fonament humanista que ho hauríem d'ignorar, que entén que no hi ha drets sense deures i fins i tot que primer són els deures i després els drets, malgrat que avui això sembla que no només hi ha els drets i els deures no interessin.

A la via pública hi conflueixen tots els drets i deures, els interessos dels ciutadans. La via pública és de tots, raó per la qual l'hem d'utilitzar de forma pacífica. Destrossar un parc o mobiliari urbà és un cost que al final hem d'assumir tots plegats, i correspon als poders públics assegurar aquest equilibri. Cal recordar que només els cossos policials tenen reconegut l'ús legítim de la força i que l'exerceixen de forma exclusiva; una policia democràtica té com a finalitat garantir els drets per part de tots els ciutadans i intervé per protegir-los, no pas per reprimir-los, i això és molt important tenir-ho clar. Com a responsables públics, no podem deixar de ser severos amb els incívics, ja que aquests retallen el dret d'ús en capacitat i qualitat dels cívics, els quals són expulsats del mateix espai tenint la força de la raó, però sense la raó de la força. El deixar fer, el ser neutral, el no voler provocar, ser bleda, el fet d'acceptar com a inevitable un cert incivisme residual i el «bonisme» no poden ser acceptats per la majoria cívica. A tots vostès els agrada el futbol. El futbol no seria espectacle ni joc si no hi haguessin unes regles que tothom les complís i que un àrbitre, a qui no les compleix, el sancionés.

Anem, doncs, a la moció. Al punt 1, nosaltres hi estem d'acord. Al punt 2, com he dit abans, sense seguretat

no hi ha llibertat i amb respecte i educació es pot dir i parlar de tot en un país civilitzat i democràtic. Ara bé, compte: són temps delicats i encara en vindran de més complexos. Cal tenir serenor per part de tots els polítics, de totes les bandes i colors, i també dels mitjans de comunicació que juguen un paper molt important. La situació del país és com la d'un bosc que està molt sec, i la calor «apreta»; una simple guspira pot fer un mal irreparable: no hi juguem i no l'encenguem pel bé de tots els ciutadans, del país, que hi podem prendre mal tots plegats. En el punt 3, nosaltres hem afegit a l'esmena «formacions polítiques legalment constituïdes». Hem de garantir que pugui expressar-se i manifestar-se tothom; faltaria més, ha costat molts anys aconseguir-ho. El punt 4 el rebutgem, ja que el conseller compareix de manera ordinària a la Comissió d'Interior, on informa puntualment de les gestions que plantegen els diferents grups parlamentaris. Aleshores, doncs, com deia abans, excepte el punt 4, els votàrem a favor.

I, per acabar, entendre la política com a vehicle per fomentar l'odi i la violència és no entendre res. Avui, en una societat civilitzada i moderna, al segle XXI, en una societat moderna, democràtica i sobretot civilitzada, els ciutadans han de poder exercir el dret a manifestar-se, explicar-se i deixar que el ciutadà exerceixi lliurement el dret a votar i decidir el que vol i el que no vol. Hem d'emmirallar-nos en altres països, que això ho exerceixen de manera molt sovint i molt constant, com pot ser els Estats Units o pot ser Suïssa. Això, crec jo, és democràcia en estat pur.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Honorable *conseller*, la libertad es la pieza clave, la base y el objetivo de cualquier sistema democrático. La libertad ideológica y la seguridad son derechos fundamentales de nuestra Constitución –artículos 16 y 17–; por tanto, atentar contra la libertad ideológica y la seguridad de los ciudadanos en España es una acción que debe ser condenada y combatida por cualquiera que se precie de demócrata, porque lo que está en juego es nuestra libertad y nuestra democracia. Nos decía el *conseller*, durante la interpelación previa que en Cataluña no existe violencia política y que lo que viene pasando son casos puntuales. Pues, miren, en el Partido Popular hemos sufrido ya tantos de estos casos puntuales nada irrelevantes ni anecdóticos que, efectivamente, muchos militantes y simpatizantes de nuestro partido se sienten cohibidos para expresarse o para darnos su apoyo públicamente.

Efectivamente, cualquier persona que se ha acercado al Partido Popular en los últimos años ha vivido alguna escena de tensión y de coacción por parte de personas o grupos violentos. ¿Se acuerdan ustedes de los

Maulets? Y, efectivamente, hay miedo por parte de quienes no apoyan la secesión a significarse públicamente. Se tiene miedo, también, de la coacción social, que ejerce un tipo de violencia sobre el disidente bastante más sutil, pero no menos efectiva. Y también se temen las posibles represalias, en un plano de violencia menos sutil, contra las personas o las propiedades de las personas que se signifiquen en contra de la secesión de Cataluña. Desde el momento en que desde los medios de comunicación públicos catalanes se nos ha calificado a los diputados del Partido Popular como enemigos de Cataluña y esto se permite, se está alentando un frentismo que nada tiene que ver con la convivencia democrática y tolerante de distintas maneras de entender lo que le conviene a Cataluña. La de ustedes, muy respetable; la nuestra, también.

Nos decía el *conseller* que la Via Catalana fue un acto pacífico. Pues claro, ¿qué esperaban, si era un acto a favor de la secesión? Sin embargo, un mes después se agredió a un ciudadano que acudía al acto del 12 de octubre. Tienen ustedes, como responsables del Gobierno de Cataluña, un reto importante por delante, que puede condicionar las posibilidades de convivencia en el futuro más próximo, y es la gestión de la frustración que sobrevenga al fracaso de su proyecto secesionista de ruptura de la legalidad y vulneración de los derechos constitucionales de todos los españoles. Por su propia definición, esta locura colectiva –ustedes le llaman «proceso»– no tiene las mínimas probabilidades de éxito, no ya en España sino en cualquier Estado del mundo –bueno, salvo en Etiopía– por una razón implacable: la no existencia de pacto previo o legalidad que lo ampare. Ustedes lo saben, pero la sociedad catalana no. Ustedes están vendiendo un imposible para enmascarar el desastre que fue el Gobierno tripartito, que hundió a Cataluña, y su propia incompetencia para arreglar este desastre. Tienen ustedes a los catalanes entretenidos con el «Volem votar», buscando enemigos fuera, para que no les exijan responsabilidades. Ni ustedes se aclaran. Van improvisando: consulta, referéndum consultivo, vinculante, «preguntamos en Cataluña», «no, también en toda España».

Miren, nos han metido ustedes en un buen lío. Llevan años gastándose lo que no está escrito de nuestros impuestos en organizarlo y promocionarlo desde la sociedad civil subsidiada, desde medios subsidiados, desde servicios públicos e instituciones politizadas. Ustedes son los responsables. Pero, ¿qué pasará cuando en un estado de derecho moderno, donde la soberanía es de todos los ciudadanos, se haga evidente la imposibilidad de que una parte decida por todos lo que no estaba previamente acordado? ¿Quién les explicará a todos los que de buena fe se han creído lo del proceso, que no puede ser? Que no conviene romper con España por las malas, que la legalidad no se violenta, que saldríamos de Europa, de la ONU, del banco central... Habrá, lo anticipamos, mucha gente frustrada contra los que lo han alentado, y también contra aquellos que no les han dejado saltarse la ley. Y todo esto habrá que gestionarlo.

Ustedes, los que han puesto todo esto en marcha, lo han financiado, lo han alentado, han tergiversado la

legalidad y la realidad, ustedes serán los únicos responsables de encauzar democrática y pacíficamente el día de después. ¿Lo tienen previsto? A nosotros nos preocupa enormemente la fractura que han abierto ustedes y nos preocupa enormemente la gestión de la frustración que se avecina. Nos preocupa que ustedes no estén a la altura, como no lo están ahora, pretendiendo que puede ser pacífico y democrático violentar la legalidad. No busquen entonces otros responsables de la frustración y de gestionarla pacífica y democráticamente que ustedes mismos.

Por todos los motivos expuestos, el Partido Popular apoyará la moción presentada.

Gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Daniel Fernández.

Daniel Fernández González

Gràcies, presidenta. La veritat és que escoltant la senyora Garcia Cuevas pensava que m'havia equivocat de moció i que anava a intervenir en un altre punt de l'ordre del dia.

Mirin, el president xilè Ricardo Lagos, fa uns dies, presentant el seu llibre de memòries a Barcelona, recordava com als anys setanta la seva generació, que llavors era una generació jove, pensava que a Xile la democràcia, el pluralisme, la llibertat d'expressió, formaven part inalterable del paisatge físic del mateix país. Uns anys després va passar el que vostès saben que va passar.

Començo per aquí perquè hi han pobles –i el nostre és un d'aquests pobles– que tenim un passat, un passat difícil en aquest terreny, un passat dolorós, i, per tant, són pobles que quan es parla de defensar la llibertat d'expressió, de defensar la democràcia, en aquest cas de defensar el pluralisme polític respecte a qualsevol tipus de violència, som pobles que tenim l'obligació de donar una resposta clara, una resposta enèrgica, una resposta amb determinació, una resposta ràpida, una resposta unitària, una resposta sense fissures, una resposta que tenim l'obligació de donar..., fins i tot, si em permeten, una resposta intolerant enfront dels intolerants. Tenim una obligació que haurien de tenir tots els pobles, però que la tenim especialment aquells que hem viscut el passat que hem viscut.

Per això nosaltres, el Grup Socialista, votarem afirmativament el conjunt d'aquesta moció, exceptuant el darrer punt, el quart punt, que creiem que no és rellevant, i ens hi abstindrem. Creiem que és molt positiu que, tal com va passar a la CAI la setmana passada, avui hi hagi una votació unànime d'aquest Parlament contra qualsevol tipus de violència que posi en perill el pluralisme polític, la democràcia, la llibertat d'expressió al nostre país. Fins i tot creiem que és positiu que hi hagi aquesta votació, tot i que les intervencions puguin donar la impressió que aquesta unanimitat té un punt d'artificial. Fins i tot amb aquesta impressió

és positiu que aquesta votació sigui majoritària, perquè estem parlant de la defensa del pluralisme polític a Catalunya.

Però el meu grup no vol defugir l'altra part del debat que hem viscut en aquest Ple, per expressar la nostra posició. Mirin, en aquesta etapa política que viu Catalunya –i em refereixo bàsicament al debat respecte al canvi d'encaix entre Catalunya, Espanya i Europa, o al no-encaix entre Catalunya, Espanya i Europa–, existeix una fractura social en el nostre país? Els socialistes considerem que no. Hi han problemes de convivència? Els socialistes considerem que no. Hi han limitacions de la llibertat d'expressió? El meu partit, el meu grup parlamentari, considera que no.

Ara, amb la mateixa contundència i amb la mateixa determinació els haig de dir que tampoc acceptem una visió idíl·lica del procés que negui que un procés d'aquesta envergadura provoca tensions; provoca tensions, provoca sorolls, provoca silencis. Creiem que també és un error negar que l'envergadura, la potència, el que significa aquest procés, lògicament provoca aquest tipus de tensions. Processos similars en altres països, debats d'aquest tipus, de fons, han provocat també tensions. Per tant, no ens ha de preocupar. No hauríem de negar aquesta realitat; el que hem de fer és tenir la capacitat d'encarrilar-la, tenir la capacitat de donar-li una sortida positiva, tenir la capacitat com a societat que aquestes tensions tinguin una solució democràtica, una solució al si de les institucions del país. Per tant, normalitat, fins i tot normalitat de la tensió, però, si us plau, no neguem l'existència d'aquestes tensions, perquè no seria real –no seria real.

Nosaltres creiem que ni podem fer catastrofisme respecte al moment en què estem vivint ni podem negar que el procés té com a conseqüències determinades tensions. I, a més a més, no ho podem negar per una raó: perquè s'equivoquen els que pensen –aquesta és la nostra humil opinió– que el procés, el debat que estem tenint sobre aquest tema, s'acaba demà passat, s'acaba aquest any. Segurament –no sé si estaran d'acord amb mi–, sobre aquest tema discutirem la propera dècada. Acabi com acabi, sigui quina sigui la solució, és un tema tan profund que aquesta societat hi haurà de dedicar una dècada com a mínim. Per tant, estiguem preparats per gestionar les tensions que es puguin produir al llarg d'aquest terreny.

Vaig acabant, perquè el temps se m'acaba. Hi ha una frase famosa que s'atribueix a Voltaire, i segurament apòcrifa, però que representa perfectament el seu pensament. Voltaire va dir –o no ho va dir, però se li atribueix–: «No estic d'acord amb el que diu, però defensaré fins a la mort el seu dret a dir-ho.» Aquesta frase representa perfectament el triomf de la llibertat d'expressió en una època gloriosa de la vida europea. Potser el nostre país necessita molts Voltaires en aquesta etapa històrica que està vivint, Voltaires que potser no cal que donem la vida, eh?, però sí que amb fets i amb paraules defensem la llibertat d'expressió, el pluralisme polític, la democràcia, contra qualsevol tipus de violència.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la il·lustre senyora Carina Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Gràcies, senyora presidenta. Vull agrair especialment l'actitud de tots els diputats, perquè crec que aquesta és una moció que el que pretén o el que pretenem des de Ciutadans és una defensa dels valors democràtics de la pluralitat política i llibertat d'expressió que han de garantir una bona convivència. I el que volíem és aconseguir d'aquest Parlament un pronunciament institucional pel que fa a aquests valors fonamentals de la democràcia. I, sincerament, lamento algunes intervencions –lamento algunes intervencions.

Jo li demanaria a la senyora Calvet que retirés aquesta referència que ha fet a una informació sorgida d'un digital que és absolutament falsa, que nosaltres hem negat en reiterades ocasions, i que, curiosament, aquest digital estava dirigit per un exdiputat d'Esquerra; li sona? I, clar, aleshores, doncs, no pot venir-nos a donar lliçons morals, sobretot pel que fa al llenguatge polític i al llenguatge responsable, quan aquests últims dies hem tingut notícia que algun dels seus parlamentaris, evidentment, s'ha excedit en les seves expressions, però estan dites i han generat prou malestar. I, a més a més, no li podem acceptar les seves esmenes, perquè vostè parla de «qualsevol projecte polític», i nosaltres hi ha determinats projectes polítics, com per exemple els totalitaris, amb què no estarem mai d'acord, perquè som profundament demòcrates.

Dir-li al senyor de la CUP que, home, vostès han fet una esmena a la totalitat i una moció diferent, en la qual es recullen alguns dels continguts de la nostra, però si vostès volen fer una moció alternativa –com són sempre alternatius–, doncs, la fan, i nosaltres farem les nostres conseqüents esmenes. Però dir-li que no compartim per res que hi hagin decisions polítiques que puguin generar violència. Miri, decisions polítiques que generen violència, aquesta (*l'oradora mostra un full*); aquesta decisió política és la que genera violència, aquesta. O, per exemple, algunes signades per una organització que vostè coneix molt bé, aquestes accions signades per una organització que vostè coneix molt bé. I nosaltres el que volem és que això s'acabi, això no torni a passar mai més.

I respecte al diputat Bosch, miri, és que jo de veritat li dic que tinc voluntat d'acceptar-li coses, però és que vostè no surt mai del túnel del temps –no surt mai del túnel del temps–, i vostè el que vol aquí és silenciar aquells mitjans de comunicació que no li agrada el que diuen i en què hi han persones que hi participen que diuen coses diferents de les que vostè pensa, i això en democràcia no és acceptable, senyor Bosch. I, per tant, per això no li acceptem les esmenes, però li agraïm la seva acció propositiva davant el vot favorable de la nostra moció.

I, pel que fa al senyor Daniel Fernández i a la senyora Cuevas, agrair-los la seva voluntat d'acord, la seva voluntat que hi hagi un pronunciament institucional

–i també al senyor Maimí–, que hi hagi definitivament un pronunciament institucional que vulgui posar de manifest que en aquests moments hi ha problemes de convivència, que hi han problemes de friccions i escenes d'incomoditat respecte a aquesta situació que ha produït un procés polític de divisió de la societat catalana. I demanem a tots els grups parlamentaris un pronunciament decidit, unànim i contundent contra tota acció de violència política que va en contra de la llibertat d'expressió i la pluralitat política.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments. Quim Arrufat Ibáñez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Arrufat...

Quim Arrufat Ibáñez

Per dos motius: per demanar punt separat i per al·lusions directes de...

La presidenta

Digui'm primer els punts..., les votacions separades.

Quim Arrufat Ibáñez

Voldríem votar per separat l'1 i, després, el 3 i el 4 –3 i 4 junts.

La presidenta

Perfecte, d'acord. Té trenta segons per al·lusions.

Quim Arrufat Ibáñez

Era evident, eh?, i bastant obvi, on acabaria la discussió. Vull dir, nosaltres hem fet un esforç de fer tres propostes a la moció, no han estat acceptades. No hem protestat, no hem dit res; hem contribuït a generar una moció finalment que reflecteixi el que nosaltres voldríem –votarem els punts per separat. Vostè ha tret a reluir, diguéssim, l'únic argument pobre que tenen, no?, que és... Però m'agradaria que donés explicacions concretes per saber la naturalesa, en realitat, del que volen dir.

Vostè ha tret un cartell d'un escarni... –sí, torni'l a ensenyar, com ja va fer fa un any, i estigui aquí tota l'estona així, Albert Rivera, sí, senyor..., exacte, molt bé; gràcies–, vostè ha tret un cartell d'una acció que ja vam denunciar fa un any, que convenientment es va desconvocar i es va traduir en... *(Remor de veus.)* Però, es va desconvocar –deixa de riure–, es va desconvocar i es va convocar en una altra plaça de forma pacífica. *(Persisteix la remor de veus.)* Jo li demano, si us plau, que em digui: aquesta protesta pacífica en una altra plaça tampoc la permetrien vostès? No és correcta, tampoc, aquesta lliure expressió pacífica en una altra plaça, allunyada de l'acte que convocava Ciutadans, etcètera, tampoc?

La presidenta

Senyor Arrufat...

Quim Arrufat Ibáñez

Ho dic perquè estem parlant d'això, eh? Hi ha llibertat d'expressió o la volen suprimir també?

La presidenta

Senyor Arrufat... *(Jaume Bosch i Mestres demana per parlar.)* Senyor Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Sí, per al·lusions...

La presidenta

Trenta segons.

Jaume Bosch i Mestres

Sí, amb relació a la intervenció de la senyora Carina Mejías, dir-li que el que el meu grup lamenta és que vostès no tinguin la valentia de posar a votació allò que vostè ha explicat a la seva intervenció. Vostè fa una explicació i, en canvi, ens posa a votació una altra cosa que no hi té res a veure.

En canvi, li donaré la raó en una cosa; efectivament, té tota la raó: parlar d'Interconomia al 13TV és parlar del túnel del temps.

(Gemma Calvet i Barot demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Sí, per al·lusions, també trenta segons... Miri, senyora Mejías...

La presidenta

Trenta segons, els hi dono jo, no se'ls pren.

(Rialles.)

Gemma Calvet i Barot

Sí. Senyora Mejías, li agraeixo i retiro..., si és que aquestes publicacions eren falsedats, li agraeixo que ho hagi esmentat, ho retiro, i crec que deuen estar agraïts per l'oportunitat que els he ofert per fer aquesta rectificació pública en aquest plenari. Per tant, ha estat útil, aquesta rectificació. *(Remor de veus.)*

Segona qüestió, quan vostè no m'ha acceptat en l'esmena que la pluralitat política a Catalunya avui havia d'incloure tot projecte polític, i m'ho ha denegat dient que això també defensa el feixisme..., com sap vostè,

en la definició de «feixisme» s'explica clarament que és incompatible...

La presidenta

Senyora Calvet...

Gemma Calvet i Barot

...és incompatible amb el pluralisme polític. Per tant...

La presidenta

Senyora Calvet...

Gemma Calvet i Barot

...vostè sap clarament que nosaltres el que aquí preteníem és poder avançar en aquesta pluralitat política.

(Remor de veus.)

La presidenta

Senyora Calvet... *(Jordi Turull i Negre i Carina Mejías Sánchez demanen per parlar.)* Senyor Turull, és per votacions separades? *(Pausa.)* Doncs, senyora Mejías primer, un moment, senyora Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Gràcies, presidenta, per al·lusions directes...

La presidenta

Trenta segons.

Carina Mejías Sánchez

Gràcies, presidenta. Miri, senyor Arrufat, nosaltres hem presentat aquesta moció per defensar la pluralitat política i la llibertat d'expressió, i això no té res a veure amb la convocatòria d'un escarni que és agressiu, que és coaccionador i que és limitador de tota pluralitat política. I per això nosaltres hem tret això. I m'és igual si ho fa a la plaça on es fa l'acte de Ciutadans o si ho fa quatre carrers més enllà. És igual, la intenció, la intencionalitat és la mateixa: coaccionar la llibertat d'un partit polític que pensa diferentment en la defensa de les seves idees. Així de clar.

I, senyora Calvet, miri, no li admeto ni una sola...

La presidenta

Ja se li ha acabat el temps...

Carina Mejías Sánchez

...lliçó moral mai més, ni una sola lliçó moral, senyora Calvet. *(Forta remor de veus.)*

Jo li agrairia, presidenta, que fos una mica més generosa amb les intervencions del meu grup parlamentari...

La presidenta

No...

Carina Mejías Sánchez

...perquè això ja comença a...

La presidenta

És el mateix que en tots —és el mateix que en tots.

(Persisteix la remor de veus.)

Carina Mejías Sánchez

No és el mateix per a tots, senyora presidenta.

Jo, el que..., per acabar...

La presidenta

S'ha acabat.

Carina Mejías Sánchez

...per acabar, senyora presidenta, li dic, senyora Calvet, que no li admetré mai més lliçons morals de re. Nosaltres som un grup polític absolutament democràtic, i el que no farem és posar a les esmenes allò que vostè vulgui per tal d'incloure...

La presidenta

Senyora Mejías...

Carina Mejías Sánchez

...la seva expressió personal.

Gràcies.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, por alusiones directas de la señora Calvet.

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Mire, señora Calvet, yo no sabía que en este país uno tenía que explicar difamaciones. Yo pensaba que vivíamos en un estado de derecho y democrático, donde los intoxicadores y aquellos que utilizan tribunas, algunas veces pagadas con dinero público y con instrucciones concretas de denigrar y difamar a personas *(veus de fons)*..., significase que estas personas... ¿Quién ha dicho «tú»?

La presidenta

Senyor Cañas, continuï, si us plau, continuï. Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Las campañas de difamación, perfectamente orquestadas y controladas por sectores afines a su partido..., no sabía yo que aquellos que estaban afectados tenían que dar explicaciones y justificarse. *(L'orador dona un cop fort al micròfon. Remor de veus.)*

La presidenta

Jo demano una mica més de tranquil·litat. Estem en debats polítics, no anem a qüestions personals, si us plau. Tots.

Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta. Nosaltres volíem votació separada del punt número 4.

I fer el prec que, malgrat els intents d'algú de convertir l'hemicicle en un plató de televisió, no ho permeti.

Gràcies.

(Marta Rovira i Vergés demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Presidenta, per demanar votació separada del punt 1 i el 3, també.

La presidenta

D'acord. Doncs, començarem la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 108 vots a favor i 24 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 95 vots a favor, 24 en contra i 13 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 41 vots a favor, 72 en contra i 19 abstencions.

I votem, finalment, el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 132 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'avantprojecte de llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana (tram. 302-00120/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'avantprojecte de llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Té la paraula la il·lustre senyora Gemma Calvet.

(Pausa llarga.)

Gemma Calvet i Barot

Bé, defensarem aquesta moció, en el primer torn que ens correspon, reafirmant-nos en part de l'exposició de motius, quan vam plantejar que aquest Parlament de Catalunya havia de ser útil en aquest moment polític tan transcendent en l'Estat espanyol pel que fa a una iniciativa legislativa impulsada des del Govern del Partit Popular en el Congrés dels Diputats que afecta el que nosaltres considerem la terra bàsica de les societats democràtiques, que són els drets fonamentals i les llibertats civils. La seva implantació, la democràcia, a partir del text constitucional del 78, ha estat progressiva i objecte de moltes, moltes sentències del Tribunal Constitucional, que han anat aprofundint en aquest debat tens jurídicament entre el que és la llibertat i la seguretat.

Nosaltres creiem que el contingut de l'avantprojecte, tal com va ser explicada en el text de la interpe·llació, i així n'hem fet esment en les diverses posicions de la moció, atempta plenament contra aquesta vigència dels drets fonamentals, de la llibertat d'expressió, de reunió i de manifestació.

Ens fem ressò dels comentaris sobre el projecte de la nova Llei de seguretat ciutadana publicats a la revista *Món Jurídic*, del Col·legi d'Advocats de Barcelona, amb un article molt brillant del seu president de la Secció de Dret Constitucional, el senyor Tomàs Gui, quan afirma la necessitat de recordar dues sentències molt importants del Tribunal Constitucional, la 66/95 i la 196 del 2002, quan diu que el carrer i l'espai urbà no és només un àmbit de circulació, també és un àmbit de participació, en el qual es pot fer ús dels drets d'expressió i de la seva manifestació col·lectiva en els drets de reunió i manifestació. El concepte és avui totalment diferent del concepte predemocràtic i ja conegut per «la calle es mía», i, per tant, el carrer és de tots i totes, i el podem utilitzar, sempre que es respecti l'ordre públic, per a l'exercici dels seus drets fonamentals, sobretot, com deien aquelles sentències, per part de qui no té altres espais o llocs per poder expressar les seves idees.

Des de la Sentència del Tribunal Constitucional 18/81, totes aquelles garanties de l'article 25 sobre els delictes i faltes són aplicables també a les infraccions administratives. I, per tant, aquesta delimitació clara, sagrada, del dret penal, com l'expressió de la mínima intervenció, absolutament aliena a la dimensió del dret

administratiu, amb unes altres prerrogatives, fa que siguin rebutjables el text, l'esperit i almenys la literalitat d'aquest avantprojecte, tenint en compte que aquest *totum revolutum* jurídic atempta justament contra la defensa d'aquest ordre democràtic. Nosaltres avantpossem l'ordre democràtic al concepte d'ordre públic.

Mirin, hi ha una dita de Confuci, que crec que, amb la llunyania del temps, ens pot il·luminar una mica en quines haurien de ser les prioritats d'un legislador. Vam recordar en la nostra interpellació que la seguretat ciutadana forma part de l'última preocupació que té actualment la ciutadania en matèria de polítiques públiques, amb un 0,01 per cent en la percepció, en les enquestes, absolutament convalidades també pels organismes d'enquestes de l'Estat. I si no hi ha preocupació ciutadana, entenem que no hi hauria d'haver preocupació per part del legislador. Confuci deia: «Si el sobirà condueix el poble mitjançant les lleis i el manté en la unitat mitjançant els càstigs, el poble, la ciutadania, es pot abstenir d'obrar malament però no sent deshonra per obrar malament. Si el sobirà dirigeix el poble gràcies a l'esperit del bé, presumint el bé, el poble sent vergonya per obrar malament i així es pot corregir i es torna virtuós.»

Mirin, el recordatori sempre vigent de màximes com la d'aquell filòsof que va tractar en el seu moment de convèncer que la violència i la duresa per part del poder, en aquell moment, xinès, no eren la via per reconduir la convivència és plenament vigent avui també pel que fa als poders públics democràtics.

Nosaltres ens congratulem de l'actitud general de tots els grups parlamentaris de col·laborar amb aquestes transaccions que hem pogut embastar en aquest text transaccionat majoritàriament per aquest Parlament. Per tant, no és una moció d'Esquerra Republicana, és una moció de tots els grups parlamentaris.

Ens referirem puntualment a un aspecte molt col·lateral, que no és el gruix de la moció, i que es refereix a les polítiques de drogues, que han de ser mantingudes a la Comissió de Salut d'aquest Parlament i que han de fer valdre aquest consens polític que s'ha aquí gestat, històricament, a Catalunya, sent pionera Catalunya en una de les polítiques de reducció de danys de forma rellevant en l'àmbit comparat.

Per tant, agraïm l'esperit de les diverses posicions dels grups parlamentaris. I en el segon torn respondré a les seves intervencions en la defensa de les esmenes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Presidenta, consellers... El projecte de llei de seguretat ciutadana genera en el nostre grup preocupació i indignació. La senyora Calvet feia referència ara a un

article de Tomàs Gui, president de la Secció de Dret Constitucional del Col·legi d'Advocats, que diu en un moment determinat: «L'objectiu d'aquest projecte és sens dubte reforçar el poder de l'Administració i augmentar les restriccions en l'exercici de drets fonamentals tan importants com les llibertats d'expressió, de reunió o de manifestació.» El magistrat Xavier González també ha escrit un altre article en què parla que aquesta llei obre la possibilitat de reprimir un dret fonamental tan sensible com és l'exercici del dret de vaga. I cal potser recordar-ho avui, que s'està celebrant el judici contra els treballadors de Panrico. I el mateix Consell d'Europa, com vostès coneixen, ha qualificat el projecte com a llei altament problemàtica.

En conseqüència, anunciem el vot favorable a la moció que ha presentat Esquerra Republicana, amb les transaccions que s'hi han anat incorporant.

Pel que fa als punts 5 i 6, sobre el tema de drogues i el cànnabis, volíem començar, com també ja es va fer en el seu moment, reconeixent la feina iniciada per la Marina Geli, que ha continuat d'una manera discreta i positiva, amb un grup de treball amb presència de tots els grups parlamentaris. El que passa, que cal arribar a conclusions. Nosaltres havíem presentat dues esmenes, però compartim el redactat que hem transaccionat diversos grups, ja que les previsions de l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana aconsellen accelerar els treballs i arribar a conclusions en aquests quatre mesos que hem acordat.

També hem presentat algunes esmenes d'addició, creiem que amb una coherència interna. És a dir, la defensa dels drets fonamentals i les llibertats civils a què fa referència la primera frase de l'exposició de motius..., els hem de defensar a Madrid i els hem de defensar aquí. I, en aquest sentit, lamentem que només se n'hagi acceptat una d'aquestes i que les altres no hagin estat acceptades.

Començo per l'acceptada i que hem transaccionat amb Esquerra Republicana. No podem parlar de drets fonamentals i de llibertats civils en aquests moments i restar impassibles davant la tragèdia que s'ha viscut a Ceuta fa pocs dies. Encara no sabem el nombre exacte de morts, però són deu com a mínim. Ha estat inacceptable i és inacceptable l'actitud del Govern de l'Estat a les fronteres amb el Marroc. És inacceptable també que el director general de la Guàrdia Civil amenaci a querellar-se amb les ONG que estan denunciant els fets. I per tot això creiem que el Parlament ha de condemnar el que ha passat i ha de demanar la dimissió del ministre de l'Interior. I creiem que seria molt important que el Parlament de Catalunya avui adoptés aquest acord.

Amb relació a les que no han estat acceptades, la primera reivindicava la necessitat d'aplicar a Catalunya la revisió de sancions per manifestacions no comunicades, que és un dels punts que planteja la senyora Calvet en la seva moció, i més si s'han produït en el marc d'una vaga general, com són les sancions, que hem comentat més d'una vegada, que van patir membres de la Plataforma Social de Sant Vicenç dels Horts per manifestar-se en el marc d'un dia de vaga general.

La segona seria proposar –i això té relació directa amb l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana– l'acceptació de definició de l'*escrache* o de l'escarni que han realitzat els tribunals de justícia, que l'han definit com un mecanisme ordinari de participació democràtica.

Una tercera seria la necessitat d'obrir una investigació interna per delimitar si en l'operació de Can Vies, al barri de Sants, es va produir algun tipus d'extralimitació en relació amb el que establia l'ordre judicial. Ahir se'n va parlar en la sessió de control. Nosaltres sí que volem manifestar l'estranyesa que, ahir que Esquerra Republicana va preguntar al conseller d'Interior amb les mateixes tesis que nosaltres proposem avui, no accepti que avui puguem votar una cosa tan moderada com que s'obri una investigació interna per veure si es va produir un excés en relació amb el que havia ordenat la jutgessa.

Una quarta, la preocupació per la utilització dels nous materials antiavalots per part dels Mossos d'Esquadra –que si el canó sònic, que el gas pebre, que si els projectils viscoelàstics, que si la tanqueta d'aigua–, que no han passat, cap d'ells, per la comissió d'estudi dels materials antiavalots. I demanem també una cosa tan senzilla com que es presenti un informe del conseller d'Interior al Parlament explicant d'una vegada quins són els materials antiavalots de què pensa dotar el Cos de Mossos d'Esquadra perquè aquest Parlament ho pugui discutir, després d'haver dedicat mesos a una comissió que ha analitzat aquest tema, sense que..., ara ens trobem que els mecanismes que s'estan implantant no tenen res a veure amb allò que es va informar a la comissió d'estudi.

I finalment la necessitat també, per assegurar els drets fonamentals, que els Mossos d'Esquadra disposin dels mitjans imprescindibles per fer la seva feina, tal com van demanar els sindicats de mossos d'esquadra en l'última comissió d'Interior. Pensem que si volem assegurar els drets cal dotar els Mossos d'Esquadra de suficients mitjans. I només un exemple: en el marc de la reducció de vehicles policials, a la Regió Metropolitana Nord s'ha passat de 364 vehicles el 2010 a 265 al novembre del 2013. Per això cal un pla d'actuació per donar solució a aquests problemes més greus.

I lamentem, doncs, que aquestes darreres esmenes no hagin estat acceptades pel Grup d'Esquerra Republicana.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, senyora presidenta. Consellers, senyores i senyors diputats, primer de tot vull fer..., em vull cenyir al debat polític. I, per tant, com que de vegades determinades al·lusions personals et desmarquen precisament d'això, del debat polític, miraré de no fer-ne cap, d'allusió.

En tot cas, estem parlant d'una moció sobre un avantprojecte de llei, de llei orgànica, que han anomenat «de protecció de la seguretat ciutadana». I, dins d'aquest àmbit, aquesta moció podem dir que també podia ser una mica prototípica del que s'està convertint en una categoria dins del Parlament de Catalunya, que és el que en podríem dir «la moció preventiva». I això es podria desprendre de la lectura de l'exposició de motius d'aquesta mateixa moció. Perquè al final amb aquesta moció s'ha pretès en algun moment arribar fins i tot a una mena d'invasió competencial, que seria, en aquest cas, de màxim nivell, no?

Tota l'exposició de motius, pràcticament, gira entorn d'un avantprojecte de llei que està en aquests moments tramitant-se per part del Govern d'Espanya, que seguirà el seu procediment habitual dins d'un àmbit parlamentari com és el de les Corts espanyoles. Per tant, pensem que no és bo donar per suposat, donar per fet que d'aquest procés parlamentari de les Corts Generals en sortirà una llei fins i tot contrària a les llibertats democràtiques. Pot ser que acabi sortint una mala llei, no seria el primer parlament que en fa una de dolenta, vull dir, això de ben segur, no? Però hem de creure que el que surti finalment estarà dins del marc de l'estat de dret; dins, per tant, dels drets i de les llibertats que defensa i que garanteix la Constitució espanyola, que segueix vigent. Per tant, hem de pensar que, tot i que pugui ser una mala llei, hi hauran mecanismes parlamentaris i extraparlamentaris també perquè si aquesta llei no està adequada a dret, doncs, acabi sent-ho.

Bé, és curiós que en aquest cas..., no és l'únic grup que ho fa, no?, però en aquest cas el Grup d'Esquerra Republicana, que ostenta el títol de cap de l'oposició i que realment el que fa és cap oposició al Govern que pot controlar i al qual hauria de controlar, doncs, vulgui anar més enllà i fer des del Parlament de Catalunya un control que també pot fer al parlament d'Espanya, al Congrés dels Diputats. I, per tant, els encomanem que, amb el que tingui a veure directament amb l'avantprojecte, ho facin allà.

Però, en tot cas, la moció, el text que votarem, pensem que en el seu conjunt és un text força acurat, força bo, i que fins i tot ha millorat una mica gràcies a les esmenes acceptades i transaccionades, algunes de les quals han estat nostres, no?

Nosaltres hem presentat una esmena al primer punt, que fa referència al fet que, en aquesta defensa dels drets i de les llibertats fonamentals, que és una obligació de qualsevol govern democràtic i, per descomptat, de qualsevol Administració pública, doncs, no es faci una referència només específica a un sol govern, sinó que es generi..., aquesta referència que es faci general a qualsevol govern. Ha estat acceptada i ha estat transaccionada, també, amb una esmena del Grup de Convergència i Unió. Per tant, hi votarem a favor.

En el segon punt, els hem de dir que ens hem d'abstenir; ens hem d'abstenir pel que he dit en la meua exposició. Nosaltres no podem estar..., no ens podem oposar que ja hi hagi un tràmit parlamentari dins d'un

parlament sobirà, que farà aquest tràmit dins del seu reglament i que seguirà totes les fases que hagi de seguir perquè surti la llei que hagi de sortir finalment.

Dir que votarem a favor també en un punt en què nosaltres hem presentat una esmena que no se'n ha acceptat, que és el punt cinquè. I ho hem presentat perquè, en certa forma, amb la proposta del text es fa també una petita invasió competencial des del moment que es fa una referència als programes substitutius de sancions administratives per consum que existeixen a molts municipis –això és una realitat, i nosaltres hi estem absolutament d'acord–, però nosaltres no ens oposem que es pugui debatre o qüestionar, o, fins i tot, en l'àmbit local, doncs, que es pugui suprimir algun d'aquests programes. Per tant, pensem que és una petita invasió de competències, però en tot cas hi votarem que sí.

I res més. Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Molt bé. Gràcies, presidenta. Consellers, diputats i diputades, en primer lloc, deixin-me agrair la disposició del grup proposant de la moció a assumir o en algun cas a transaccionar les esmenes que li havia presentat el Grup Parlamentari Socialista. Estem especialment satisfets que hi hagi un cert grau de consens al voltant de la qüestió que té a veure amb la gestió i l'enfocament que es fa del problema de les drogodependències i de la regulació, la necessària regulació, de les associacions del moviment del cànnabis.

Però, al marge d'aquestes consideracions, i també de la satisfacció que ens produeix que s'hagi assumit una esmena d'Iniciativa per Catalunya que té a veure amb un debat que crec que a tot Europa i també a Espanya s'ha d'afrontar, que és el debat sobre les fronteres de la Unió Europea i sobre la gestió de les polítiques de fronteres, doncs, a banda d'aquestes qüestions, voldria expressar quelcom que crec que està en el fons del debat que ens porta avui aquí. Perquè, sí, fins a cert punt es pot titllar aquesta moció de «moció preventiva»; també en podríem dir «un crit d'alerta», un crit d'alerta perquè el cert és que el Partit Popular, des que governa, s'entesta a buidar aquesta Constitució que tant diu estimar i que tant abraça, a buidar-la de contingut, a buidar-la del seu contingut social, del programa social tendencialment igualador i per tant tendencialment emancipador que tenen les constitucions, diguem-ne, de la fornada dels anys setanta a Europa, i a buidar-la també de contingut pel que fa a les seves llibertats civils, a les llibertats individuals, com estem veient en diverses ocasions.

I res del que dic és aliè a aquest programa de reformes al voltant de la seguretat, la reforma del Codi penal, la reforma de la Llei de seguretat ciutadana, la reforma de la Llei de seguretat privada, que van construir

una mena de cotilla metàl·lica que restringeix efectivament els drets i llibertats civils dels ciutadans i les ciutadanes.

I això no és que ho diguem els socialistes en una mena de fase d'exaltació, de radicalisme democràtic, ho estan dient juristes de tot signe, ho estan dient fins i tot els policies, preocupats per com s'aplicaran aquestes normes, ho estan dient moviments socials i ciutadans que tenen coneixement, diguem-ne, de les disposicions en matèria de drets humans fins i tot a escala internacional. Hi ha articles molt interessats a la premsa aquests dies sobre la incompatibilitat de la Llei de seguretat privada o de l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana amb determinades disposicions del dret internacional pel que fa als drets humans.

I tot això no és casualitat, forma part de l'aplicació pràctica d'una determinada ideologia de la seguretat basada en l'ordre públic, basada en la neutralització del conflicte social, en la negació del conflicte social i en la reducció de tot conflicte social a expressions de violència que cal reprimir. És aquella doctrina Sarkozy, de la *racaille*, la xusma, que protesta i que cal reprimir de totes totes.

Crec que en una societat democràtica avançada l'enfocament del conflicte social no pot ser cap de les maneres aquest. No hi ha una conseqüència sense causa, no hi ha una sola violència, no hi ha mai una violència cega. I el fet de condemnar-la –i creguin-me que els dic que jo seria dels més satisfets que eradiquéssim tota violència de les relacions humanes i de les relacions socials– no permet abstrure's del fet que hi ha unes causes, sempre, de les violències i també de la violència física. La violència física, la coacció, als socialistes ens repugna, com crec que ha de repugnar a tots els grups d'aquesta cambra. Hem tingut abans un debat relatiu a això, també.

Com haurem avançat en aquest país, com haurà avançat, diguem-ne, la nostra espècie, el dia que ens repugni amb igual intensitat l'opressió d'uns congèneres sobre els altres, la dominació dels homes sobre les dones, o dels homes sobre les dones també; com haurem avançat quan ens repugni amb igual intensitat l'exploatació de l'home sobre l'home. Aleshores potser hauréu comprès alguns dels motius, algunes de les causes profundes que existeixi un conflicte social.

I creguin-me, en un moment com l'actual, amb una crisi duríssima, amb un conflicte social que és molt accentuat i que probablement viurà fases de major intensitat quan la recuperació econòmica comenci i hi hagi molta gent que vegi que no li arriba, la pitjor resposta és la que estan donant, que és l'enduriment de la resposta repressiva. El que cal és més democràcia. I això vol dir també fer un esforç major per aconseguir majores quotes d'igualtat entre ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, benvolguts companys i companyes, estimats tots, ens trobem davant d'una moció important en un moment polític important, complex, en què hi han en debat moltes qüestions.

I en aquest àmbit, en l'àmbit de la seguretat, on directament entrem en el camp dels drets fonamentals, en el camp de les llibertats, en el camp de la seguretat, en el camp, en definitiva, de la confiança, és on més s'agraeix l'esforç que avui he pogut observar per part de tots els grups polítics i en especial pel que proposava la moció per poder arribar a consensos, a consensos que ens puguin complaure, si no definitivament i absolutament a tots, perquè cada u té la seva manera d'enfocar la situació i la realitat i per això tenim ideologies polítiques diferents, sí que ens permetin avançar a tots els nivells. I, en aquest sentit, també, el que acaba de dir el nostre company del Partit Socialista, no?, en el tema sobretot de l'abordatge de la violència, dels espais públics.

Crec que tenim un espai important per recórrer. Aquesta va ser la manifestació que va fer el nostre conseller d'Interior quan es va fer la interpellació, en el sentit que aquest avantprojecte que es presenta ara a Madrid no és el que Convergència i Unió recolzaria, no és amb el que ens trobem satisfets del tot, i que ens queda un camp molt gran per recórrer i que s'hi treballarà i hi treballarem des del nostre grup polític i des de la federació, per descomptat, perquè es pugui avançar en tot el que sigui el respecte dels drets fonamentals, tant des de l'exercici, el respecte, des del camp legislatiu, com des del camp governatiu. I quan dic «el governatiu», em refereixo als governs del color que siguin, i també a l'abordatge d'aquestes qüestions des de la capacitat sancionadora de l'Administració, que ha d'anar, per descomptat, en línia amb el que és el respecte dels drets fonamentals.

Per tant, si ho anem seguint ordenadament, i per facilitar el coneixement de la posició del Grup de Convergència i Unió en aquesta moció respecte dels punts com han quedat, en el punt primer nosaltres votarem favorablement; hem transaccionat amb Ciutadans, com també s'ha dit, i amb Esquerra Republicana.

En el punt segon, estem en aquesta línia de fer avançar i la nostra esmena era positiva, més que d'oposar-nos, de recolzar els drets fonamentals, que incorpora la llei que es tramitarà, aquesta llei orgànica.

En el punt tercer, hem de dir que no estem d'acord, i per tant votarem en contra, que no calgui la notificació per avançat en una reunió pública, perquè entenem que dintre d'aquest binomi llibertat-seguretat-confiança, l'Administració ha de vetllar al final perquè els manifestants es puguin manifestar i ha de tenir coneixement que es produeix una manifestació en un determinat lloc precisament per vetllar per la bona gestió de l'espai públic i també per la seguretat dels mateixos manifestants. Aquí sí que no hem pogut arribar a un acord, la normativa és així, i el nostre posicionament és el que els explico.

En el punt número 4, per descomptat, reconèixer que els Mossos d'Esquadra són els que tenen la competència, la competència integral, i que en això, com diu l'Estatut d'autonomia, actuen en coordinació amb la policia local. I també dir-los que en l'àmbit de la seguretat privada, el Partit Popular a Madrid va avenir-se a les tesis de Convergència que la seguretat en l'àmbit públic correspon als Mossos d'Esquadra. I això és una qüestió que nosaltres havíem defensat sempre.

Respecte al tema del cànnabis, agrupo els punts 5 i 6, que votarem a favor, perquè entenem que aquí hi ha un consens molt important en l'àmbit de salut. I agraïm a Esquerra Republicana que ho vulga traslladar a aquesta comissió, que ja s'ha treballat de fa temps. També reconeixem i volem agrair la feina pionera de la Marina Geli, i després, també, la bona voluntat per part de tots els grups polítics d'anar avançant en l'abordatge sanitari d'aquesta qüestió.

En el punt 8 que s'hi incorporarà, que és l'esmena transaccionada amb Iniciativa, des de Convergència i Unió també ens fem ressò de la condemna als tràgics fets ocorreguts el dia 6 de febrer a la frontera amb Ceuta i el Marroc, perquè considerem que si hi ha algun dret fonamental a protegir per sobre dels altres –si és que es pot parlar de prevalença– és el dret a la vida, i en aquest sentit a nosaltres ens preocupa que passin aquestes coses i la manera com s'està abordant, i, per tant, hi donarem suport.

Aquest és el nostre posicionament. Agrair el bon to de totes les intervencions i la bona disposició.

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Moltes gràcies, presidenta. Per fixar la posició de la CUP, que ja anunciem que votarem a favor de tota la proposta, i algunes reflexions, malgrat que hi ha alguna qüestió de llenguatge amb les transaccionades que no ens acaba de fer el pes, perquè «restringir injustificadament»..., bé, justificadament, tampoc ho tenim gaire clar.

En tot cas, celebrem avui que aquest Parlament es posicioni contra la Llei de seguretat ciutadana, entre d'altres moltes coses, però, per ser sintètic, primer, algunes coses que ja hem dit, no?, que vivim un retrocés també ideològic en el Govern de l'Estat: trenta anys enrere en els drets de les dones; cinquanta anys enrere via *florido pensil* Wert en l'àmbit educatiu, i també, òbviament, anys enrere –Ley de vagos y maleantes– en matèria de seguretat ciutadana. De casta le viene al galgo; ho hem dit fa molt de temps. Quan era delegat del Govern, governador civil de Barcelona, el senyor Fernández Díaz, el 82, es dedicava al noble art d'empresonar i detenir persones pel simple fet de portar una pancarta que posava «independència», cinc perso-

nes que van estar preses quinze dies, en una manifestació pacífica contra la LOAPA.

En tot cas, per nosaltres és un projecte de llei doctrinari i propagandístic, regressiu, repressiu –se n'ha dit «lleï mordassa», i amb raó– i, a més, que entra en el pitjor de les doctrines penals i jurídiques, que és l'ús i abús de conceptes jurídics indeterminats, un calaix de sastre que obre la porta a l'aplicació discrecional i arbitrària, i via administrativa –per tant, la menys garantista–, en la vigilància i defensa de drets i llibertats fonamentals. Sembla que el dilema és porres i tisoires, és l'únic que hi ha a oferir, però en el dret es comença posant una excepció a la norma i la norma acaba sent l'excepció. Fins i tot el Consell d'Europa ha posat al crit d'alerta i d'alarma sobre aquest avantprojecte de llei, que per nosaltres, fonamentalment –ja ho vam dir en el seu moment–, és un avantprojecte macarra; o sigui, és instrumentalitzar els cossos de seguretat per posar-los al servei del poder, guardaespalles del poder i porters de discoteca dels mercats.

En la moció en concret, òbviament, s'ha d'estar a favor del primer punt, malgrat que la realitat, els matisos, el blanc i el negre i els grisos ens ho desmenteixin. Ni el que va passar a Can Vies –que ahir no vam obtenir respostes–, ni el que està passant amb Panrico, quan no es respecta el dret de vaga i es permet que entrin camions de fora, garanteix drets fonamentals.

Respecte a altres punts, és obvi que la voluntat d'aquesta llei és atemorir, esporuguir, fer callar, emmordassar la dissidència políticociosocial; la mania també de legislar *ad hoc* contra *escraches* pacífics, en aquest cas de la PAH, contra concentracions davant de seus de partits polítics; un bon debat que caldria tenir aquí, on comença, no?... Abans ho dèiem, en el debat anterior, i els ho hem dit després *viva voce*: si alguna cosa hem fet malament, que ens denunciïn; a nosaltres no ens consta cap denúncia jurídica per actes que hàgim convocat des de la CUP. Però, en tot cas, és la reinstal·lació d'una cultura perversa de la por, el més consubstancial a governs autoritaris. Però, quan els de dalt perden la vergonya, els de baix perden el respecte, nosaltres hem après a perdre por, fins i tot a perdre la por a tenir por, i ja els dic que naixerà amb paper mullat, perquè la desobediència la farà impossible.

Ens sembla molt interessant la referència a l'OSCE i al conveni de Venècia. En aquest país, el 80 per cent de les manifestacions es fan sense comunicació escrita prèvia. Hi ha altres formes de comunicació, les societats canvien.

Respecte a la privatització de la seguretat, ho ha dit el Consell Europeu de policia: no pot ser que l'extensió d'un exèrcit privat només garanteixi seguretat a aquells que tenen recursos per pagar-se-la. La seguretat, per nosaltres, també és un bé i un dret públic –seguretat entesa en un sentit molt més holístic.

Respecte a l'àmbit de les drogodependències, òbviament, la prevalença de la lectura sociosanitària i comunitària... I quan vulguin parlem de les màfies de la droga –de les màfies de la droga–, que són la tercera economia del delictu.

I finalment, i per acabar, agrair al Jaume la incorporació del punt sobre els fets tràgics, però que són també violència política, d'una cosa que es diu «racisme d'estat», que es diu Frontex, que es diu «polítiques migratòries», que han fet de l'estret de Gibraltar –ho saben perfectament– una fossa comuna: quinze mil persones mortes a l'estret de Gibraltar els últims vint anys. Ho va dir –ja que tinc el conseller aquí i les coses són les que són– el mateix Bergoglio, a Lampedusa, que ho analitzava, que era el mateix sistema qui havia provocat aquelles morts.

I, en tot cas, denunciar que hi ha Lampeduses, hi ha l'estret de Gibraltar, també hi ha CIE, zones d'opacitat, i a nosaltres ens fa vergonya que s'utilitzin radars, sensors, tecnologia punta per abordar el conflicte principal del nostre món, que s'ha fet petit, que és la pobresa.

I finalment, en les lleis no escrites de la desigualtat social, recordar aquella dita de Walter Benjamin que deia, expressant el classisme de la nostra societat, que «en aquesta societat, tant els rics com els pobres tenen prohibit per igual dormir al carrer».

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, presidenta. Consellers, diputats, diputades, vistes la moció i les afirmacions que s'han fet pels portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, hem d'arribar a una conclusió: que o bé no s'han llegit l'avantprojecte, o bé no l'han entès. I precisament l'avantprojecte va en la direcció contrària de les afirmacions que la majoria de vostès han fet. I al que vostès vénen aquí és a crear confusió, a dir coses que no diu l'avantprojecte; se les inventen.

Què fa l'avantprojecte que tant critiquen? Substituir una llei de l'any 92. Durant vint-i-quatre anys no ha canviat la nostra societat per adequar les nostres lleis a la nova realitat social, a la nova societat? Nosaltres creiem que sí.

I per què ara? Per què es fa ara? Per diversos fets importants. En primer lloc, perquè hi ha una reforma del Codi penal. Què fa aquesta reforma del Codi penal? Allò que abans es considerava com a «faltas» ja es treu del Codi penal, i es passa a un àmbit administratiu, de sanció administrativa. Per tant, es deixa el Codi penal com la resposta, com l'últim recurs en el dret. I nosaltres què fem? Ho traïem de l'àmbit del Codi penal i ho introduïm a l'àmbit de la sanció administrativa.

Per tant, si Esquerra Republicana està en contra d'això, la conclusió és clara: volen que aquestes conductes que es regulen en aquesta llei, en aquest avantprojecte, es mantinguin en el Codi penal. I nosaltres no ho compartim.

Recordar que la reforma de la llei, d'aquest avantprojecte, és un mandat parlamentari; expressió democràtica, senyora Calvet, mandat parlamentari del Congrés dels Diputats, fruit d'una interpellació i una moció subsegüent del 26 de juliol de 2012, precisament presentada per Convergència i Unió. I aquesta és la realitat de la reforma d'aquesta llei.

La nova llei o la futura nova llei, l'avantprojecte, restringeix les manifestacions pacífiques? La resposta és «no». Aquest dret es regula en una llei de l'any 83, i les referències que vostès han fet a les comunicacions, a les manifestacions o concentracions es regulen en aquesta llei de l'any 83, que precisament aquest avantprojecte ni en parla, ni en regula, ni modifica, i que, per tant, no és així.

Què es podrà sancionar? Les manifestacions no comunicades, com ara, com amb la llei del 92.

Què es podrà sancionar? Doncs, les accions violentes o agressives. Què vol dir, això? Manifestacions no comunicades davant d'infraestructures crítiques, per exemple davant d'aeroports o centrals nuclears –recordeu alguna invasió de pista a l'aeroport de Barcelona, per exemple?–; o tapar-se el rostre per provocar alteracions de l'ordre públic; o exercir el dret de reunió portant armes o objectes contundents susceptibles de causar danys. Això és el que es podrà sancionar. Les manifestacions pacífiques no es sancionaran.

Al *botellón*, què es sancionará? Quan pertorbi greument la tranquil·litat ciutadana. Si no, no es sancionará, amb aquest avantprojecte.

Es prohibeix l'*escrache*? La resposta és «no». Només es sancionaran les alteracions d'ordre públic o les manifestacions no comunicades. Per tant, tot allò que sigui pacífic no serà objecte de sanció.

S'impedeixen les manifestacions davant de les cambres legislatives? La resposta és «no». A dia d'avui, si aquesta manifestació altera el desenvolupament d'una sessió és un delictes ja, a dia d'avui, és un delictes. I, per tant, amb aquest avantprojecte es podran fer si són comunicades i si són pacífiques, i a criteri policial es podran establir zones de seguretat on no es podran fer. I recordem... Jo els faig..., demano un consell: mirin les altres legislacions de la Unió Europea, perquè molts parlaments, molts països europeus no permeten les manifestacions davant dels seus parlaments; per tant, vostès analitzin quina és la resposta al nostre entorn europeu.

Escolti, vostès han dit i s'ha afirmat: «S'incrementen molt les sancions.» No és cert, tenen el mateix topall que les de la llei de l'any 92, llevat de la quantia màxima de les sancions lleus. I si vostès ho analitzen i ho comparen amb la Llei 19/2007, de violència en l'esport, les sancions màximes són superiors, i d'aquestes vostès no en parlen i només fan referència a una cosa..., dient una cosa que no és certa.

Vull acabar amb dues qüestions molt ràpides, perquè se m'acaba el temps. Podríem parlar molt d'afirmacions que vostès han dit que no són certes i que, de mica en mica, he intentat desmuntar-les.

U, no compartim l'apologia de la legalització del porro que, després d'haver sentit la interpellació, com la moció inicial d'Esquerra, es creu que deduïm. No estem per legalitzar el porro, quedi clar.

Per tant, escolti, si hi havia un àmbit de debat dels grups parlamentaris en l'àmbit de sanitat, per què ho porten a una moció d'interior? No era més fàcil treure-ho? I ara... Per què? Per posar-se una medalla, Esquerra Republicana? (*Veus de fons.*) Sí, senyor Amorós, per posar-se una medalla. Si no, hi ha una segona interpretació. Què s'està publicant ara, en els digitals? «Acord per començar la regularització del cànnabis.» I això s'ho inventa el periodista? No, això algú li ho ha dit. I qui li ho ha pogut dir? Qui ha signat l'acord. Per tant, nosaltres no estem per això –nosaltres no estem per això–, i creiem lamentable que una qüestió que tenia un àmbit de diàleg amb els grups parlamentaris, vostès, per ficar-se una medalla o, per un altre àmbit, intentar regularitzar el cànnabis, ho fiquin aquí.

Conseller, pararem els decomisos de marihuana? (*Pausa.*) Amb aquest acord, no. D'acord, queda dit, no; amb aquest acord, no. Això és el que volíem sentir, conseller, i nosaltres el recolzarem en aquest sentit.

I, respecte al cas de Ceuta –que vostè ho barreja tot– i les morts, nosaltres les lamentem, però avui el ministre d'Interior està donant comptes, fil per randa, de l'actuació de la Guàrdia Civil, i queda clar que ha estat una actuació d'acord amb la llei... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments. Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la il·lustre senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Gràcies, presidenta. Miri, de medalles, nosaltres no en volem; els que la donen són vostès, i a la Divisió Azul. No parli de medalles, senyor Calbó. (*Remor de veus.*) Situem això en un terreny acotat a l'objecte de la moció.

L'objecte de la moció, efectivament..., alguns diputats ho han esmentat i tenen raó, és una moció preventiva en la responsabilitat política que tenim, com a parlament de Catalunya, per tractar de fer tot el possible per blindar el marc constitucional en matèria de drets i llibertats constitucionals i, sobretot, també la normativa internacional, també l'Estatut d'autonomia. Per tant, aquí, quan nosaltres treballem, ho treballem avançant-nos per poder produir un debat polític en els espais on ara és aquest avantprojecte, on es pugui recollir legítimament el sentir democràtic d'aquest Parlament de Catalunya en qüestions que li són directament vinculants. Per què? I aquí contestaré molt breument algunes de les intervencions.

Al senyor Bosch, miri, efectivament, nosaltres no hem acceptat algunes de les esmenes que vostès han fet, perquè volíem posar èmfasi en el nucli d'aques-

ta moció, que és l'oposició a l'avantprojecte de la Llei de seguretat ciutadana. Podem compartir altres temes que vostès han plantejat, i ja hi hauran vies per plantejar-los, o en comissions o en plenari; ja ho farem. És més, en alguna ocasió ja ens hem pronunciat sobre alguna de les qüestions que vostès han fet.

Amb relació a la qüestió de Ceuta, efectivament, no hem volgut desapropiar l'ocasió que la seva esmena ens ha brindat per fer un posicionament absolutament contundent respecte a aquestes gravíssimes circumstàncies que han produït la mort, avui se sap, de moment, d'onze persones, potser tres més. Per tant..., i aquí, a l'empara del dret internacional, hem acollit la seva esmena, i per això ens congratulem que tingui el recolzament de la majoria dels grups parlamentaris.

Al senyor Alonso, nosaltres considerem que aquí hi ha invasió competencial i, per tant, tenim l'obligació de plantejar que el Parlament de Catalunya reaccioni. Hi ha invasió competencial, perquè, per exemple, la política de drogues és competència autonòmica, en totes les comunitats autònomes, i, per tant, en aquest sentit nosaltres tenim competència per defensar. I les autonomies municipals ens demanen, des del punt de vista de la garantia dels programes que estan en marxa, i hem rebut moltes peticions de l'àmbit sociosanitari per avançar-nos al fet que aquesta llei pogués finalment ser aprovada per una majoria absoluta al Congrés dels Diputats, que fes el mal irreparable. Estem parlant de la tasca de milers de professionals de la xarxa sociosanitària a Catalunya, també d'entitats d'afectats, que, des dels darrers anys, han consolidat les polítiques de reducció de danys des de l'àmbit sanitari, i que fins ara han trobat acolliment en unes sinèrgies, com en altres comunitats autònomes, com al País Basc, també amb el Departament d'Interior, per fer-ho compatible.

Aquesta llei és una llei d'hipertròfia punitiva, és una llei d'hipocresia de fenòmens socials. Miri, nosaltres no estem per legalitzar les drogues. Nosaltres pel que estem és per no consentir una hipocresia social que està causant molt dany a la salut i molt dany als joves i adolescents. L'honestetat política és una màxima, des del punt de vista de l'exigència dels poders públics. No mirem cap a una altra banda, senyor Calbó. Països com Suïssa n'han fet un ús. El discurs de l'eficiència en les polítiques públiques és compatible amb defensar que les drogues...

La presidenta

Ha acabat el temps. *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

Cridem a votació.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.) Senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Demana la lectura del darrer dels punts...

La presidenta

Del darrer?

Dolors Camats i Luis

Del darrer, sí.

La presidenta

El que seria el punt 8, per entendre'ns...

Dolors Camats i Luis

El 7 o 8...

La presidenta

El 7.

Dolors Camats i Luis

Sí, el que ve de l'esmena 8 del nostre grup parlamentari.

La presidenta

Exacte. D'acord.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.) Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, per demanar votació separada del punt 3.

(Matías Alonso Ruiz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Per demanar votació separada del punt 2 i del punt..., entenc que és el 7, encara que no es fa aquesta...

La presidenta

Sí, exacte, el darrer.

Matías Alonso Ruiz

I el darrer punt. I també per al·lusions de la senyora Calvet?

La presidenta

Trenta segons.

Matías Alonso Ruiz

Molt breu. Senyora Calvet, un conflicte competencial, si és que hi és, té també un procediment específic dins

del nostre marc de l'estat de dret. Per tant, si hi ha conflicte competencial en el seu moment, es pot presentar recurs davant del Constitucional.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta moció.

Votarem, en primer lloc, el punt 2, després el 3, després el 7, després donarem lectura del darrer apartat i votarem el conjunt de la moció.

Votem, en primer lloc, el punt 3.

Comença la votació... Ai, el punt 2, perdó –perdó, perdó–; el punt 2. Preparats? *(Pausa.)* Punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 104 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 65 vots a favor i 67 en contra.

Passem a llegir ara la darrera transacció, que serà el punt 7.

Lectura del punt 7.

El vicepresident segon

«El Parlament de Catalunya fa pública la seva condemna pels tràgics fets esdevinguts el dia 6 de febrer a la frontera entre Ceuta i el Marroc, que han comportat la mort d'un mínim de deu persones i suposen una clara vulneració dels drets humans, motiu pel qual considera que hauria de comportar la dimissió immediata del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz.»

La presidenta

Passem a votar aquest punt.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 104 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 113 vots a favor i 19 en contra.

Se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers d'Ensenyament, de Salut, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural i de Benestar Social i Família.

La vicepresidenta primera

Reprenem la sessió.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els drets de les dones (tram. 302-00116/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és l'antic punt quinzè, la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre drets de les dones. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, per exposar-la té la paraula la diputada Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. I bona tarda a tots i a totes els que comencem aquesta sessió. Bé, des del Grup Socialista vam interpellar la consellera Munté –de fet, avui no ens acompanya o ara no ens acompanya– sobre la pèrdua de drets de les dones en els darrers dos anys, i va compartir ella moltes de les nostres preocupacions, però no va respondre ni ens va dir què faria des del seu Govern per abordar-les. Per això hem centrat, hem enfocat la nostra moció en tres aspectes dels que vam parlar.

En primer terme, la reforma de la Llei de l'avortament que el Govern de Rajoy vol imposar-nos, que obligarà a ser mares les dones que no ho vulguin ser, fins i tot en el cas que existeixin malformacions o bé que hi hagi risc per a la mare, per al fill o per a ambdós. Un altre àmbit, el món del treball i de l'empresa, amb l'impacte que la reforma laboral està tenint en la destrucció d'ocupació, en la precarització de les condicions del treball i els efectes negatius per als treballadors i especialment les treballadores i la seva dignitat. Estem tenint, doncs, i es diu que i es parla de la feminització de la pobresa vinculada a tots aquests aspectes, i sobretot, també, la igualtat o la pèrdua d'igualtat de les empreses. I en tercer lloc, en la pèrdua, també, de capacitat i de competències, per tant, de drets dels ciutadans pel que fa als ajuntaments i les seves possibilitats en la prestació de serveis d'atenció a les dones amb aquesta Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, i també, com veïem en el pressupost que aprovàvem en aquell Ple, amb la minva dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya també en matèria d'igualtat i dels drets de les dones.

La reforma a la qual abans-d'ahir van donar suport, dretes i drets, els diputats del PP condemna les dones que altres decideixin per elles sobre la seva maternitat minvant-los, traient-los el dret i la llibertat de la llei vigent des del 2010, aprovada per les socialistes i en la línia de la majoria de lleis a la Unió Europea. Per imposició i contra la voluntat de ciutadans i ciutadanes, especialment de les dones i dels professionals de la sanitat, entre d'altres. Una llei que, en lloc de la simplificació administrativa de què tant s'omple la boca el Partit Popular en aquest hemicicle, el que fa justament és al contrari, posa traves a la dona, que necessitarà dos certificats de dos professionals diferents, un altre de serveis socials i setmanes i setmanes esperant el

calvari al qual estaran sotmeses perquè algú decideixi per elles. Tenint en compte, a més a més, que aquesta, la llei del 2010 de salut sexual i reproductiva, va fer davallar des d'aleshores ençà el nombre d'avortaments produïts, i les dades objectives així ho indiquen. Per tant, aquestes noves mesures que ens vol imposar el Partit Popular ens faran tornar al sistema de terminis, ens suprimiran el dret a l'avortament per malformació i ens trauran el dret d'avortar a les dones de setze i disset anys, amb l'increment i el risc de pèrdua de salut de les dones, salut física i psicològica, que això pugui comportar.

Per això, proposem al Govern de la Generalitat fer un pas més. Aquest Parlament ja es va manifestar en una moció del Partit Socialista el mes de maig, en aquell moment defensada per la Marina Geli, en la qual ja el Parlament es posicionava, doncs, clarament en contra d'aquesta llei. Però ara demanem i fem un pas més, que és que el Govern s'hi impliqui i faci totes les passes amb el Govern de l'Estat, però també a Europa perquè aquesta llei no entri en tramitació. I també demanem que el Govern acompanyi –gràcies, conselleira, en tot cas, l'hem trobat a faltar al principi, però, bé, ja ho entenem–, que el Govern acompanyi i doni suport amb els mitjans logístics i mediàtics a les mobilitzacions ciutadanes que hi hauran durant aquests temps, els professionals de la salut que s'estan organitzant en favor del dret a decidir de les dones pel seu propi cos i a favor de la derogació d'aquesta..., o de la tramitació d'aquesta llei. I també aprofitem així a demanar al Partit Popular que faci com el senyor Monago avui mateix, que el Parlament d'Extremadura ha aprovat just, eh?, reclamar al Govern de l'Estat, al senyor Rajoy, que aturi la tramitació d'aquesta llei.

També parlem i passem a l'àmbit del treball, i en aquest sentit, creiem que Convergència té una oportunitat, després d'aquests dos anys on hem pogut veure els efectes nefastos de la reforma laboral, de poder esmenar i corregir i afegir-se al bloc que demanem aquesta derogació, que ens ha portat que a Catalunya...

La vicepresidenta primera

Senyora diputada...

Montserrat Capdevila Tatché

...avui s'hagin perdut més de cent mil llocs de treball, que s'hagin reduït els salaris en un 15 per cent i se n'hagin perdut molts.

Bé, en tot cas, en el segon torn continuaré explicant i dient el posicionament...

La vicepresidenta primera

Han presentat esmenes quatre grups parlamentaris. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Gracias, presidenta. Miembros del Gobierno, señoras y señores diputados, tenemos una moción sobre los derechos de la mujer. Creemos que es oportuno, por desgracia sigue siendo oportuno hablar de los derechos de la mujer en este Parlamento y en el ámbito público, porque sigue siendo necesario que se adopten medidas para conseguir que la igualdad entre hombres y mujeres sea un derecho real y que sea..., realmente, se viva así tanto sobre todo en la vida laboral en el mundo de la empresa y en la vida social y familiar.

Hemos avanzado mucho en el ámbito legal, pero hay otros ámbitos en los que debemos seguir avanzando y, por lo tanto, creemos que son positivas estas iniciativas. Así que nuestro grupo va a votar a favor de todas las propuestas que se realizan en esta propuesta de resolución que tienen que ver con las relaciones laborales y con el ámbito de la conciliación de la vida laboral y familiar. Es decir, vamos a votar a favor de los puntos 4, 5 y 7. Nos vamos a abstener en aquellos puntos en los que se pide la derogación de la Ley del mercado laboral y la Ley de sostenibilidad de las administraciones. Estas leyes no son nuestras leyes, nosotros no hubiéramos reformado esos dos aspectos en el mismo sentido que lo ha hecho el Gobierno del Partido Popular, pero creemos que derogarlas sin más puede dar la sensación de que estamos de acuerdo con el inmovilismo y no es nuestro caso. Creemos que hay que hacer reformas en el ámbito de mercado de trabajo, creemos que hay que hacer reformas en el ámbito de las administraciones públicas, no estamos de acuerdo con todas las reformas que se han llevado a cabo, pero nos abstendremos porque creemos que, simplemente, el presentar la derogación de estas reformas sin otra alternativa tampoco es bueno para la sociedad.

Y luego, por fin, tenemos el punto 1, aquel en el que se solicita la retirada del anteproyecto de ley que modifica la ley sobre interrupción voluntaria del embarazo. La postura de Ciudadanos es que a nosotros no nos gusta este anteproyecto; creemos que es un anteproyecto inoportuno, no era el momento de presentarlo y además creemos que es un mal anteproyecto, creemos que empeora la legislación actual. Tampoco estamos de acuerdo tal como está planteada la legislación actual, pero, desde luego, el proyecto Gallardón no la mejora, la empeora y nos hace dar pasos atrás. ¿Qué hubiéramos hecho nosotros del Partido Popular? Esperar a que el Tribunal Constitucional se pronunciara –recordemos que el propio Partido Popular tiene recurrida la actual ley ante el Tribunal Constitucional–, creemos que lo más lógico hubiera sido esperar a que el Tribunal Constitucional se pronunciara y con ese pronunciamiento luego haber hecho una ley de consenso de toda la ciudadanía, que creemos que es lo que se tiene que hacer en temas tan sensibles como el actual: buscar el acuerdo, buscar el consenso y no un enfrentamiento.

El Partido Popular, en cambio, prefiere, en este caso, la política de trincheras; prefiere poner sobre la mesa temas y posiciones que buscan la confrontación y el enfrentamiento, seguramente por aquello de tener bien prietas las filas propias y tener a los irreductibles

bien movilizados. Pero enfrente de esta postura del Partido Popular tenemos al Partido Socialista al que parece que también están encantados de llevar a cabo un debate dogmático y sectario sobre el tema. Miren, nos da la sensación de que ambos partidos son partidos viejos, son partidos afectados por la corrupción, son partidos antiguos, son partidos cada vez más desconectados de los ciudadanos y que creen que con estos debates al menos van a convencer a los propios.

Miren, nosotros no estaremos en este debate de trincheras, no nos interesa; nos interesa un debate donde impere el acuerdo y el sentido común. Creemos que ese es el debate que reclaman la mayoría de los españoles, por eso hemos presentado una enmienda a este punto 1, de forma que nosotros votaríamos a favor de que se pida la retirada del anteproyecto siempre que se elimine de ese punto todo lo que es eslogan, todo lo que es literatura. Si ustedes siguen instalados en el dogmatismo y en la política de trincheras no aceptando esta enmienda, nos tendremos que abstener en este punto.

Durante la tarde vamos a ver otras mociones que tratan el mismo y el voto de Ciudadanos va a ser favorable a algún punto en el que se pide la retirada de ese anteproyecto, porque nosotros estamos de acuerdo en solicitar esa retirada, pero no estamos de acuerdo en la literatura que lo acompaña. Miren, ustedes, en ese punto, hablan de que se pide esa retirada...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

José Manuel Villegas Pérez

...para garantizar el derecho de las mujeres a adoptar libremente decisiones que afecten al embarazo. Eso en la ley de plazos tampoco es así, hay una limitación, que es lo normal en este caso, unas limitaciones que conjuguen el derecho de la mujer... (*La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes presentades per Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Rosa Amorós.

Rosa Amorós i Capdevila

Bona tarda. Diputada, senyora Capdevila, li he de confessar que el títol de la interpellació sobre els drets de les dones em va produir, d'entrada, sorpresa i una certa expectació, perquè no acabava d'imaginar en quin àmbit dels drets de les dones realitzaria la seva intervenció, ni quina conselleria la respondria. Perquè cal recordar que en tota acció política del Govern de la Generalitat haurien de ser presents els drets de les dones mitjançant la transversalitat de gènere, en tots els àmbits d'intervenció i en tots els nivells de desplegament territorial del Govern. És un deure dels poders

públics reconegut en la legislació europea i, de manera molt específica, en l'Estatut d'autonomia.

Vostè ens va parlar de diversos àmbits concrets i també va comentar a la consellera que farien propostes per a combatre amb contundència la pèrdua de drets i de recursos: «Amb contundència, ho torno a repetir, li farem propostes per treballar contra la Llei de l'avortament i perquè tirin endavant la llei pròpia.»

Han fet un còctel amb alguns dels drets de les dones. Els han barrejat, i el resultat final ha estat un producte aigualit. I és així perquè són àmbits massa importants per tractar-los conjuntament en aquests set punts inicials de la seva moció, si més no quan ja els treballem des d'altres espais de referència. (*Remor de veus.*)

Ara, i pel que fa a la nostra moció concreta, li vull comentar que hem fet una esmena d'addició al punt 1, afegint-hi la col·laboració del Govern i el Parlament, perquè la considerem totalment necessària per tal d'agilitzar el procés d'elaboració...

La vicepresidenta primera

Un moment, senyora diputada. Pregaria, si us plau, una mica més de silenci en l'hemicicle.

Gràcies.

Rosa Amorós i Capdevila

Gràcies. Perquè la col·laboració del Govern i el Parlament la considerem totalment necessària per tal d'agilitzar el procés d'elaboració de la llei pròpia de salut sexual i reproductiva, la qual finalment no havien ni mencionat a la seva moció.

Per altra banda, entenem que el Govern ha d'escoltar i atendre les demandes de la majoria de la ciutadania, però no ha d'acompanyar i donar suport a totes les mobilitzacions, sinó que la seva funció principal és governar i prendre mesures i decisions valentes quan calgui pel bé comú.

Pel que fa al punt 5, són les empreses, que han de fer el pla d'igualtat. Algunes de manera obligada per la Llei orgànica 3/2007 i altres voluntàriament. El que cal és que el Govern insti, afavoreixi, en definitiva prengui mesures perquè augmenti el nombre d'empreses que tinguin un pla d'igualtat efectiva en funcionament.

Sincerament, i retornant a l'inici, vostè parlava de propostes contundents. Però aquestes propostes no ho són, perquè algunes ja les hem debatut en altres ocasions, i tampoc presenten idees creatives ni originals.

Pel que fa a la interrupció voluntària de l'embaràs, demanem al Govern de l'Estat la retirada immediata de l'avantprojecte de la llei orgànica del PP, que pretén reformar la llei existent. Totalment d'acord. Però, saben quantes vegades des del Parlament hem instat el Govern català perquè demani al Govern de l'Estat la seva retirada? Saben quantes vegades en aquesta legislatura hem tractat i continuarem tractant aquest tema?

S'han presentat mocions, avui en debatем tres; hi ha pendent diverses propostes de resolució; s'han fet

interpellacions al Govern, preguntes escrites, rodes de premsa, articles als diaris... Necessàries? Segurament sí. Però, saben què pensa i opina gran part de la ciutadania? Doncs que no avancem al ritme que caldria. Moltes entitats i col·lectius de dones, algunes sota l'empara de la campanya pro dret a l'avortament, ens demanen literalment que ens posem les piles. I això és el que hem de fer. Anem tard. Posem-nos a treballar de manera imminent en el si del grup de treball que ja hem acordat diferents grups parlamentaris amb el compromís d'elaborar la nostra llei de salut sexual i reproductiva.

També recordar-los que tenim engegada la Proposició de llei d'igualtat efectiva de dones i homes. La treballarem en ponència conjunta, de la qual és vostè, senyora Capdevila, la portaveu del seu grup parlamentari. I revisem la proposta jurídica i lingüística de la llei de la manera més consensuada possible abans que torni al Ple per ser debatuda novament. Aquest és el millor espai per debatre la major part de punts d'aquesta moció i gairebé la totalitat de les esmenes que ha presentat Iniciativa Verds - Esquerra Unida. És aquesta ponència el millor espai per acordar i garantir que els drets de les dones siguin realment reconeguts. I aquí sí que ens hi trobaran. Sí, posem-nos a treballar conjuntament, i deixem, si us plau, de presentar continuament variacions de les mateixes propostes, que l'únic que aconseguen és fer-nos perdre un temps magnífic de debat profitós i retardar la presa de decisions efectives i decisives, que és realment el que espera de nosaltres gran part de la nostra ciutadania.

I vull recordar, ara més que mai, que ni un pas enrere en els drets de les dones.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la diputada Marta Ribas. I abans de començar voldria tornar a insistir que poguéssim haver-hi més silenci a l'hemicicle, si us plau.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Des de l'afecte, senyora Capdevila, jo també li diré que és una moció, una mica, de metralleta, no? És, una mica, de diversos temes sobre els drets de les dones poc exhaustivament. Propostes que subscriu completament, és cert, i que hem intentat completar amb algunes propostes més via esmenes.

Aniré per parts. Tenim avui, amb aquesta moció, la primera de les dues ocasions que tenim aquesta tarda en aquest Parlament de reclamar al Govern de l'Estat la retirada immediata de l'avantprojecte de llei orgànica, que ens pretén robar a les dones el dret a decidir sobre el nostre propi cos. Sí, robar. La segona ocasió és la moció que defensaré jo d'aquí a uns minuts, on a més d'això també proposem tot un ventall de propostes sobre aquest mateix tema. Volem posar en valor també el segon punt de la moció que ens presenta

el Partit Socialista, en què plantegen que fem suport i que el Govern faci suport a les mobilitzacions ciutadanes, perquè la batalla política de defensa dels drets de les dones, per no retrocedir en aquests drets, és a la institució, com fem aquesta tarda aquí, però també és al carrer, com demà farem moltes en una manifestació unitària a Barcelona.

Agrair la disposició de la diputada Capdevila a incorporar vuit punt nous en aquesta moció, que era de set, a partir de propostes del nostre grup; vuit punts que vull també posar en valor, perquè són també elements importants per a les polítiques d'igualtat de les dones. Reforçar, per exemple, les inspeccions de treball a les empreses perquè es detectin les situacions de discriminació laboral cap a les dones o els incompliments de la Llei d'igualtat. Un altre punt, com ara fer plans per equilibrar el nombre de dones a les empreses de sectors molt masculinitzats, i condicionar aquestes empreses..., que qualsevol ajuda pública serà si és que compleixen aquests plans; clàusules d'igualtat als plecs de condicions de les contractacions del sector públic; mesures d'ocupació i de protecció social per a les dones del món rural; un pacte nacional pel repartiment equitatiu dels treballs i dels usos del temps; un pla integral contra la feminització de la pobresa, o indicadors i anàlisi amb perspectiva de gènere tant en els pressupostos com en tots els programes i lleis impulsats pel Govern.

I permetin-me aturar-me una mica més en l'últim punt que s'ha incorporat també a proposta nostra via esmena, que és demanar al Govern de l'Estat la retirada immediata de la tramitació de la reforma de la Ley orgànica del poder judicial, una llei que redueix al mínim la justícia universal. La proposem en aquesta moció per l'afectació que produeix, entre d'altres, a les dones, en la persecució dels delictes contra els drets de les dones, com ara els delictes de mutilació genital femenina comesos a l'estranger, una afectació molt forta en un tema en què fa quinze anys que lluitem com a país, que s'ha reduït, però que encara no s'ha eliminat, i que ens farà molt més difícil poder seguir-hi lluitant, una llei com aquesta. Per tant, també hem de demanar que es retiri aquesta llei que es tramita al Congrés dels Diputats, pels drets de les dones.

Podríem haver plantejat molts més temes via esmenes, perquè, com li deia la senyora Amorós, realment hi ha molta feina a fer; d'igualtat, n'hi ha molts, de temes per tractar, i molts confiem, però, que els treballem i els seguirem treballant via la Llei d'igualtat. No coincideixo, però, amb l'argument que li utilitzava la senyora Amorós que perdem el temps plantejant mocions d'aquest tipus en aquest Ple, en aquesta institució, en el Parlament de Catalunya. El que fem posant mocions d'aquest tipus en aquest Parlament no només és instar a mesures concretes ja al Govern de la Generalitat mentre anem treballant la Llei d'igualtat, sinó que a més posem a la palestra pública, en el debat polític, a la primera línia, temes com els drets de les dones.

Per tant, li agraim aquesta moció. Hem enriquit amb vuit punts més els seus set; n'hi podríem haver posat molts més. Hi ha molt a fer. Massa. Hi havia molt a fer, però el context polític, el context econòmic, les

polítiques de dretes, encara ens fan que hi hagi molt més a fer, en polítiques d'igualtat. Les feministes, però, no ens quedem quietes ni ens quedem quietes. No ens dedicarem només a parar el cop. Ni tornarem a casa *con la pata quebrada*, per molt que alguns ho vulguin. L'apoderament de les dones no té aturador. Hi ha molt a fer, però som moltes i molts els disposats a continuar fent-ho amb mocions com aquestes i esperem que aprovant molts punts d'aquesta moció, i després que es dugui a terme, evidentment, per part del Govern de la Generalitat allò a què l'instem a fer ja, i que després regularem, esperem, també, per llei amb la Llei d'igualtat.

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Consellers, conselleres, ens trobem davant d'una moció que ja en la seva interpellació mostrava la voluntat de mirar de donar resposta, o de mirar de donar, doncs..., l'àmbit que les dones no perdin els seus drets socials. Al contrari, si de cas, que en guanyin. I la moció ha portat, una mica amb aquella voluntat que tenia la interpellació, entenem nosaltres, a abordar molts temes que..., a vegades és difícil, com s'ha dit amb anterioritat, que una moció pugui agafar tants temes diversos i agafar-los en profunditat, i, per tant, que a partir d'aquí pugui sortir un compromís ampli i extens en àmbits laborals, en àmbits de pobresa, en tants àmbits importants i diferents com s'han vist.

Bé, comencem pel començament, el primer punt. Vostès saben que Convergència i Unió en els temes ètics dóna llibertat de vot als seus diputats. I aquest és un element positiu. Almenys així ho veiem nosaltres. Hi ha, però, tota una sèrie de consideracions. En primer lloc, unes premisses, una situació de partida que és constatable i incontestable. La majoria de països de la Unió Europea regulen la interrupció de l'embaràs a través de lleis de terminis. Algunes combinant l'àmbit dels supòsits. També és un fet constatable que no hi ha una demanda social que reclami una reforma de la llei vigent; que la instauració de la llei des del 2010 ha portat a una disminució de la interrupció voluntària dels embarassos. I aquest és un fet que està escrit i contrastable. I que la llei també del 2010 s'adscriu a les recomanacions de l'ONU i de l'OMS. Aquests són uns elements objectius, podríem dir.

En segon àmbit, el Govern de Catalunya, suposo que vostès en són coneixedors, ha fet una carta al secretari d'Estat, al Ministeri de Justícia, en què demana que una matèria tan sensible com aquesta..., no es pot convertir, en cap cas, en un element de confrontació, i que, per tant, qualsevol modificació de la legislació vigent ha de tenir prèviament un ampli consens polític. I això, doncs, lògicament, ho recolzem, el grup parlamentari.

Bé, a títol personal, i per tant és personal, no compartit per tots els membres del meu grup, penso que l'abordatge de la situació a través d'accions en l'àmbit de l'educació sexual i afectiva..., és el millor àmbit, no pas el d'apostar per la despenalització. I, per tant, que un model punitiu, en lloc de la prevenció, ens pot portar a una vulneració del dret de poder de decisió de les dones.

Bé, hi han altres àmbits, no?, que vostès aborden en aquesta moció. Un és el punt 2. Nosaltres considerem fermament que el Govern no pot fer suport, ni logístic ni mediàtic, al que vostès hi reclamen. Una altra cosa és la cobertura legal; garantir que es puguin fer les manifestacions, la seguretat, etcètera.

La reforma laboral. Bé, vostès saben quin és el nostre punt de vista, i hem presentat en aquest sentit una esmena en què el que demanem és que a dos anys de la reforma en fem un seguiment acurat de l'aplicació, i que, per tant, a partir d'aquí fem una valoració dels ajustos oportuns, i, per tant, puguem mirar de fer amb un màxim consens..., tenint en compte quin és el nivell d'atur actual.

Hi han altres àmbits molt diversos, com els deia en un principi, i és que..., amb la filosofia de fons hi estem d'acord, però amb el que és la transcripció no hi podem estar. Per exemple, ens demanen l'elaboració d'un pla integral contra la feminització de la pobresa, i vostès saben que aquí, des de la conselleria, des de la conselleria de Benestar Social, es fa una gran tasca, que és el Pacte contra la pobresa, en el qual hi han 850 milions d'euros i que s'hi aborda, evidentment, el que és la pobresa o la feminització de la pobresa, com també la pobresa infantil i altres derivades, no? O, per exemple, el que és promoure un pacte nacional pel repartiment dels treballs i uns usos del temps equilibrats que impliquin les administracions, empreses i la ciutadania. Aquest és un àmbit que sens dubte haurem d'abordar. Però, com se'ls deia amb anterioritat, segurament no és a través d'una moció, que ho hem de regular, sinó amb un treball més profund i més seriós. O un altre, no?, en el qual ens demanen incorporar clàusules d'igualtat en els plecs de condicions. Nosaltres aquí hi estem d'acord, i per tant és un àmbit que caldrà aprofundir-hi, i segurament ho farem d'una forma molt més positiva en la Llei d'igualtat, encara que ja els avanço que a aquest àmbit concret hi votarem favorablement. Per tant, són molts i diversos els temes que vostès aborden. Difícil que amb una sola moció en puguem assumir tota la profunditat... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Mixt, la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sànchez

Doncs bé, bona tarda. Per posicionar la CUP - Alternativa d'Esquerrres en la Moció sobre els drets de les dones, que presenta el PSC.

Bé, nosaltres demanarem, ja ho direm després, votació separada d'alguns punts que entenem que, bé, nosaltres no compartim, o, en tot cas, no els hauríem redactat igual, perquè entenem que s'ha d'abordar el problema de manera molt més estructural. Però sí que estem d'acord, per tant, amb altres pel que afecta la regressió del dret de les dones per a decidir sobre el seu propi cos.

En aquest sentit, nosaltres entenem que aquestaació, doncs, intenta o abasta el reconeixement de la igualtat de les dones des d'un punt de vista, entenem, bastant formalista o bastant institucionalista, i que, en tot cas, és asèptic o fa abstracció una mica de quin és l'ordre socioeconòmic, de quines són les formes de control, per tant, en aquest ordre socioeconòmic que és el capitalisme, i per nosaltres oblida la relació essencial que existeix entre patriarcat i capitalisme com a dos cares de la mateixa moneda.

Amb tot, entenem que –ho hem dit abans, eh?– davant d'aquesta ofensiva, a més a més, en clau recentralitzadora espanyola, en clau subjugadora, sobretot de cara a les classes populars i les classes treballadores, doncs, ens posarem d'acord, perquè aquesta reforma per nosaltres és aberrant, és regressiva, és irracional, és injusta, i entenem que s'ha de retirar ja perquè no és pròpia d'un estat que s'autoanomena com a democràtic. En tot cas, el dret de les dones a decidir sobre el nostre cos és un dret que expressa la mínima sobirania, la sobirania plena, els requeriments bàsics de la dignitat humana.

I, d'inici, dos apunts legals sobre aquesta contrareforma. El primer és que és un avantprojecte que està viciat d'inconstitucionalitat d'inici. I no seré jo qui invoqui la Constitució, perquè altres ja ho fan, com aquell element collador del sistema jurídic quan interessa i quan no interessa no. En aquest cas és la mateixa Constitució la que reconeix el dret de les dones a la llibertat personal i a la salut. I, a més a més, no farem cap al·legat legal perquè de raons legals n'hi ha moltíssimes, moltes, que sobrepassen, diguéssim, els aspectes formals perquè aquesta llei no s'aprovi, i que, per tant, d'inici, està viciada d'inconstitucionalitat.

En tot cas, han volgut fer propaganda política amb l'únic que els quedava, que era el cos de les dones, ja que tota la resta de mesures, doncs, les havien incomplert. (*Remor de veus.*) Doncs, endavant. En tot cas, també vulnera el principi de progressivitat i no-regressivitat en matèria de drets humans... Perdoni, presidenta, pot demanar, si us plau, una mica de silenci en l'hemicicle?

La presidenta

Sí, aquesta tarda hi ha molts sorolls. (*Pausa.*) Continuu, si us plau.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, gràcies. En tot cas, com deia, vulnera el principi de progressivitat i de no-regressivitat en matèria de drets humans. Això és molt simple. Entre una norma, quan entra en comparació amb una altra, què li és de

regressiva. Doncs, si s'han perdut, han minvat drets aquesta no pot ser aplicada de manera retroactiva. És el que fa aquesta llei. Aquesta llei fa que el sistema d'avortament passi de terminis de forma lliure a una regulació de supòsits, que, a més, elimina la llibertat per a decidir quan interrompre l'embaràs.

En tot cas, aquest avantprojecte va en contra de decisions que s'han pres en els convencions internacionals del Caire i de Beijing, i per nosaltres expressa molt bé el que entenem que, com he dit abans, subjau en totes aquestes mesures, que no és un problema legal, a més a més, és un problema de control capitalista sobre els dones.

I és clar que el capitalisme necessita, per a perpetuar-se, estructures i és clar que les dones, a més a més de ser mà d'obra, parim la mà d'obra, i com parim la mà d'obra el capitalisme té necessitat de controlar quan i on la parim, de controlar si hem de parir més o hem de parir menys, i l'avortament o les mesures proavortament o contra l'avortament sempre són mesures reguladores dels nostres cossos.

Dèiem que el sistema busca el control; dèiem que hi han exemples en molts països que han deixat, diguéssim, veure aquestes mesures de control capitalista sobre el cos de les dones. Podem posar l'exemple de trenta estats dels Estats Units que han redactat un codi de bona conducta que han de seguir les embarassades; o altres: unes cinquanta dones que estan acusades d'assassinat, doncs, per haver perdut el seu nadó i que les acusen d'haver consumit drogues quan hi han informes mèdics que ho desmenteixen.

En tot cas, i davant d'això, i el que és la nostra síntesi, o el que li diem a Unió i el que li diem al Partit Popular, contra nosaltres no podran; com a dones fa molts anys que sabem quins són els nostres drets, estiguin previstos legalment o no estiguin previstos legalment; el dret a decidir sobre el nostre cos és un dret bàsic que ni ens el traurà el catolicisme ni en els traurà ningun govern de torn.

Per últim, i per si no queda clar, per nosaltres, doncs, per Alexandra Kollontai, per Emma Goldman, per Silvia Federici, per Rosa Luxemburg, per Clara Campoamor, per Nadia Krupskaja, per Angela Davis, per Maria-Mercè Marçal, per Frederica Montseny, per Lina Òdena, per Ulrike Meinhof, per Sonia Rescalvo, per Leila Khaled, per Leyla Zana i per totes les dones anònimes que cada dia lluiten i lluitem, decidim desobeir aquesta contrareforma.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup... (*Veus de fons.*) Ja ho sé. (*Pausa.*) En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Dolors López.

I torno a demanar, si us plau, silenci, perquè, si no, les intervinents, o els intervinents, tenen problemes inclús per sentir-se ells mateixos.

Dolors López Aguilar

Gràcies, molt honorable presidenta. Conselleres... Yo lo primero que les quiero decir es que se han confundido de parlamento. Aquí estamos en el Parlament de Catalunya y resulta que, de los siete puntos iniciales de la moción, cuatro se dirigen al Gobierno del Estado y solo tres al Govern de la Generalitat. Los socialistas tienen grupo parlamentario en el Congreso de los Diputados. Yo les recomiendo que presenten allí enmiendas, que presenten allí iniciativas, que es el lugar donde corresponde.

Pero es que además esta moción es un cajón de sastre, aquí cabe absolutamente todo, desde la reforma del aborto, pasando por movilizaciones ciudadanas, reforma laboral, Ley de Administración local, y aún han añadido una más, que es la Ley orgánica del poder judicial. Lo mezclan absolutamente todo. Porque el objetivo final de esta moción no son los derechos de la mujer; el objetivo final de esta moción es ir contra el Gobierno de España, hacen oposición al Gobierno de España desde el Parlament de Catalunya.

Respeto al primer punto de la moción, se olvidan de algunas cosas. Se olvidan, además de que en el trámite parlamentario podrán hacer sus aportaciones, allí donde corresponde, se olvidan también de una cuestión muy importante que omiten a propósito, y es que por primera vez la mujer va a quedar exenta de cualquier tipo de responsabilidad penal. Y se olvidan sobre todo de que, además de los derechos de la mujer, muy importantes, están también, más importantes todavía, los derechos del no nacido. ¿O es que ustedes no creen en los derechos del no nacido? O, lo que es peor, ¿ustedes no creen en el derecho a la vida?

El proyecto tiene un objetivo muy claro, que es recuperar el equilibrio entre el derecho a la vida y el derecho de las mujeres. Pero ustedes ya lo han sentenciado de antemano. Y en el punto 2 de la moción están en su salsa: movilizaciones, la calle, las pancartas, lo que tanto les gusta a la izquierda; defienden en la calle lo que tienen que defender en un parlamento, que es el instrumento adecuado en una democracia, porque la legitimidad se gana en las urnas y no en la calle.

Siguen con la reforma laboral, que es un elemento fundamental para la recuperación económica y que está sentando las bases. Y no dan datos, no dicen que esta reforma ha sido necesaria para evitar la quiebra a la que íbamos dirigidos inexorablemente con las políticas del anterior Gobierno socialista. No dicen que para el año 2014 el Fondo Monetario Internacional prevé para España un crecimiento del 0,6 por ciento. No dicen que en Catalunya la ocupación en el año 2013 ha crecido casi un 2 por ciento, 53.700 personas que no tenían trabajo y ahora sí lo tienen. Eso se lo callan a propósito. Y en el conjunto de España los resultados son también positivos, en el 2013 también bajó el número de parados, y este es el resultado de una gestión que ustedes se empeñan en criticar pero que la realidad es muy tozuda y demuestra absolutamente lo contrario.

La reforma de la Administración local. El objetivo es mejorar la gestión de los ayuntamientos y clarificar sus competencias evitando duplicidades que han de-

rivado en muchos casos en un aumento excesivo del endeudamiento. A partir de esta reforma, las competencias y los servicios serán mucho más transparentes y el coste de los servicios tendrá una financiación adecuada permitiendo que aquellas empresas prestatarias de servicios, como antes hay la financiación, puedan cobrar.

Miren, para posicionar el voto nosotros vamos a votar en contra de aquellas cuestiones que no pertenecen, que no son el ámbito de los derechos de la mujer, que son otras competencias, que son otras cuestiones y que además se deben debatir en otro parlamento. Vamos a votar en contra de todo eso.

Pero vamos a votar a favor de aquellos puntos que sí van, que sí van a mejorar el derecho de las mujeres, que son los puntos 4, 5 y 7, y todos los que han añadido nuevos, excepto el punto número 15, porque estamos a favor del derecho de las mujeres, estamos a favor de una igualdad real que no discrimine, que no cree estereotipos, que favorezca la conciliación de la vida laboral y familiar. Pero no hagan trampas, por favor, no hagan trampas; estamos en el Parlament de Catalunya, dedíquense a lo que nos compete.

Muchas gracias..., molt honorable presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

I començaré només dient una cosa, en tot cas, un toc d'atenció pels diputats especialment del cantó dret, que durant les intervencions de totes les diputades parlant dels drets de les dones no han tingut la dignitat ni d'escoltar, i, sobretot, han tingut la mala educació de parlar, que fins i tot des d'aquí de l'hemicicle..., des d'aquí del faristol, no es podia sentir ni entendre el que s'estava dient.

Per tant, demano, si us plau, presidenta –i la presidenta abans ho ha hagut de fer–, cridar l'atenció als diputats i diputades, perquè el que són els drets del 50 per cent, de les dones d'aquest país, que s'estaven debatent en aquest faristol no han estat escoltats i han sigut no respectats per part d'una part dels diputats d'aquest hemicicle. Per tant, si us plau, els demano respecte pels que estem parlant aquí i per la resta que estem escoltant. *(Remor de veus.)* I en tot cas...

La presidenta

Senyora Capdevila –senyora Capdevila–, ja ho he avisat jo dues vegades, també la vicepresidenta. Si cada vegada que en una moció hem de dir als diputats o diputades que han de callar, no parariem.

Per tant, jo crec que ja hem dit suficient i espero que, no només en aquesta moció, sinó en totes, els diputats puguin escoltar i no parlin massa alt.

Montserrat Capdevila Tatché

Bé, en tot cas, comentaré algunes de les esmenes o faré resposta d'algunes de les consideracions que feia, per exemple, el senyor de Ciutadans.

Garantir el dret de les dones a adoptar lliurement decisions que afecten la seva vida sexual i reproductiva i reconèixer la necessitat de decidir plenament sobre el seu embaràs crec que ni és retrògrad ni és de partits del segle passat. Per tant, si us plau, el que vostès ens estan demostrant, que són vostès els que neguen drets que avui són una realitat i que el Partit Popular a Madrid ens està volent manllevar.

Senyora Amorós, ens ha sorprès el to de de la seva intervenció, renyant-nos, renyant-nos perquè estàvem fent propostes, aigualides o no, propostes que vostè amb les seves esmenes tampoc no ha fet més agosarades ni més contundents. Ben poc contundent em sembla que és no donar suport a les mobilitzacions a favor del dret a decidir de les dones el seu propi cos, amb excuses que no ens serveixen, perquè vostès i el seu partit està donant suport a mobilitzacions per un altre dret a decidir. Per tant, entenc que a aquest haurien de donar-hi el mateix suport, com a mínim el mateix. Per tant, no entenem que ens renyi el que es diu que és el cap de l'oposició, el partit que té el cap de l'oposició.

I, en canvi, en tot cas, agraïm el to de la senyora Borràs, que sí que hem intentat arribar a transaccions, encara que ens ha sorprès, perquè ens va presentar una esmena que ens va semblar que l'havia fet a través de la consellera, de l'honorable consellera, a favor de derogar la reforma laboral, però després vam veure que era una confusió amb l'esmena d'Esquerra Republicana, que segurament li devia redactar Esquerra Republicana, li devia fer confiança. Ens va semblar un miratge benvingut; llàstima que després no hagi estat realitat. Com els deia, encara serien a temps d'esmenar...

I, en tot cas, quan fem mocions llençol, llargues, se'ns critica perquè són llençols, perquè són llargues; quan fem mocions perquè toquen molts punts, perquè en toquen massa; quan són mocions que se centren en tres apartats... I, en tot cas, senyora López, els quatre aspectes en els que proposem esmenar..., és perquè els senyors del PP ens estan traient aquests drets a Madrid... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Ho sento, però se li ha acabat el temps. *(Remor de veus.)* Ja tenim el document, tots els grups el tenen.

Per tant, cridem a la votació d'aquesta moció.

(José Manuel Villegas Pérez demana per parlar.)

José Manuel Villegas Pérez

Por alusiones, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

José Manuel Villegas Pérez

Señora Capdevila, no he dicho que la propuesta, aunque no la comparta, sea retrógrada ni antigua. He dicho que su partido es antiguo y está desconectado de las necesidades de los ciudadanos. Es diferente.

Muchas gracias.

(Isabel Vallet Sánchez demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Per demanar votació separada dels punts 1 bis, 2, 4, 5, 7 i 12.

La presidenta

Tinc tantes peticions separades que votarem punt per punt. D'acord? *(Pausa. Jordi Turull i Negre demana per parlar.)* Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

No, ens sembla perfecte punt per punt, però voldríem que inclús l'1 bis també fos separat.

La presidenta

Sí, sí, separat –separat. L'únic punt que tinc dubtes és en el 5, que hi han diversos apartats. Ningú m'ha demanat apartat, sinó que m'han demanat el 5. *(Veus de fons.)* Qui més? *(Montserrat Capdevila Tatché demana per parlar.)* Senyora Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Gràcies. Senyor Villegas, segurament...

La presidenta

Senyora Capdevila, demana per al·lusions? Sí?

Montserrat Capdevila Tatché

Per al·lusions, perdó, presidenta, sí.

La presidenta

Doncs, trenta segons.

Montserrat Capdevila Tatché

Senyor Villegas, segurament pertanyem a un partit històric, sí, i tant, i amb molta honra. Justament això ens ha fet poder governar i poder avançar en drets, en aquest país, com cap altre partit governant ho ha aconseguit per als ciutadans de Catalunya i de tot l'Estat.

(Forta remor de veus. Rosa Amorós i Capdevila demana per parlar.)

La presidenta

Senyora... Silenci. Senyors diputats, encara queden dues mocions i la votació d'aquesta; estiguin tranquils. Senyora Amorós.

Rosa Amorós i Capdevila

Sí, per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

(Persisteix la remor de veus.)

Rosa Amorós i Capdevila

Senyora Capdevila, em sap greu...

La presidenta

Un moment, un moment, no comenci, perquè li tallaré el temps i no sentirà ningú res.

Rosa Amorós i Capdevila

Dic, em sap greu que s'hagin sentit al·ludits, però el que..., no, perquè la intenció no és renyar: és fer veure que tenim uns espais, que és una ponència conjunta per a la llei d'igualtat, que és un grup de treball per al tema de la interrupció voluntària de l'embaràs i la nostra pròpia salut sexual i reproductiva i que tenim aquests espais concrets. Són els que hem de fer servir, en lloc d'anar-ho repetint amb mocions, esmenes i preguntes. Simplement era això d'aquí, de dir: «Posem-nos a treballar», que és el que he dit abans. Ja està.

(Dolors López Aguilar demana per parlar.)

La presidenta

Senyora López. *(Pausa.)* Senyora López...

Dolors López Aguilar

Al·lusions, per al·lusions...

La presidenta

Trenta segons.

Dolors López Aguilar

...al Govern del Partit Popular. La Llei de l'avortament, diputada Capdevila, aquesta llei que vostès tant critiquen, té ni més ni menys que 11 milions de persones al darrere –11 milions de persones. *(Crits de «Molt bé!» i aplaudiments.)*

I una altra qüestió, diputada Capdevila. Jo crec que vostè està assumint competències que no li corresponen, eh? De la mateixa manera que presenta mocions que tampoc corresponen a aquest Parlament, també assumeix competències, que és renyar els altres dipu-

tats. Aquesta competència li correspon a la presidenta del Parlament de Catalunya. *(Crits de «Molt bé!» i aplaudiments.)*

La presidenta

Jo els demano que es calmin, perquè, si no, faré cas del que diu la senyora López. *(Pausa.)*

Comencem la votació d'aquesta moció. La votarem punt per punt.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 91 vots a favor, 31 en contra i 9 abstencions.

Passem a votar el punt 1 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 103 vots a favor i 28 en contra.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 32 vots a favor, 87 en contra i 12 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 56 vots a favor, 66 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor i 3 abstencions.

Passem a votar el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor i 3 abstencions.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 103 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor i 3 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 131 vots a favor.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 55 vots a favor, 67 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 131 vots a favor.

Votem ara el punt 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 64 vots a favor i 67 en contra.

Votem ara el punt 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 67 en contra i 12 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 64 vots a favor i 67 en contra.

Votem el punt 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 64 vots a favor i 67 en contra.

I votem ara el punt 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 103 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre la pèrdua de drets en matèria
sanitària (tram. 302-00115/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la pèrdua de drets en matèria sanitària. Presentada pel Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Marta Ribas.

(Pausa. Remor de veus.)

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. M'he esperat, perquè entenc que, ara sí, els que ens hi hem quedat és perquè tenim interès a escoltar una altra moció sobre els drets de les dones i sobre els drets en matèria sanitària. Una moció en què plantejem un posicionament contundent del Parlament, de nou, deia –segona ocasió que tenim aquesta tarda–, contra la llei Gallardón: demanar-li al Govern espanyol que retiri l'Avantprojecte de llei de protecció de lleis del concebut i de la dona embarassada. L'objectiu és que aquesta barbaritat de llei no s'arribi a aprovar i deixar clar que a Catalunya seguirem garantint el dret de les dones a decidir sobre el nostre propi cos.

Per què ho portem aquí? Senyora López, diputats i diputades del Partit Popular, per què ho portem al Parlament de Catalunya?, ens deien abans. Doncs, mirin, perquè resulta que la meitat de la població de Catalunya som dones i, per tant, ens afecta aquesta llei. Ho saben, suposo, no? També la meitat de les extremesmenyes són dones. Resulta que el Partit Popular d'Extremadura sí que ho ha entès, això, i avui han aprovat al Parlament extremeny, al Parlament d'Extremadu-

ra, demanar-li al Govern de l'Estat que retiri aquest avantprojecte de la llei Gallardón. Ens deia: «Són 11 milions, que fan suport...», 11 milions menys uns quants a Extremadura, pel que sembla, menys tres diputats al Congrés dels Diputats (*alguns aplaudiments*) –la Celia Villalobos i dos més, que s'han desmarcat també en la votació respecte d'aquests temes, eh?–, menys l'alcalde de Zamora, menys el president del PP de Guipúscoa, menys la delegada del Govern a Madrid... Tot això són càrrecs del Partit Popular que ja s'han desmarcat de la necessitat de fer aquesta llei del senyor Gallardón, una llei contra les dones.

En la moció plantejem demanar des de Catalunya..., representar les dones catalanes, representar, crec també, la majoria de les dones espanyoles i dir-li al Govern espanyol que això s'ha de retirar. Però també plantejem que, en cas que la majoria absolutista del Partit Popular passi el corró al Congrés dels Diputats i acabi aprovant aquesta llei, a Catalunya ens blindem respecte als efectes d'aquesta llei.

I proposem coses com ara que l'executiu posi en marxa totes les eines jurídiques, polítiques, administratives, contra l'aplicació d'aquesta futurible llei Gallardón, que faci suport als i les professionals i entitats i col·lectius que continuïn garantint el dret de les dones a Catalunya a decidir sobre el seu propi cos.

I també proposem sortir a l'ofensiva davant d'aquest atac al dret a les dones, a l'ofensiva amb una llei catalana de salut sexual i reproductiva. Obrim el debat, l'han obert vostès, l'ha obert el Partit Popular artificialment; aquest debat no hi era, a Espanya –no hi era. Però ja que l'obren l'obrim del tot, i obrim-lo per anar també fins i tot més enllà de la llei actual, de la llei vigent, de la llei del 2010. Obrim-lo per parlar d'avortament lliure i gratuït, obrim-lo per parlar d'anar molt més enllà en les polítiques de prevenció dels embarassos no desitjats; d'educació sexual, afectiva; de prevenció, per tant, tal com es fa en molts altres països europeus.

I a més també plantejem que, mentrestant, també podem anar més enllà fins i tot dins el marc de la llei vigent actualment a Espanya i que si no s'està fent és per manca de voluntat política. Hi va haver tot de punts aprovats en el Ple del debat de política general del setembre passat precisament en aquest sentit, i no s'ha anat més enllà. Per què? Perquè no posàvem que calia dotar pressupostàriament, incrementar el pressupost per dur-ho a terme. Avui tornem a portar aquests punts en aquest Parlament per tornar-los a votar, però, ara sí, demanant increments pressupostaris. Què votarà Convergència i Unió? Què votarà Esquerra Republicana? Molt ens temem que aquests punts cauran d'aquesta moció, precisament perquè, ara sí, posem pressupost –compromisos de pressupost– per dur-los a terme.

Hi ha un altre bloc de mesures en la nostra moció que van encaminades a aconseguir que cap ciutadà o ciutadana es queda sense atenció sanitària a Catalunya. Per això reclamem elaborar una nova instrucció per garantir l'atenció sanitària pública gratuïta de qualitat a totes les persones que viuen a Catalunya, també als

qui els ajuntaments *de dretes* estan dificultant l'empadronament. Una instrucció clara i precisa que també obligui a donar una informació clara i a controlar tots els centres sanitaris del Siscat que compleixin amb aquesta instrucció. Perquè s'ha detectat en molts casos que la complexitat, la poca claredat de la instrucció vigent està generant problemes en l'aplicació, desconeixement dels professionals, confusions, facturació per serveis que no s'haurien d'estar cobrant..., per tant, volem resoldre-ho i ho fem amb propostes concretes.

També incloem a la moció acords per garantir la targeta sanitària a aquelles persones retornades en situació d'atur i sense prestació i que hagin estat més de noranta dies a l'estranger, i estudiar posar en marxa totes les accions possibles contra les mesures d'exclusió sanitària incloses en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2014.

Agraïm la voluntat dels grups per fer-nos esmenes, per tant, de millorar i d'enriquir la moció, i així ha estat, a partir d'esmenes i de transaccions que hem incorporat. Tots els grups tenen el text, tal com ha quedat, amb les esmenes i transaccions incorporades. Com saben, hem acceptat una esmena de Ciutadans, dues del PSC i n'hem transaccionat diverses de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana. Ocasíó, amb aquesta moció, per votar pels drets bàsics de salut, pels drets de les dones a decidir sobre el seu propi cos. Segona ocasió en aquest tema. Què votaran?

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans l'il·lustre senyor José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Gracias, presidenta. Miembros del Gobierno, señoras y señores diputados, tenemos ahora una moción presentada por Iniciativa que habla de la pérdida de derechos en materia sanitaria. Desde luego, coincidimos en el título; por lo menos, estamos en una situación en la que se están perdiendo derechos en materia sanitaria. Nos sorprende que la moción, con este título, no hable de otros temas que vamos a tratar sin duda también a lo largo de la tarde en la siguiente moción que discutiremos, como son todos los derechos en materia sanitaria que los ciudadanos de Cataluña estamos perdiendo debido a los recortes que se están aplicando en este ámbito.

En esta moción se habla de dos temas muy concretos, si se acepta esa pérdida de derechos, en dos temas muy concretos: la interrupción voluntaria del embarazo y la prevención de embarazos no deseados, por un lado; y, por otro lado, en la universalidad del sistema. En cuanto al primer punto, se ha aceptado la enmienda que Ciudadanos presentaba al punto número 4, en que nuevamente se pedía la retirada del proyecto de ley Gallardón y, por lo tanto, nosotros vamos a votar, en este caso, a favor de ese punto, habiéndose aceptado nuestra enmienda. Nuestra enmienda solamente corregía una pequeña parte del punto donde se

decía que era un proyecto de ley contra la mujer. Nosotros nuestra posición ya la hemos dicho antes: creemos que es un mal proyecto de ley, que es inoportuno y que aparte es malo, empeora la legislación anterior, pero creemos que un mal proyecto de ley no es específicamente un proyecto de ley contra la mujer, es un proyecto de ley contra los ciudadanos en general, y de ahí nuestra enmienda. Al ser aceptada, nosotros votaremos a favor de este punto número 4 en el que se solicita que se pida al Gobierno central que se retire ese proyecto de ley.

Los argumentos son los que he mencionado en la anterior intervención y, por lo tanto, no me extenderé. Creemos que es un proyecto de ley presentado fuera de tiempo; habría que haber esperado a que el Tribunal Constitucional se definiera sobre la ley de plazos vigente para luego abordar de forma consensuada, con un mayor pacto de toda la sociedad, un proyecto de consenso de todos los ciudadanos y no hacer un proyecto de ley de partido, de trincheras, quizás con intenciones no tanto de modificar esa ley como con intenciones que van más allá. Se ha hablado de cortina de humo, que le interesaba al Partido Popular. Vistas las disensiones internas, tenga cuidado el Partido Popular, no se asfixie con ese humo que pretendía generar. En todo caso, nosotros votaremos a favor de ese punto número 4.

Por supuesto vamos a votar también a favor de las medidas..., de todo el resto de medidas que pretenden garantizar el acceso a métodos anticonceptivos y también las medidas para garantizar una educación sexual eficiente. Votaremos, en principio, a favor de todos los puntos excepto alguno que hemos propuesto alguna enmienda que no nos ha sido aceptada, y en estos nos abstendremos. Y esta postura la mantenemos. Este voto a favor lo hacemos también desde una postura no ideológica ni dogmática. Creemos, tenemos el convencimiento de que cualquier interrupción voluntaria del embarazo es un drama para la mujer que tiene que llevarla a cabo y además es un fracaso colectivo para la sociedad y, por lo tanto, creemos que es una obligación de las administraciones públicas poner todos los medios posibles para asegurar que no se produzcan embarazos no deseados. La mejor forma de que no se produzcan o de reducir las interrupciones voluntarias del embarazo es reducir al mínimo estos embarazos no deseados. Y por eso creemos que debemos apoyar que las administraciones públicas estén comprometidas con este objetivo y no solamente estén comprometidas a base de titulares, sino que haya compromisos concretos, presupuestarios, como indicaba la proponente.

También hay otras medidas en este aspecto que quizás no están recogidas en la moción y que nosotros creemos que se deberían tener en cuenta, que son aquellas destinadas a proteger y respaldar a las madres y a las familias que sí desean llevar a cabo –llevar a término– el embarazo pero que se encuentran con dificultades para ello, medidas de protección, medidas de ayuda para las familias con hijos, que no están recogidas en la moción y que nosotros creemos que también son importantes. Pero que no haya estas medidas no quie-

re decir que no vayamos a apoyar las anteriores, que también creemos que son fundamentales.

Lo que no vamos a apoyar de esta moción son aquellos puntos que llaman a la insumisión ante la posible ley. Nosotros creemos que la ley nos gustará más o menos, pero cuando entra en vigor hay que cumplirla y, por tanto, no apoyaremos los puntos que defienden, como hemos dicho, la insumisión ante cualquier ley que esté vigente.

Luego está el otro punto, que es el tema de la cobertura que debe prestar el sistema sanitario en Cataluña. Se me acaba el tiempo. Para resumir, nosotros estamos a favor de un sistema de salud universal pero, como hemos dicho en otras ocasiones, no podemos ofrecerlo a todo el universo, no tenemos capacidad para hacerlo. No votaremos a favor de estos puntos.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Socialista, per posicionar-me sobre la moció presentada pel Grup d'Iniciativa i també per presentar les esmenes que ha presentat el nostre grup al text inicial.

La valoració que en fem nosaltres en general, de la moció, és positiva. Aquesta moció continua en la línia de la moció del Parlament de Catalunya, la Moció 19/X que va presentar el Grup Socialista i que en aquell moment se la va anomenar col·loquialment «una moció de caràcter preventiu», amb els anuncis que hi havia en aquell moment per part del Govern del Partit Popular de tramitar un canvi a la legislació vigent pel que fa referència a l'avortament. Això que en aquell moment, quan es va aprovar la moció, era una possibilitat, avui ja s'ha concretat. I entenem que aquesta moció amplia i parteix, com deia, d'aquesta moció inicial. Una moció que concreta molt, per una banda, les mesures que s'han de dur a terme en dos àmbits, si haguéssim de resumir, com bé ha dit la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula: garantir el dret a la interrupció de l'embaràs com a dret de salut pública lliure i gratuït, i l'altra, garantir el dret a l'assistència universal de totes les persones que viuen a Catalunya.

Nosaltres en aquesta línia hem presentat dues esmenes en aquests dos àmbits, la primera pel que fa referència al tema que compartim plenament, que se n'ha parlat a la moció anterior i que se'n parlarà també al llarg de tota la tarda, que el que pretén és introduir l'eina mitjançant la qual s'han de fer tot aquest seguit d'actuacions que preveuen els diferents apartats de la moció, que van des del 5.c fins al final, que és el pla d'innovació de l'atenció primària i salut comunitària, dintre –com ha proposat Convergència i Unió– del marc del Pla de salut de Catalunya. I que creiem que en aquest marc i aquesta eina que permet el seu segui-

ment i l'avaluació de totes les mesures que, com deia, se'n desprenen dels punts següents –dels cinc punts següents–, ens permetrà també fer-ne el seguiment i l'avaluació; per tant, és una esmena que pretén contribuir a la millora del text i que ha estat acceptada, cosa que agraïm i que creiem, com deia, que contribueix que el text resultant també es doti d'aquesta eina de seguiment i d'avaluació. Per altra banda, el segon gran tema que parla aquesta moció és el dret a l'assistència universal a les persones que viuen a Catalunya. Ho torno a repetir: dos drets fonamentals que el Partit Popular, amb les successives legislacions –aquest segon tema de fa més temps–, ha retallat, ha limitat i ha mutilat.

Nosaltres, en aquesta línia, hem presentat una esmena que va lligada al dret a l'empadronament, a garantir el dret a l'empadronament, a no renunciar que es compleixi la llei pel que fa referència a l'empadronament, per part dels ajuntaments, de les persones que viuen a Catalunya. Aquesta esmena, aquestes esmenes nostres, en general, no s'han acceptat; hi ha una proposta alternativa que nosaltres votarem a favor. Però tot i que he de dir que per a nosaltres el text resultant i que s'ha acceptat no ens satisfà plenament, bàsicament perquè és una certa ambigüïtat quan el text diu que s'establiran amb una nova instrucció els mecanismes adients per garantir l'atenció sanitària a aquells ciutadans i ciutadanes que no han pogut obtenir l'empadronament.

Crec que això és bastant ambigu, a nosaltres ens agradaria més que es pogués haver acceptat la nostra esmena, que era més concreta i també per allò que significa de renúncia, renúncia perquè en no acceptar-se la nostra esmena també el Govern..., i renunciem que des del Govern es garanteixi que els ajuntaments compleixin amb l'obligació d'empadronar. Perquè, com molt bé en aquesta cambra d'altres vegades ha dit la senyora Geli, els usuaris del sistema de salut, els pacients del sistema de salut, els ciutadans que utilitzen el sistema de salut públic necessiten ser identificats i també ser localitzats. Identificats, ho permet el fet de la targeta sanitària, però també localitzats, en cas de necessitat, i la manera de tenir-los localitzats és garantir que estiguin empadronats en alguna residència o, en aquest cas, en el programa que hi havia i que desenvolupaven els governs anteriors i que es segueix mantenint de col·laboració amb determinades ONG que facilitaven una seu, una adreça per empadronar aquestes persones que no tenien en aquell moment residència i, per tant, permetien tenir-los localitzats.

Tot i així, com deia, el nostre grup donarà suport al text resultant de les transaccions, tant pel que fa referència al primer àmbit, que és el recolzament a totes les mesures que es puguin emprendre des del Govern de Catalunya per garantir el dret de les dones a la interrupció de l'embaràs i, per altra banda, aquest text que dèiem de garantir l'atenció sanitària universal a totes les persones que viuen a Catalunya.

Anunciar, això sí, la demanda de votació separada del punt 7.b, perquè, tot i que hi ha hagut una esmena, a nosaltres no ens satisfà aquest text, perquè tenim unes certes reticències a l'hora de recolzar la desobedièn-

cia jurídica, eh? Per tant... Suposo que d'aquest tema en seguirem parlant, però, si més no, tal com està redactat, no ens acaba de satisfer; per tant, ens hi absindrem.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Gràcies, presidenta. Avui parlem de la pèrdua de drets, drets en matèria sanitària: pèrdua del dret de l'accés a la salut, pèrdua del dret de les dones a decidir sobre el nostre propi cos. I parlem de pèrdua perquè teníem un sistema universal fins que la majoria absoluta del Partit Popular i el seu reial decret se'l van carregar. Parlem de pèrdua perquè la majoria absoluta del PP està preparant una contrareforma escandalosa de la Llei de salut sexual i reproductiva i interrupció voluntària de l'embaràs vigent.

Senyors del PP, des del Parlament de Catalunya diem «no» a les seves polítiques retrògrades, no volem tornar trenta anys enrere. Ni hi volem tornar ni hi tornarem. Per això –per això–, ens felicitem avui que puguem debatre aquí aquesta moció, i especialment celebrem que el punt 9, que és esmena d'Esquerra Republicana, amb el compromís de Convergència i Unió, en tots els seus apartats aclareixi que a Catalunya complirem amb el nostre compromís, amb el sistema de salut universal, i així ho escrivim també al Pacte nacional de salut, i avui tindrem una majoria clara a la cambra que així ho confirma.

Assegurar que es preveurà un mecanisme perquè aquelles persones que viuen a Catalunya i que no han pogut obtenir l'empadronament també tinguin el dret a l'accés a la sanitat i puguin obtenir la targeta sanitària individual. Deixar clar també que tots els centres del Siscat estan obligats a atendre gratuïtament les urgències a totes les persones que viuen a Catalunya, sense que es produeixin errors tals com un enviament de factura o un cobrament de l'atenció. Protegir les dones embarassades i els menors d'edat, independentment de la seva situació administrativa que tinguin, assegurant que no tindran cap límit en la seva assistència sanitària.

Efectivament, per fer tot això necessitem una instrucció, i aquesta instrucció ha de marcar la resposta del nostre país, de Catalunya, a la pèrdua del dret universal que han provocat els canvis legislatius de la legislació espanyola. És un «no» rotund a aquests canvis, és el compromís amb el sistema de salut i amb els ciutadans.

La instrucció ha de ser, per això, prou clara, conseller, perquè tots els centres sanitaris i, en definitiva, els treballadors i les treballadores informin de manera adequada de tots els casos possibles que es poden trobar en l'exercici de les seves tasques.

Sobre salut sexual i reproductiva i el dret de les dones a decidir sobre el nostre cos: ens reafirmem en la lluita per aquest dret fonamental, a no tornar a èpoques on decidir volia dir cometre il·legalitats. I per aquest motiu recolzem aquesta moció.

Des d'Iniciativa per Catalunya demaneu compromís per dur a terme les resolucions aprovades en aquest Parlament, el mateix compromís que demanem nosaltres també al Govern, i el compromís també ha de ser nostre, de tots, d'explicar bé i clar quins problemes tenim com a país. Els nostres conciutadans han de saber que aquests canvis legislatius que es prenen al Congrés dels Diputats ens afecten, i molt, i que necessitem eines per combatre'ls. Hem d'explicar que volem tenir més recursos per fer un pressupost que pugui cobrir tots els aspectes que aquí s'aproven, en aquesta cambra, i que la societat catalana ens demana. I hem d'explicar que, per tenir això, cal alguna cosa més que votar punts que diguin que s'augmenti el pressupost; cal tenir disponibilitat d'aquest pressupost, i això no ho tindrem mentre estiguem supeditats a un pressupost decidit també al Congrés dels Diputats i al Govern espanyol.

Hi ha vegades que venim a aquesta cambra, als plens o a les comissions a marcar diferències, a fixar posicionaments de cara als altres, a treure pit dels nostres propis discursos, però en aquesta moció creiem que hem aconseguit ser aquí per solucionar dos problemes importants que afecten els nostres drets com a ciutadans i ciutadanes: garantir el dret universal a la salut i garantir el dret de les dones a decidir sobre el nostre cos. Això és el que la gent ens reclama i és el que la gent entén.

Voldria agrair, sobretot a Iniciativa per Catalunya, la predisposició a parlar de tots i cadascun dels punts de la moció, i també a altres grups amb què hem tingut negociacions constants. Crec que aquesta és una de les tasques més importants que venim a fer aquí al Parlament, a aportar solucions, i avui ho fem. La llàstima és que aquestes solucions les hàgim de fer per contrarestar les polítiques absolutistes, com ha dit la diputada Marta Ribas, del Partit Popular a Madrid.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Begonya Montalban.

Begonya Montalban i Vilas

Gràcies, presidenta. Conseller, conselleres, diputats i diputades, aquesta és una moció que, sota un mateix titular, engloba dues parts diferenciades. Els primers vuit punts fan referència a les polítiques de salut sexual i reproductiva i la interrupció voluntària de l'embaràs, i la intenció, per part del Govern de l'Estat, de reformar la llei orgànica del 2010 amb l'aprovació d'aquest avantprojecte.

Des del nostre grup parlamentari entenem que aquest és un debat que cal dotar-lo de tot el rigor, i també de tota la sensibilitat que requereix. És un debat que va més enllà de la pròpia ideologia política i, per tant, està íntimament lligat a conviccions i valors personals, morals, íntims, i també inclús religiosos. En aquestes qüestions de consciència i de càrrega moral, com bé saben..., i ja els anuncio per endavant que Convergència Democràtica de Catalunya donarà llibertat de vot als seus diputats i diputades, concretament en els punts 1, 2, 4, 5, 5.b, 5 bis i, dins del 5 bis, el bis b, c, e, i també el punt 7 de la moció, i en aquests mateixos punts Unió Democràtica de Catalunya fixarà la seva pròpia posició de grup.

Dit això, em centraré en la resta de punts d'aquest primer apartat de la moció. Saben que no podem començar els increments pressupostaris que ens demanen, primer, perquè ja hem aprovat uns pressupostos, i, evidentment, ja ens agradaria disposar de més recursos, però la situació és la que és, malauradament; això, per una banda. I en segon lloc, perquè, amb referència a algun dels punts de la moció a què vostè feia referència, per incrementar aquesta dotació pressupostària, dir-li que el Departament de Salut i el CatSalut, pel que fa a les actuacions emmarcades dins de les polítiques públiques de salut sexual i reproductiva, fetes les avaluacions d'aquests últims tres anys, i segons planificació amb les propostes d'accions futures, tenen establertes unes previsions pressupostàries que permeten fer front als costos previstos.

Sí que estem d'acord a garantir el programa Salut i escola amb els recursos suficients i els programes d'educació sexual, perquè és clau donar continuïtat a les polítiques de prevenció i promoció i educació de la salut sexual i reproductiva, i, de fet, a Catalunya, aquesta orientació està donant els seus fruits.

També hem signat una transacció en el punt en què ens demana la compareixença en la Comissió de Salut de l'avaluació de les polítiques públiques de salut sexual, afectiva i reproductiva del període 2011-2013 i les propostes fins al 2015, i aquest document, de fet, ja es va fer arribar als grups parlamentaris, però, en ares a la transparència, doncs, d'acord a veure-ho en compareixença a la Comissió de Salut.

Esmentar, amb referència al punt 8, que ja està signada la constitució del grup de treball per començar a elaborar una llei pròpia catalana de salut sexual i reproductiva, i, per tant, com deia a l'inici de la meua intervenció, amb tot el rigor i la màxima sensibilitat, esperem que sigui una llei que sumi un ampli consens.

No estem d'acord amb el punt 3, òbviament, quan vostès parlen de retallades, mesures d'austeritat, i ho relacionen directament amb un efecte perjudicial sobre dones i col·lectius d'especial vulnerabilitat, quan precisament el Govern, amb les mesures necessàries d'ajustaments, ha protegit dones i col·lectius més vulnerables.

I enllaço això amb la part de la moció que fa referència al Reial decret 16/2012 i la instrucció que va elaborar el Govern de la Generalitat. En primer lloc, va presentar un recurs d'inconstitucionalitat, va elaborar

la instrucció per la qual es garanteix el servei sanitari del sistema públic de salut a aquells col·lectius més fràgils, més vulnerables, i on el reial decret vincula l'atenció condicionada a condició d'assegurat, a Catalunya es garanteix pel dret de ciutadania. Per tant, acció/reacció per part d'aquest Govern.

Amb tot, amb la voluntat de millorar la instrucció i poder corregir aquestes possibles deficiències, hem arribat a una transacció amb el grup proponent de la moció, amb Esquerra Republicana, per tal de protegir aquelles persones que no tinguin encara regulada la seva situació perquè tinguin garantida l'atenció a urgències, primària i especialitzada, vetllar pel bon compliment de la instrucció i per tal de millorar la informació. Per tant, ens consta que ja és així, però tenim la voluntat de millorar.

Donarem suport també als punts 10, 11 i 12 de la moció. I agrair les esmenes que ens han estat acceptades.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Mixt, per fixar la seva posició, té la paraula la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, doncs, bones de nou. Doncs, per posicionar la CUP - Alternativa d'Esquerreres sobre aquesta moció. (*Remor de veus.*) Nosaltres, bé, votarem...

La presidenta

Un moment, un moment. Fins ara havia anat com una seda. (*Rialles.*) Per tant, a veure si continuem.

Isabel Vallet Sánchez

Doncs bé, com deia, per posicionar la CUP - Alternativa d'Esquerreres sobre la moció que tracta sobre la pèrdua de drets en matèria sanitària. Nosaltres votarem a favor de manera íntegra la moció. Entenem que, tot i amb alguns matisos, i també amb certes coses que nosaltres hauríem aprofundit, com per exemple el que comentàvem abans, com el capitalisme i el patriarcat són dos mètodes de control social que tenen una incidència directa en la pretesa regulació del cos de les dones com una arma, diguéssim, de producció i de reproducció de mà d'obra... En tot cas, hem dit que hi votarem a favor perquè entenem que ara mateix recull dos problemàtiques, doncs, que són ben reals, que ens afecten com a dones, que ens afecten com a dones de les classes populars i de la classe treballadora, que les dones que s'ho puguin pagar podran anar a fer turisme a Londres, que nosaltres quan no ens ho puguem pagar ens ho haurà de garantir algú i, per tant, ens ho hauran de garantir els poders públics.

En tot cas, nosaltres estem a favor de l'avortament lliure i gratuït, i així ho votarem. Estem a favor del subministrament i de l'accés als anticonceptius també de manera gratuïta.

Entenem que si aquest avantprojecte s'aprova, doncs, s'haurà de blindar la confidencialitat d'aquelles dones, i també de les professionals i els professionals que efectuïn una interrupció voluntària de l'embaràs.

I també, com hem entrat molt en matèria en la moció anterior, en aquesta ens dedicarem a parlar de l'altra reforma en matèria sanitària que porta a terme el Partit Popular, que per nosaltres és una aberració, que té un impacte directe als Països Catalans grandíssim i que suposa l'exclusió sanitària real de moltes persones.

En tot cas, nosaltres entenem que amb el Reial decret 16/2012 s'han intentat posar alguns instruments que aquí, al Principat i al País Valencià, mitiguen la desfeita que hauria suposat aplicar el decret així, sense més, però que, en tot cas, són insuficients.

I veiem, no?, que és trist recordar a aquestes alçades, i pensem que no ho hauríem de fer, perquè això haurien de ser drets superats, diguéssim, drets instaurats, drets que qualsevol sistema públic ha de revestir i ha de fer seus, doncs, és trist recordar que totes les persones tenim accés a la sanitat, que l'accés a la sanitat i, per tant, el dret a la salut formen part de la nostra dignitat com a persones. És trist haver de repetir, doncs, que aquest accés ha de ser universal i que, a més a més, no es pot deixar cap persona sense atendre en matèria sanitària, no només perquè és una qüestió sanitària, sinó perquè pot ser un problema de salut pública.

En tot cas, parlem de com fer front ja a aquesta exclusió sanitària. Hi han moltes maneres, hi han col·lectius que se dediquen a fer grups d'acompanyament perquè s'atengui aquesta gent que està en situació d'exclusió. Per tant, demanem a totes les persones i a tots els col·lectius treballadors de la sanitat i a tots els usuaris que se solidaritzin amb la situació d'aquestes persones que no puguin tenir-hi accés, i, per tant, que pensin com poden ajudar i què poden fer elles per a desobeir aquest reial decret que entenem que és injust i que entenem que suposa un apartheid sanitari que no volem a casa nostra.

En el Ple anterior, que ja fa uns quants dies, anava a dir «quinze», però ja en fa més, el conseller deia desconèixer els casos on es dona el fet, on es donava el fet que es pagui l'assistència sanitària, que es paguin les urgències. Bé, nosaltres n'hem agafat un de concret, l'hi volem mostrar, el deixarem sobre la taula. És el formulari que han de fer servir totes aquelles persones que no tenen la targeta sanitària i s'han de visitar a l'Hospital de Viladecans. D'urgències, 130 euros per a les persones que s'han de visitar.

Li ho deixem perquè, com va dir l'altre dia que no tenia coneixement dels casos, li diem que els casos existeixen, que per desgràcia encara són una realitat i que volem, en tot cas, no que es mitiguen sinó que s'eliminen. No volem que cap persona quedi desatesa assistencialment al nostre país. Als Països Catalans cap persona ha d'estar exclosa de la sanitat, ho digui el Partit Popular o no ho digui.

I, en tot cas, de nou recordar que –ho hem dit molts cops, però entenem que no queda molt clar– amb la

sanitat i amb els drets de les persones no s'hauria de fer política.

I no s'hauria de fer política perquè el que estan generant vostès, a part d'una situació de racisme institucional, a part d'una situació d'exclusió sanitària volguda i pretesa de gent per raó del seu origen, a part d'això, el que fan és donar una imatge de l'Estat espanyol que entenem que no és la que haurien de tenir les classes populars de l'Estat espanyol, perquè és molt més digna de la que el seu Govern està donant.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorables consellers, diputats, diputades, jo crec que no deixa de ser insòlit que un grup parlamentari presenti una moció per tal de retirar un avantprojecte d'una llei nacional que encara no està aprovada. Aquesta reforma es troba, com tothom sap, en procés parlamentari, i tots els grups parlamentaris que tenim representació a Madrid, com són també vostès, tenen l'oportunitat d'esmenar allò que no els agradi, allò que no els sembli oportú. Però la cambra a la qual correspon fer-ho, com dic, és el Congrés dels Diputats, i no el Parlament de Catalunya, com ara fa uns moments li deia la meua companya, la diputada Dolors López.

Però després d'escoltar algunes afirmacions, tinc el convenciment que molts de vostès ni s'han dignat a llegir aquest avantprojecte. Han optat per la crítica fàcil, però amb molt poc de rigor. Perquè vostès parlen aquí dels drets de les dones, aquí totes les dones tenim drets, només faltaria, però vostès s'obliden d'allò més important, que són els drets dels concebuts no nascuts. Sembla que això a vostès no els interessa en absolut, però permetin-me que els digui que per nosaltres és el més important.

Dit això, de tots és conegut el posicionament del Partit Popular respecte a aquesta matèria. Mirin, al Govern espanyol del Partit Popular estem fent una llei que respecta els drets fonamentals, com no pot ser d'una altra manera, i el dret més fonamental és el dret a la vida, això que a vostès no els agrada, eh?, perquè nosaltres... (*Veus de fons.*) Deixi'm acabar; jo l'he respectat. Veu com vostès no saben respectar tampoc els que estem intervenint. Nosaltres ho respectem, els escoltem –els escoltem–, respectem el seu discurs, tot i que, com li deia, no ho compartim.

Però permeti'm que li digui, senyora diputada d'Iniciativa, que el seu discurs de l'odi contra el Partit Popular fomenta casos com aquest. Miri. (*La diputada mostra un full a la cambra.*) Li sona? Evidentment, farà veure que no sap de què va, eh? Assemblea Feminista del Penedès. Regidors del Partit Popular amenaçats de mort, senyora Ribas. Veu? «La vostra mare hauria d'haver avortat.» No li cau la cara de vergonya?

Vostè, que ha presumit fa uns moments de feminista, vostè, pugui a aquesta tribuna –pugui a aquesta tribuna– i condemni rotundament actuacions com aquestes, que estan, vostès, amb el seu discurs, fomentant l'odi i la violència cap als regidors del Partit Popular, que estem patint situacions molt violentes, amenaces de mort, *escraches* a casa nostra i tot això. (*Remor de veus.*)

Per tant, si vostè té la dignitat, que jo crec que no, però en tot cas li ofereixo la possibilitat, pugui a aquesta tribuna, pugui a aquesta tribuna... (*remor de veus*), pugui a aquesta tribuna i condemni actuacions com la de l'Assemblea Feminista del Penedès.

Miri, jo com a dona i com a mare, sento repugnància pel seu discurs, senyora Ribas, sento repugnància... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Senyora diputada, la intervenció ha de ser a l'hemicicle, a tots els diputats, i no es pot dirigir exclusivament a una diputada. (*Força remor de veus.*)

Eva García i Rodríguez

Home!

La presidenta

Ja ho ha fet prou, ja ho ha fet prou... (*Persisteix la remor de veus.*) Ja ho ha fet prou! Per tant, continuï, si us plau.

Eva García i Rodríguez

Jo demano una mica de coherència, perquè amb la reforma del Govern espanyol cap dona mai anirà a la presó per avortar, cosa que ara, per exemple, sí que podia passar. Amb la reforma del Partit Popular que proposem es garanteix també el dret a l'objecció de consciència per part dels professionals sanitaris.

I amb la reforma que proposem des del Partit Popular passarà una cosa absolutament sensata, però que sembla que les esquerres no acaben d'entendre, i és que una menor d'edat haurà de comptar amb el consentiment dels seus pares per tal d'interrompre el seu embaràs.

Perquè vostès creuen que és normal que avui en dia, per entrar en una discoteca, per comprar alcohol, una persona, una noia menor d'edat hagi d'ensenyar el DNI i, en canvi, per interrompre l'embaràs no faci falta ni això? Vostès creuen que això és normal? Perquè, mirin, amb aquesta reforma del Partit Popular –amb aquesta reforma del Partit Popular– el que proposem és que s'evitin situacions també com per exemple la del doctor Morín, que practicava avortaments il·legals clandestins, clarament il·legals, ho torno a dir.

Perquè, clar, aquí, per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, per ells, l'avortament lliure i sense control..., doncs, vostès estan patrocina-

nant un avortament lliure i sense control que suposa un gran negoci per a algunes empreses en aquest país. Vostès, que presumeixen d'anticapitalistes, doncs, resulta que en aquest terreny... (*remor de veus*), en aquest terreny en concret es posen al costat d'un negoci que mou centenars de milions d'euros de forma il·legal i de forma clandestina en aquest país.

Jo els demano que escoltin la majoria, la majoria d'espanyols, la majoria d'espanyols que diem alt i clar que l'avortament mai serà un dret, sempre serà un fracàs de la dona.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula la il·lustre diputada senyora Marta Ribas per pronunciar-se sobre les esmenes. (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Santi Rodríguez, no pot esperar al final de la moció?

Santi Rodríguez i Serra

És una qüestió d'ordre, senyora presidenta.

La presidenta

Digui.

Santi Rodríguez i Serra

No, jo el que li demanaria, i ja ho hem fet en altres ocasions i ho hem de tornar a fer avui, és que mentre la nostra diputada parla i hi han altres diputats que la interrompen vostè no diu res, i, en canvi, interromp la nostra diputada quan a vostè li sembla que ha dit alguna cosa que no la satisfà. Crec que seria just que interrompés també les intervencions dels nostres diputats quan els diputats dels altres grups parlamentaris no deixen continuar amb la seva intervenció. I això és...

La presidenta

Molt bé.

Santi Rodríguez i Serra

...el que li demano i li prego.

La presidenta

Faig sempre el que puc. El dia que vostè sigui president ho farà segurament millor, però amb unes mocions com les que estem tractant aquesta tarda he demanat silenci cinquanta vegades. I quant a la seva diputada, després de cinquanta segons d'incriminar una altra diputada, li he cridat l'atenció. (*Força remor de veus.*) Cinquanta segons de cinc minuts! Per tant, és el que jo crec que haig de fer, i s'ha acabat.

Senyora Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Miri, senyora García, precisament perquè n'estem plens, de dignitat, i perquè en sóc molt, de feminista, als insults, no li contestaré; li contestaré als arguments polítics, que és l'únic que es mereix resposta de debò.

L'insòlit és que vostès es dediquin, Partit Popular, a recórrer contra lleis aprovades pel poble de Catalunya, pel poble de Catalunya en aquesta institució, pel poble de Catalunya també al carrer, com és l'Estatut de Catalunya, per exemple. I defensar el dret a la vida ho fem, ho fem per les persones que estan aquí, però també per les que estan a Ceuta, senyora García. *(Aplaudiments.)* També per la gent que arriba per les fronteres, per mares embarassades, eh?, amb nonats també a les panxes, a les quals també s'ha d'estar defensant la vida. *(Veus de fons.)* Aquesta és la defensa de la vida.

I si ens posem a parlar de drets, parlem-ne amb propietat, de qui realment té drets. I aquí hem de parlar de forma legalista. Podem tenir aquest debat, molt més extensament, segur, quan en parlem en el Grup de Treball sobre Salut Sexual i Reproductiva, en el qual haurem de parlar d'aquests temes, per intentar fer una llei catalana, un dels temes que tenim en aquesta moció, precisament, perquè ho fem ja, durant aquest període de sessions.

Mirin, avui aquest Parlament el que fa i el que pot fer a partir de votar les propostes que hem presentat en la nostra moció és representar milions de dones catalanes i espanyoles, mal els pesi al Partit Popular, que no volen que se'ls retallin els drets, i els professionals, l'amplíssima majoria de professionals de l'àmbit sanitari que opinen majoritàriament que canviar la llei de la interrupció voluntària de l'embaràs és inadequat i innecessari.

Avui podem marcar un full de ruta, també, clar, de com a Catalunya blindem els drets de les dones i blindem els drets d'accés a la salut per a tothom. Avui podem demostrar, amb aquests temes, que aquests temes són punta d'iceberg, són punta de llança de la defensa dels drets bàsics de ciutadania; que hi ha alternatives polítiques a aquests que només estan prenent carregar-se tots aquests drets, tant sigui retallant serveis bàsics que donen accés a aquests drets amb l'excusa de la crisi i fent retallades econòmiques, com sigui retallant els drets directament, només per aconseguir la cúpula de la Conferència Episcopal, imposant una moral religiosa a una norma que és de caràcter general.

Avui tenim aquesta oportunitat, en aquest Parlament. Ja que Convergència Democràtica ha donat llibertat de vot als seus diputats i diputades, els insto que reflexionin i votin bé, pensant qui representen, en aquest Parlament de Catalunya. La meitat de la ciutadania de Catalunya són dones i estaran afectades per aquesta llei. I insto, evidentment també, Unió Democràtica i el Partit Popular que també escoltin les veus que hi ha en els seus propis partits que els diuen que aquest debat no toca, no pertoca, no cal. No cal canviar aquesta llei.

Per tant, està a les seves mans ser més. No està a les seves mans que avui prosperi aquest punt. Aquest punt prosperarà, perquè hi ha majories alternatives a certes polítiques que no van precisament a favor dels drets de les persones i dels drets d'accés a la salut, de drets bàsics de ciutadania.

La presidenta

Cridem a votació.

(Pausa llarga. Carina Mejías Sánchez demana per parlar.) Senyora Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Presidenta, per demanar votació separada de tots els punts, perquè és molt llarg i hi ha... *(Pausa.)* Sí, si us plau.

Gràcies.

(Eva García i Rodríguez demana per parlar.)

La presidenta

Senyora García.

Eva García i Rodríguez

Sí. Gràcies, presidenta. Per al·lusions, també.

La presidenta

«També» vol dir que també té petició de vots separats?

Eva García i Rodríguez

No...

La presidenta

No ho sap. D'acord.

Eva García i Rodríguez

No, no, sí que ho sé; sé que no.

La presidenta

Ah! D'acord.

Eva García i Rodríguez

Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Eva García i Rodríguez

Gràcies. Senyora Ribas, jo li he oferit la possibilitat que vostè sortís a la seva segona intervenció i condemnés actuacions com aquesta, amb amenaces de

mort als regidors populars. Vostè no ho ha fet. Amb el seu silenci demostra que vostès combreguen, compareixen aquestes actuacions. Francament lamentable; francament lamentable per a un partit que presumeix, teòricament, de ser demòcrata, però que avui ha demostrat no ser-ho totalment.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Per demanar la votació separada del punt... *(Veus de fons.)* Perdó, la lectura...

La presidenta

Tenim petició de votar punt per punt.

Dolors Camats i Luis

Perdó. Sí, em referia a la lectura, presidenta.

La presidenta

De quin punt?

Dolors Camats i Luis

Del punt 4. *(Pausa.)*

I, en tot cas, per compartir una informació amb la diputada Eva García. Aquest cartell probablement...

La presidenta

Trenta segons –trenta segons.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. No en tinc coneixement, però probablement és la resposta indignada del moviment feminista i de molts ciutadans i ciutadanes del Penedès a les paraules del seu regidor a Tarragona, en interpellar una diputada o una regidora, dient-li que la seva mare hauria hagut d'avortar. Probablement la indignació d'aquelles paraules ha fet que hi hagi ciutadans que hagin acabat fent aquest cartell.

Gràcies, diputada.

(Remor de veus. Jordi Roca Mas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Roca.

Jordi Roca Mas

Per al·lusions, presidenta. Cap regidor de cap partit...

La presidenta

Té trenta segons –trenta segons.

Jordi Roca Mas

...amb representació a l'Ajuntament de Tarragona ha dit el que ha dit la senyora Camats, i li demanaria que ho retirés, si us plau.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Camats... Jo crec, sincerament...

Dolors Camats i Luis

Presidenta... Té raó, senyor Roca, és per rectificar i dir que no és un regidor, és un militant del Partit Popular que li va dir a una feminista: «Ets tan lletja...

La presidenta

Doncs ja està, deixem-ho.

Dolors Camats i Luis

...que la teva mare hauria hagut d'avortar.» La indignitat d'aquestes paraules ha portat el cartell. Té raó...

La presidenta

Deixem-ho –deixem-ho. Jo crec que hem de passar a la votació, i demano tranquil·litat i calma. *(Persisteix la remor de veus.)*

Senyora Rovira, tinc petició de votació separada de cada punt. *(Veus de fons.)* També. *(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)* Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Qüestió d'ordre, i demanar lectura d'un punt.

La presidenta

De quin punt?

Santi Rodríguez i Serra

Del 2. S'ha demanat el 4, i demanem el 2.

I una qüestió d'ordre també, senyora presidenta. Fer-li veure que ha interromput la nostra diputada perquè feia incriminacions. La senyora Camats acaba de fer una incriminació, i vostè no li ha dit res.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyor diputat –senyor diputat–, no és el mateix, i no confongui, eh?, no confongui... *(Remor de veus.)* No és el mateix. *(Veus de fons.)* No senyor, no senyor.

Passem a la votació. Ho votarem punt per punt. I de-mano més tranquil·litat. Encara queda una moció sen-cera.

Punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 97 vots a favor i 32 en contra.

Punt 2.

Comença la votació.

(*Veus de «No, no...».*)

Punt 2... Sí, sí, un moment... Perdó –perdó.

El vicepresident segon

Punt 2: «El Parlament de Catalunya constata que, com a garantia d'accés a un dret de salut pública, l'accés a la interrupció voluntària d'un embaràs ha de ser lliure i gratuït.»

La presidenta

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 87 vots a favor, 32 en contra i 10 abstencions.

Passem al punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 45 vots a favor i 84 en contra.

Lectura del punt 4.

El vicepresident segon

Punt 4: «a fer les gestions oportunes davant el Go-vern de l'Estat per demanar la retirada immediata de l'Avantprojecte de llei anomenat “de protecció dels drets del concebut i de la dona embarassada”».

La presidenta

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 99 vots a favor i 29 en contra.

(*Aplaudiments.*)

Votem ara l'enunciat del punt 5 –l'enunciat del punt 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 87 vots a favor, 31 en contra i 11 abstencions.

Votem ara l'apartat a del punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 36 vots a favor, 84 en contra i 9 abstencions.

Votem l'apartat b de l'article 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 97 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.

Ara passem a votar, del 5 bis, l'enunciat.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 87 vots a favor, 30 en contra i 11 abstencions.

Votem l'apartat a del 5 bis –apartat a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 45 vots a favor i 84 en contra.

Votem l'apartat b del 5 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 19 en contra.

Votem ara l'apartat c del 5 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 100 vots a favor i 29 en contra.

Passem a l'apartat d del 5 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Votem ara l'apartat e del 5 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor, 20 en contra.

Passem ara al punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 en contra.

Ara passem al punt 7, apartat a –punt 7, apartat a.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 89 vots a favor, 39 en contra i 1 abstenció.

Votem ara el punt 7, apartat b.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 69 vots a favor, 39 en contra i 21 abstencions.

Votem l'apartat 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Respecte a l'apartat 9, hi ha algun grup que vulgui al-gun punt separat, o es pot votar tot l'apartat 9 amb els cinc apartats? (*Pausa.*) Sí? D'acord.

Doncs, apartat 9, a, b, c, d i e.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a l'apartat 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 110 vots a favor i 18 en contra.

Votem ara l'apartat 11.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

I votem l'apartat 12.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre les conseqüències sanitàries de
les retallades (tram. 302-00119/10)

Passem a la darrera moció, que és la subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències sanitàries de les retallades. Presentada pel Grup Mixt, té la paraula la senyora Isabel Vallet.

(Remor de veus. Pausa.)

Jo crec que ja pot començar, i demano, si us plau, silenci als diputats i diputades que estan a l'hemicicle.

Isabel Vallet Sánchez

Doncs bé, bona tarda de nou. Avui presentem una moció subsegüent a la interpellació que ja havíem presentat, doncs, sobre les conseqüències sanitàries de les retallades, i a més a més posava al títol «de la construcció d'aquest model sanitari». Aquesta moció entenem que es justifica, queda justificada en la part expositiva, sobretot per quines són les conseqüències que determinades decisions, nosaltres entenem que ideològiques, que s'han pres en matèria sanitària..., han anat configurant, doncs, el sistema, el resultat del sistema.

En tot cas, fèiem especial menció al fet que s'ha reduït un 20 per cent el pressupost sanitari; que les llistes d'espera s'han incrementat en un 43 per cent i que existeixen i tenim constància d'operacions fraudulentas per a manipular les llistes d'espera; que molts centres d'atenció primària que prestaven serveis vint-i-quatre hores ara ja no ho fan; que s'han tancat quiròfans, s'han tancat llits; que certs professionals han perdut..., o s'ha devaluat la seva capacitat adquisitiva, o se'ls ha fet fora de la seua feina; que s'ha reduït la cartera de serveis i certs serveis que abans no s'havien de repagar ara sí que s'han de repagar; que hi ha una impossibilitat d'accés universal als medicaments, perquè hi ha gent que no se'ls pot pagar, senzillament; perquè persisteix l'exclusió sanitària –i d'això ja n'hem parlat–, perquè l'aplicació de la reforma, de la contrareforma de la llei orgànica sobre la qual hem parlat, de salut sexual i reproductiva, pot suposar, suposarà de facto una regressió respecte a la capacitat de les dones de decidir sobre el seu propi cos, i perquè tot aquest seguit de decisions s'estan prenent, entenem nosaltres, doncs, amb un determinat posicionament ideològic sobre com ha de ser el nostre model sanitari, un posicionament ideològic que està dia a dia afavorint, doncs, la sanitat privada i que a més a més està fent que es creixi no només en el percentatge

de sanitat privada per habitant, sinó en el número de llits hospitalaris i número d'afiliats a les mútues. Ens agrada recordar de nou que una de les publicitats de les mútues que també fa..., ens sembla que porten els autobusos de Barcelona és «tu salud es nuestro beneficio». I no ens estranya, i..., i tant que hi és!

En tot cas, la nostra moció no va a proposar quin és el model de salut que nosaltres entenem que han de tenir els Països Catalans; en principi, perquè no ho podríem abastar en una moció, hauria de ser un procés, doncs, més lent de reflexió sobre què s'ha d'avaluar i com, sobre quin és el model sanitari. En tot cas, també passa per repensar l'atenció preventiva i l'atenció primària; passa per repensar quin és el paper que tenen els hospitals en tot plegat; passa per repensar quin és el control del medicament que tenen les indústries grans, indústries farmacèutiques; passa per repensar aquestes portes giratòries i aquests interessos que de vegades es confonen entre els consells d'administració, com diem, d'alguns hospitals i entre els consells d'administració d'algunes empreses que s'estan lucrant amb el nostre sistema sanitari. Estem acostumats ja a veure, com hem dit i com no només passa amb la sanitat, socialització de pèrdues, en tot cas, acaparament dels beneficis, i no ho volem per a la nostra sanitat.

La proposta, per tant, de moció sabem que és imperfecta; sabem que va, d'alguna manera, agafant les coses que entenem que són més urgents; aporta un compromís clar per reduir les llistes d'espera, perquè entenem, doncs, que..., o volem que no hi hagi cap catàstrofe respecte a una llista d'espera. Jo entenc que el Govern vol el mateix. També ens ha estranyat que el Govern no ens hagi fet una contraproposta. I si considera que el percentatge de 75 per cent que nosaltres posàvem era desproporcionat o era inassolible, ens ha estranyat que no se'ns digui: «Això és inassolible, en comptes del setanta, doncs, us proposem el quaranta o el trenta.» Pensem que igual és que no hi ha la voluntat de fer-ho.

En tot cas, la moció parla de moltes més coses; parla de quin és el model, saber què és el que estem pagant i a qui; quins centres són proveïdors del Siscat; què se'ls està pagant; quanta compra d'activitat tenen. Volem que es reverteixin les retallades, que, com hem dit, han impactat amb tancaments de llits, tancaments de quiròfans, devaluació de les condicions salarials dels treballadors i de les treballadores, pèrdua de llocs de treball... Volem que es repensin les RAT i l'atenció primària, i, per tant, una infradotació crònica a l'atenció primària, i volem que es repensi amb un procés obert i participatiu que impliqui tots els sectors i no només que sigui unilateral de part de la planificació sanitària i que s'empari només en criteris mèdics. Volem que també es regulin els conflictes, els possibles conflictes d'interessos per a eliminar les portes giratòries, que són moltes i no deixen de ser cada dia.

També volem que es garanteixi l'avortament lliure i gratuït. Volem que es rebutgin els copagaments i la reducció de la cartera de serveis, ja ho hem comentat abans; que es compleixi amb la universalitat que

diu tenir el sistema de salut, que no es cobri ni per atencions a urgències ni a primària ni a l'hospitalària, és a dir, cap persona ha de quedar-se sense atenció sanitària al nostre país. Volem que siguin gratuïts els fàrmacs per a tota aquella gent que no els pot pagar. I volem també, doncs, que es repensi l'acomiadament d'un dels treballadors del SEM, un interí del SEM, i que, en tot cas, es repensi el sistema aquest d'externalitzar perquè altres treguin beneficis, i que, en tot cas, no aporta eficiència, l'únic que aporta és, com he dit, socialització de pèrdues i concentració de beneficis en les mans d'uns pocs.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula, per defensar les esmenes presentades, l'il·lustrat senyor José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Gracias, señora presidenta. Miembros del Gobierno, señoras y señores diputados, tenemos una moción presentada por las CUP con el título que versa sobre las consecuencias sanitarias de los recortes. No es la primera vez, tampoco, que hablamos de este tema, pero también creemos que es importante que sigamos hablando de él.

Hay una larga exposición de motivos, muy analítica, y de la cual se deriva una idea de modelo sanitario que no coincide con el nuestro. Desde luego, el modelo sanitario de las CUP no coincide con el modelo sanitario de Ciutadans. Hasta aquí, ninguna sorpresa. Hay, parece que existe una criminalización de la iniciativa privada en el ámbito sanitario, que nosotros no partimos de esos prejuicios, creemos que es compatible la iniciativa privada con la iniciativa pública en el sector sanitario, también. Pero sí que coincidimos en que para poder mantener ese sistema mixto es necesario poner sobre la mesa muchas reformas, muchas reformas del sistema, muchas reformas que aseguren que no se van a producir casos como los que hemos tenido que ver en los últimos años. De ahí que no coincidimos en el modelo, pero sí que coincidimos en buena parte del diagnóstico y también en buena parte de las medidas que se proponen en esta moción.

Efectivamente, en los últimos años se ha producido un recorte presupuestario en el ámbito sanitario muy importante en Cataluña, lo cual ha supuesto una degradación de los servicios sanitarios que reciben los ciudadanos. Las cifras están ahí: disminución de más del 15 por ciento del presupuesto sanitario en los últimos cuatro años; consolidación de esos recortes y de esa disminución en este último presupuesto, votado por Convergencia y Unión y Esquerra Republicana de Catalunya; consolidación del recorte, y lo que a nuestro modo de ver es más grave, congelación del peso del gasto sanitario dentro de lo que es el presupuesto de la Generalitat. Es decir, está claro que hay menos dinero y, por lo tanto, tiene que haber recortes, y eso lo comprendemos todos, pero no se hace el esfuerzo por

parte del Gobierno de dar más peso dentro del presupuesto al gasto sanitario y se congela el peso del gasto sanitario en el presupuesto respecto al que se tuvo en el 2013; es decir que en el presupuesto prorrogado acordado por el Partido Popular y Convergencia y Unión tiene el mismo peso la sanidad que en el presupuesto aprobado en el 2014 por Esquerra Republicana y Convergencia. Yo creo que eso demuestra que no era una prioridad del Gobierno poner más esfuerzo, más recursos de todos los catalanes en ese sistema sanitario. Consecuencia de ello: cierre de CAP, cierre de quirófanos, reducción de personal, incremento de listas de espera, etcétera; lo que se ha tenido que ir produciendo durante estos años.

¿Cómo se han tomado las medidas para hacer esos recortes? Muchos de ellos necesarios, sin duda. Pero, ¿cómo se toman esas medidas? Se toman sin planificación y sin consenso, sin consenso, sin hablarlo, sin discutirlo con los usuarios, sin discutirlo con las instituciones afectadas y sin planificación. Prueba de ello es que en la última Comisión de Salud tanto Esquerra Republicana como Convergencia y Unión decían: «Hombre, estaría bien que vinieran responsables del departamento aquí, a la comisión, a decirnos cómo se han planificado los recortes o los cierres de CAP.» Hombre, pues sí, estaría bien; después de tres años de recortes no estaría mal que alguien nos lo explicara. La verdad es que fue muy ilustrativa la última Comisión de Salud.

Nosotros votaremos a favor de las medidas que se presentan, de aquellas que van encaminadas..., relacionadas con las listas de espera y con la transparencia de los datos en este ámbito. Por supuesto, también de acuerdo en que no se hagan trampas con estas cifras.

También votaremos a favor de las medidas que proponen revertir los recortes que se han realizado desde el Gobierno, como decía anteriormente, que se han realizado sin planificación y sin consenso.

También apoyaremos las medidas encaminadas a asegurar que no haya ciudadanos que no puedan acceder a medicamentos o tratamiento por problemas económicos.

Y también creemos importante y, por tanto, también daremos apoyo a que se produzcan modificaciones para evitar que se sigan produciendo esos conflictos de intereses tan graves que hemos ido viendo y descubriendo que se han producido en los últimos años en el ámbito sanitario. Hemos reiterado muchas veces que para nosotros la comisión de investigación de salud se cerró en falso. Nosotros consideramos que hay que tomar medidas para evitar que se vuelvan a producir casos como los que hemos visto allí; otros pretenden que no ha pasado nada o que lo que ha pasado es correcto. Y, por lo tanto, desde esa perspectiva y desde esa visión, difícilmente se pueden impulsar las modificaciones necesarias. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

No apoyaremos algunos de los puntos; son aquellos llaman a la insumisión ante la legalidad vigente, sea la

que sea. Ni tampoco apoyaremos el punto en el que se defiende el aborto libre y gratuito, en el que no se ha aceptado nuestra enmienda.

Y apoyaremos... (La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Núria Segú.

Núria Segú Ferré

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Socialista, per presentar les esmenes que hem presentat a aquesta moció i posicionar-nos sobre el text de la moció.

El nostre grup ha presentat diferents esmenes al text d'aquesta moció, que, com ha esmentat en la seva intervenció la diputada proponent, és una moció llarga, heterogènia tant pel que fa referència al seu contingut com també al nivell de concreció de les diferents mesures i dels diferents temes que es parlen al seguit de tot el reguitzell de punts que conformen aquesta moció.

Nosaltres ens hem decantat, el nostre grup, per presentar esmenes que ho reduirien o que es centrarien en cinc temes, i, per tant, ha obviat presentar esmenes a alguns altres punts, que després m'hi referiré, en la segona part de la meua intervenció.

Les esmenes del nostre grup se centren, com deia, bàsicament en cinc aspectes que són els que a nosaltres ens preocupen més i són prioritaris: garantir l'accessibilitat al sistema, per tant el tema de les llistes d'espera; introduir i reforçar elements de transparència i de claredat al sistema; la reordenació de la compra d'activitat prioritzant els centres de referència de caràcter territorial; el dret a l'assistència sanitària universal –se n'ha parlat també a la moció anterior–, i el tema del respecte al marc de relacions laborals català i al conveni laboral català, en aquest cas fa referència al sector del transport sanitari.

Ahora també el nostre grup recolzarà aquells punts que fan referència..., no solament aquells en què s'han acceptat les esmenes que esmentava del Partit Socialista, sobretot en l'àmbit d'accessibilitat i transparència i claredat, sinó també altres punts del contingut de la moció que fan referència al text resultant d'una transacció sobre la regulació de la dedicació dels professionals per evitar conflictes d'interessos.

També votarem els punts que fan referència a l'atenció primària, a la interrupció voluntària de l'embaràs i totes les mesures en contra d'aquestes retallades de drets de les dones que impulsa el Partit Popular. També aquelles mesures que han de garantir el dret a la salut de qui viu a Catalunya, i, per tant, en contra també del real decret del Partit Popular. I també les mesures que volen garantir els drets a l'accés als medicaments i a la reproducció assistida. I alhora també el nou punt que s'ha incorporat, el número 23, si no ho recordo malament, sobre el rebuig a l'increment de l'IVA dels

productes sanitaris. I alhora també, per últim, aquelles mesures que rebutgen introducció de noves mesures de copagament que suposin una retallada de la cartera de serveis.

Per altra banda, el nostre grup s'abstindrà en tot un seguit de qüestions. I he de dir-los –de la resta de punts de la moció– que no és per falta d'ambició, sinó per falta de realisme. I deixin-me que posi alguns exemples.

El punt 1 i el punt 2 de la moció, que no s'han acceptat esmenes, parlen de la reducció en aquest cas ja en deu mesos en un 75 per cent de les llistes d'espera. Nosaltres creiem que aquest punt, que podem compartir, eh?, i per tant, votarem el punt 2 bis, sobre la reducció de les llistes d'espera..., creiem que és poc realista aprovar que reduïrem en un 75 per cent les llistes d'espera en deu mesos, que és el que queda per acabar aquest any.

I, després, als altres punts, que fan referència a reobrir-ho tot, des de quiròfans a serveis tancats, a atenció sanitària continuada de caràcter urgent, doncs, nosaltres també ens abstenim, no perquè no compartim la necessitat, eh?, de revertir alguna de les mesures de les retallades, però en el sentit de «tot», doncs, tenim uns certs dubtes. I, per tant, des d'aquest realisme, com deia, doncs, ens abstindriem.

Ahora també ens abstindriem en el que fa referència al banc de sang. I segueixo amb aquest realisme. Ens abstenim perquè, primer, no podem votar en contra de la licitació d'un servei que no es fa, quan en realitat sí que hi ha el que diu el segon apartat del text d'aquest punt, que és un cert conflicte laboral fruit del canvi d'empresa que és la qui gestiona el transport de la sang, per dir-ho col·loquialment, que ha canviat d'empresa i, per tant, de sector laboral i d'aplicació del conveni. Per tant, sí que és cert que creiem que el departament hauria de mitjançar en això per garantir, no?, que tots els serveis que es presten en l'àmbit de salut siguin també regulats per uns convenis i pel marc de relacions laborals català de l'àmbit de la salut, i no del transport de mercaderies, que és el que passa en aquest cas; però sí que és cert que no votem, per rigor, no podem votar a favor de pronunciar-nos en contra de la licitació del servei del Banc de Sang, perquè no es fa.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres ens abstindrem en un seguit de punts. Nosaltres demanarem, en aquest sentit, votació separada d'aquests.

I, per acabar, el compromís del nostre grup amb l'accessibilitat, la transparència, la claredat i, sobretot, el dret d'accés universal a la salut.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Gràcies, presidenta. En aquesta moció, que abasta molts aspectes del sistema sanitari, hem presentat moltes esmenes. La majoria de les nostres esmenes, tot i que no han estat acceptades, les hem pogut comentar, les hem pogut parlar i entenem que, des de la CUP, reclameu més contundència i voleu mantenir els punts tal com els teniu, però, al nostre parer, això tampoc ens servirà de gaire, si ni tan sols podem mostrar a un sector que està molt crispat que podem aconseguir alguns compromisos. Creiem que hauríem de ser capaços, des d'aquí, de debatre en profunditat els diferents punts amb l'objectiu de trobar una solució acceptable per a tothom i que es pugui aportar alguna solució per al sector i, en definitiva, per a tota la societat.

Vull fer notar que la majoria de les nostres esmenes reclamen al Govern que faciliti dades, que presenti a la Comissió de Salut objectius de millora per al sistema, planificació que hi ha prevista, que ens expliqui l'organització territorial, i així i així fins a nou esmenes. Això és el que ha de fer pensar, i creiem que reflexionar, el Govern. Fa mesos que reclamem que el sector, els ciutadans i els grups parlamentaris necessiten aquesta informació, i avui hi tornem, aquí. Alguna cosa creiem que està fallant. Podem estar d'acord que hem de fugir dels discursos fàcils, perquè el sector és molt complex i necessita profunditat, però no podem continuar amb l'actitud que tot ve bé i que és el sector i el departament més transparent i quedar-nos així. Potser sí que ho és, però, si ho és, no n'hi ha prou. No n'hi ha prou, conseller.

És evident que en èpoques tan dures com les que estem vivint i en un sector tan important per a la vida de les persones, un sector que ocupa, a més a més, moltíssimes persones, molts professionals de molts camps diversos, necessitem esvair dubtes, no perdre el temps amb rumors, sinó parlar del que sabem entre tots. Això és el que Esquerra Republicana de Catalunya demana: poder debatre criteris per a l'organització del sistema. Reordenacions assistencials territorials? D'acord. Debatem-les, parlem-ne. Però exposeu-ho als grups parlamentaris. Transport sanitari programat, atenció continuada, atenció al sistema d'emergències mèdiques... Valorem que en aquesta moció, avui, puguem, per això, tirar endavant alguns punts, diversos punts que el que volen és fer públiques i accessibles dades. Dades de compra d'activitat, que són coses que nosaltres hem reclamat, també, per activa i per passiva, i clarificar tot el tema de llistes d'espera.

Sobretot, si us plau, conseller, posem el pla de xoc de les llistes d'espera com a prioritari. Volem pensar, conseller, que cap grup parlamentari, i sobretot des de Govern, ningú desitja que la gent esperi massa per a una intervenció, i menys per a un diagnòstic. Sabem que no és fàcil i que no és tan senzill com aprovar un punt que diu que les hem de reduir en un 75 per cent aquest any, però ho hem d'encarar, ho hem d'encarar definitivament. No ens hem d'amagar d'explicar que fer el mateix amb molts menys recursos necessita canvis. I ho he dit abans en la moció d'Iniciativa: hem d'explicar quin problema tenim al país respecte als recursos que estem gestionant en aquests moments.

Per això ho hem d'explicar, i ho hem de dir amb claredat, i hem de poder dir a la gent com ens en sortirem aquests anys difícils. Seran benvinguts si s'expliquen bé, aquests canvis i aquestes reformes, si no, el rebuig és total ara i continuarà sent total els propers mesos. Només esperem, des d'Esquerra Republicana, que ho tinguem en compte tots, tots els grups parlamentaris, perquè la salut és un tema de país, insistim en això, i sobretot qui en té tota la responsabilitat, que és el Govern, conseller.

Tenim també alguns altres punts que votarem a favor, com la regulació de les relacions dels professionals per evitar possibles conflictes d'interessos entre allò que és públic i allò que és privat. El tema de l'IVA, que s'ha afegit també a última hora, evidentment, hi donarem suport. Tot el que fa referència al dret de salut sexual i reproductiva i interrupció voluntària de l'embaràs. I des d'aquí voldria remarcar que el final de la intervenció d'abans de la diputada del Partit Popular, que acaba dient que l'avortament no és un dret sinó un fracàs de les dones –de les dones!–; és a dir, en un embaràs només intervenen les dones? Això ens ha de dir, aquí, al final? És que és inacceptable. Per tant, remarcuem: la salut és un problema de país, és una solució, també, de país, creiem que entre tots podem aportar-hi, però necessitem també que des del Govern es facilitin totes les dades, es tracti amb molta transparència. Ja ho sé que em dirà que és el departament més transparent, etcètera. Cal més –cal més.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Lorena Vicioso.

Lorena Vicioso Adria

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i totes. Per nosaltres, la salut, com també l'educació, és un dret fonamental a Catalunya. I el que entenem és que a Catalunya aquest dret que és fonamental quedi condicionat pels diners que tingui o no una persona. Creiem que la salut és influïda per diversos determinants socials. Un dels més importants són les condicions de treball; hi hauríeu de reflexionar, aprofitant que ara fa dos anys de la vostra votació de la reforma laboral, i com això ha influït directament en la salut de les persones i en la creació de les malalties en les persones.

I és que aquestes condicions socials i de vida no depenen exclusivament de les decisions individuals, que una persona es vulgui o no cuidar, sinó que estan determinades pels factors socials, culturals, econòmics i mediambientals generats directament per decisions polítiques que ni tan sols han pensat en aquesta majoria social que necessitem i que tenim dret a ser atesos en les millors condicions en la nostra sanitat pública. Nostra, perquè és de tots. I és que aquestes condicions socials, econòmiques i ambientals s'han empitjorat molt ràpidament en els últims temps, després de molts

anys de crisi, i per nosaltres és una estafa econòmica, fa que justifiqui aquest canvi de model de desenvolupament de societat, i sobretot que es justifiqui el desmantellament dels drets socials dels nostres serveis públics, que estan portant a terme actualment els nostres governs, aquí i l'Estat espanyol.

Comparteixo el que deia la diputada Vallet en la seva interpellació, on presentava aquesta moció i deia que avui no venim a parlar del canvi de model sanitari, sinó que és una moció d'urgència i de mínims, perquè no volem que aquesta situació continuï creixent i perquè no volem que aquesta situació es perllongui en el temps. I, per tant, hi insisteixo, les decisions polítiques afecten sobre la salut de les persones, i són les decisions polítiques que reformulen l'accés a la sanitat pública de les persones, i això afecta directament la condició de vida de totes les persones, quan neixen, quan viuen, quan treballen i quan envelleixen. I, per tant, la salut no depèn exclusivament de les persones individualment, sinó que són decisions polítiques, decisions que ens han portat avui a un ajustament pressupostari, que ens han portat a una disminució dels llocs de treball en el sector sanitari, que han augmentat les llistes d'espera, que ens imposen el copagament, que ens redueixen els serveis, que reformulen urgències i que ens imposen processos de reordenació assistencial sota criteris que ningú entén. Incertesa, també, sobre el futur de l'ICS i la dualització d'aquesta assistència gratuïta i del pagament en un mateix centre. Això no soluciona els problemes que estem patint la societat: a l'inrevés, genera més escletxa social i desigualtats per raons de classe i d'origen.

Les nostres esmenes han anat adreçades a un punt, el primer punt, en el qual s'explicava el problema de les llistes d'espera, i nosaltres el que volíem incidir és que ja fa més d'un any que vam aprovar un pla de xoc, que fa més d'un any que nosaltres vam aprovar un document on limitàvem els temps màxims d'intervencions quirúrgiques, de programar visites i de tornar a reprogramar les visites. I que el punt final també deia que el Departament de Salut ha de donar compte trimestralment a la Comissió de Salut de com està aquest tema. Diem al departament i al senyor conseller que l'esperem a la nostra comissió per discutir aquests temes.

Una altra esmena, també per a nosaltres molt important, és no realitzar cap tipus de procés de privatització dels centres ni dels serveis de sanitat pública, perquè una entitat pública nosaltres entenem que ha de complir dues funcions. Una, que ha d'estar sota el control públic per part de l'Administració dels ciutadans, i és per això que demanem que des del Govern, i no del CatSalut ni de l'ICS, s'han de fer públiques aquestes dades. I la segona i més important per a nosaltres: la raó de l'existència d'una entitat pública ha d'estar en la no-obtenció del lucre i, per tant, prestar un servei públic, on ha de garantir l'accés universal a qualsevol persona, independentment dels seus recursos i la classe social, i també del seu origen.

No vull acabar sense dir que em sumo a les reivindicacions de molts companys i moltes companyes en

aquesta cambra, i és que jo no vull que ningú em prohibeixi com i quan vull ser mare.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Vila.

Pere Vila i Fulcarà

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats, bé, estem davant d'una moció molt extensa, que, en certa manera, tot i que no s'ha volgut destacar així, proposa un cert canvi de model. El que ens presenten com a moció, tot i que hem arribat a força acords, que també s'ha de destacar, planteja aquest canvi. Un model sanitari, vull recordar, urgít per totes o pràcticament totes les formacions polítiques; un model sanitari que, en el seu moment, i ara també, és un model d'èxit, i que tothom hi va posar de la seva part; un model que garanteix el seu servei; un model que garanteix la bona praxi, però que està patint, i en som conscients. I està patint com altres departaments del Govern.

Els assegurem que el sistema funciona, i la nostra feina no és canviar-lo; la nostra feina, com a diputades i diputats és protegir-lo. Certament, quan la situació econòmica millori, hem de tornar a nivells passats. Aquest és un compromís que prenen tots. Però aquesta feina política de gestió diària és la que ens toca fer a nosaltres. No posem, si us plau, en qüestió el sistema, perquè aquest sistema és excel·lent. És més que evident que la voluntat que hem tingut per arribar a acords, per poder presentar una moció realista i presentar una moció basada en dades fidedignes és el que hem fet des del primer moment. Hem negociat amb la intenció ferma de donar compliment a les exigències, però també als fets que el Govern s'ha trobat –als fets que el Govern s'ha trobat–: una herència complexa i, sobretot, al llindar del col·lapse. I també recordar que, sense aquest dèficit fiscal, moltes de les coses que estem parlant i negociant, segurament les plantejaríem des d'un altre punt de vista i amb unes altres aprovacions de punts. La prioritat del model sanitari està basada en les persones i la voluntat del Govern és i ha estat protegir i treballar per aquestes citades persones.

Centrant-nos en els punts on no podem estar d'acord en origen, referent a les llistes d'espera: és evident que el Servei Català de la Salut està desenvolupant un pla d'acció sobre les llistes d'espera que millori la seva gestió, però reduir les llistes d'espera un 75 per cent és inassumible. Tot i això estem d'acord a presentar aquest pla de xoc. I també sobre els protocols per a determinar les llistes d'espera, dir que ja existeixen uns criteris d'inclusió homogenis. El Govern no es pot comprometre a garantir tots els llocs de treball del sistema sanitari, perquè els centres tenen aquesta potestat, però reconeixem el compromís i la implicació dels professionals. Per tot això, el departament ha intentat mantenir el màxim nombre d'efectius. Sobre el transport sanitari, dir-li que la dotació del transport s'ha mantingut, i que aquesta dotació es mantindrà en el

proper curs. Sobre el procés de licitació del servei de bancs, aquí hi ha hagut una certa confusió entre tots els grups, però, mantenir i comentar que l'entitat seguirà a la seva seu.

Sobre les esmenes presentades, nosaltres n'hem fet dotze i no se n'ha acceptat cap. Senyora Vallet: dotze i no se n'ha acceptat cap. Per tant, les propostes alternatives del Govern hi eren. Proposàvem esmenar punts, com que el Servei Català de la Salut continuarà publicant les llistes d'espera; continuar treballant per millorar la qualitat. Es garantia l'atenció continuada per donar respostes a les demandes d'atenció immediata, i procedir, quan les disponibilitats econòmiques ho facilitessin, a la reobertura de tots els quiròfans tancats els darrers anys. Es garantia que els eventuais copagaments es poguessin implantar i que no suposessin una barrera d'accés als ciutadans. Es proposava garantir que els plans de millora dels nivells de resolució i accessibilitats territorials responguessin a criteris clínics. Definíem per contracte de transferència els professionals del sector privat, el sector públic, o viceversa; per tant, posar-ho en un contracte, garantint l'accés universal i gratuït a la interrupció voluntària de l'embaràs, garantint l'accés universal i gratuït a l'atenció sanitària de qualitat i, finalment, continuar garantint l'accés als tractaments de reproducció assistida per a dones, amb independència del seu estat civil.

Sobre els punts on votarem que sí, presentar un pla de xoc sobre les llistes d'espera quirúrgiques i fer públiques les dades de temps i espera. Estem d'acord també a regular la dedicació dels professionals al sistema de salut; que es garanteixi l'accés universal i gratuït a la interrupció voluntària de l'embaràs; blindar les garanties que la llei estableix per protegir el dret i la seguretat; garantir la gratuïtat dels medicaments prescrits per facultatius, i, alhora, inspeccionar i assegurar el compliment dels estàndards de qualitat, mantenint un ferm rebuig, com no podria ser d'altra manera, sobre l'increment de l'IVA.

Finalment, la moció que a continuació votarem estava pensada per reformular un nou sistema sanitari. Amb els compromisos que s'adquiriran, estic segur que es protegirà molt bé el model actual, que és d'èxit.

Gràcies, presidenta, consellera, diputades i diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, jo ofereixo de nou la possibilitat que els partits que amb el seu discurs fomenten contínuament l'odi i la violència i les amenaces de mort cap a regidors del Partit Popular, que tinguin la valentia, la decència o la vergonya de sortir aquí i de condemnar rotundament aquestes actuacions. (*Remor de veus.*) A mi em cauria la cara de vergonya, senyora Vicioso, i senyora també del Grup Mixt.

Però, dit això –dit això–, i referint-me a la moció, miri, senyora Vicioso, vostè deia que les dones ja sabem perfectament quan hem de ser mares. És que resulta que les dones fa molt de temps que vam resoldre com, quan i de quina manera volíem ser mares. Ningú ens hi obliga, ja ho veurà quan sigui més gran, ja ho veurà, ningú ens hi obliga –ningú ens hi obliga. (*Remor de veus.*)

Vostès, les esquerres en general, segueixen obsessiats a negar l'evidència, a negar allò que metges i científics avalen, i és que darrere d'un embaràs hi ha una vida i darrere d'un avortament hi ha la fi d'aquesta vida. I, mirin, miri, senyora del Grup Mixt, resulta que al Partit Popular defensem la vida, defensem els drets de les dones i defensem allò més important, que són els drets dels concebuts no nascuts. Vostès i molts d'altres d'aquest hemicicle, i també algú de Convergència i Unió, defensen tot el contrari del que he dit: defensen el contrari de la vida, defensen el contrari del dret de la dona i defensen el contrari dels drets dels concebuts no nascuts.

Però, miri, senyora Vallet, vostès són antisistema..., bé, molt bé. Bé, respectable o no, no ho sé. Però vostès són un grup antisistema que vol canviar el món sencer. Avui, amb aquesta moció –per cert, bastant absurda, perquè volen parlar de tot i no parlen de re–, doncs, volen canviar el model sanitari també de Catalunya, eh? I, clar, home, fa una mica de por –fa una mica de por– que un grup parlamentari que té com a referent intel·lectual Veneçuela i Cuba, doncs, resulta que vulgui canviar també el model sanitari del conseller Boi Ruiz. I li deia, doncs, que és molt preocupant que un grup parlamentari que té com a referent intel·lectual el senyor Nicolás Maduro i el senyor Fidel Castro, doncs, vulgui imposar el seu model a tots els pobres catalans. Jo ho lamento, però, certament, aquest no és el model. A Veneçuela, per exemple, amb un govern que acusa directament els professionals mèdics de la situació que tenen en el seu país, i a Cuba on, per exemple, els malalts fins i tot s'han de portar els llençols als hospitals, perquè no tenen ni per a això; l'entendiment, el poble, perquè els governants tenen hospitals de luxe, eh?, això ho saben perfectament.

Després, i fent referència al Reial decret 16/2012, del Govern espanyol, mirin, senyors d'Esquerra –i part de Convergència i Unió també, ara resulta–, no pot ser que en aquest país una persona en situació irregular tingui en vint-i-quatre hores els mateixos drets que un immigrant legal o que qualsevol ciutadà de Catalunya; això és una injustícia social, i dir el contrari és fer un exercici d'hipocresia. Nosaltres, el Partit Popular governem i treballem per no tenir persones en situació irregular i illegal. Els ho puc dir més alt però no els ho puc dir més clar. (*Remor de veus.*) L'exercici d'hipocresia també en aquesta matèria... Jo demanaria, senyora presidenta, el mateix respecte cap a aquesta diputada que està intervenint en aquests moments que ha tingut abans, quan ha tallat –quan ha tallat– la meua intervenció, perquè ha...

La presidenta

Continui –continui. Continui, si us plau.

Eva García i Rodríguez

Gràcies. Mirin, l'exercici d'hipocresia de les esquerres, i també de Convergència i Unió, arriba a extrems insòlits. Perquè tothom entendreà –tothom, menys la majoria de vostès– que la nostra capacitat d'acollida no és il·limitada. El nostre cor ens diu que hem d'ajudar a tothom –a tothom–, però és evident que el nostre cap ens diu que això no és possible, i menys en aquests moments. I aquesta és la veritat. I podran donar-li les voltes que vulguin, però la gent que ens escolta saben perfectament com es col·lapsen els serveis mèdics, per exemple, sense anar més lluny, per l'allau de persones en situació irregular. (*Forta remor de veus.*)

La presidenta

Si us plau –si us plau.

Eva García i Rodríguez

Cap ciutadà... Aquí hi ha molta hipocresia, eh?, senyor Turull.

La presidenta

Un moment –un moment. (*Persisteix la remor de veus.*) Un moment, senyora diputada. (*Pausa.*) Continui.

Eva García i Rodríguez

Cap ciutadà estranger –cap ciutadà estranger–, amb el reial decret del Govern espanyol, encara que es trobi en situació irregular, deixarà de ser atès en una urgència. Això ho saben vostès perfectament, i si no ho saben és perquè no ho han llegit, però aquesta és la realitat.

I ja està bé de dir mentides, senyora Vallet. Vostè, a la presentació, en els punts que fan referència al reial decret, no diu més que mentides. Perquè, miri, cap estranger deixarà de ser atès, com li deia, cap estranger deixarà de tenir un tractament en procés actiu, cap menor de divuit anys, cap embarassada, cap, ningú. L'únic que fa aquest reial decret és el que feia falta en aquest país, i era posar ordre, i per això estem treballant el Partit Popular.

I, com li deia, senyora de la CUP, vostès són un partit, són un grup antisistema, m'està molt bé, respectable –no ho sé–, però és evident que nosaltres no compartim el seu discurs. Són un partit fossilitzat absolutament, que forma part d'una ideologia extingida –extingida– a tot el món, són el Parc Juràssic del comunisme a Europa. (*Remor de veus.*) I, per tant, no compartim i no podem compartir els seus arguments. (*Alguns aplaudiments.*)

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, doncs, després d'aquest capítol d'*El club de la comèdia (rialles)*, passarem a parlar de les esmenes, que són els minuts que me dediquen ara, tres minuts. Doncs, primer que res, donar les gràcies a tots aquells grups que han presentat esmenes. Hem acceptat totes aquelles que enteníem que en milloraven el redactat, algunes per qüestions de desconeixement, altres per qüestions, ens imaginem, de més expertesa. També hem acceptat, entenem nosaltres, algunes que van a aprofundir més en les peticions que fèiem. En aquest cas, com he dit, gràcies a tots els partits que les han presentat.

D'altra banda, sobre alguns comentaris que s'han fet, doncs, no hem acceptat totes aquelles que en rebaixaven les peticions o desvirtuaven els posicionaments, perquè enteníem que, com s'explicava en la moció, el moment requeria unes actuacions d'urgència i d'excepció; per això no les hem acceptat. No hem acceptat tampoc les propostes que feia el Govern, perquè també enteníem, no només que rebaixaven, sinó que eren una mica, com ho diria?..., doncs, si nosaltres dèiem: «fixar com a objectiu reduir les llistes d'espera un 75 per cent» i el Govern deia: «continuar treballant per millorar...», doncs, enteníem que no hi havia cap compromís concret a continuar treballant-hi si..., a voler posar un percentatge de la reducció.

Simplement, i per últim, dir que valorem molt, moltíssim, que s'hagi vist no com una moció que va a proposar quin és el nostre model, perquè, de fet no ho fa, ho torno a repetir.

I sobre alguns comentaris que s'han fet entraré en allò polític, perquè en allò personal, doncs, li diria tantes coses, senyora García, que seria millor no entrar-hi. En tot cas, en allò polític recordar-li que sobre les seues esmenes pesa una mort; és la del senyor Alpha Pam, a Mallorca, que es va quedar sense assistència sanitària. Quan torni a revisar els seus posicionaments sobre el reials decrets, faci-ho amb rigor –faci-ho amb rigor–, i, en tot cas, no insulti, i no insulti la intel·ligència de tots els diputats que estan en aquesta cambra, i de tots els diputats que estan en totes les cambres arreu dels Països Catalans i al seu estat, que tant venera.

I, en tot cas, sobre els drets de les dones, li tornaré a repetir una cosa per si no li queda clar. En el meu embaràs, en la meua forma de parir o d'avortar, decideixo jo. Ni el seu Govern, ni l'Església catòlica, ni totes les defenses que vostè faci ni de la vida, ni dels nous nats: decideixo jo. Totes les dones tenim dret a decidir sobre el nostre propi cos, ho digui el seu partit o ho digui, si vol, el papa. Que li quedi clar.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Crido a votació.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Per una qüestió d'ordre, senyora presidenta.

La presidenta

Digui.

Santi Rodríguez i Serra

No, en la sessió d'aquesta tarda hem vist com interrompia la...

La presidenta

Un altre cop, senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

...intervenció d'una diputada del nostre grup perquè incriminava algú. Jo no sé si vostè ha escoltat el mateix que hem escoltat nosaltres en aquesta darrera intervenció i si considera que això és incriminar o simplement és llençar floretes als diputats del Parlament.

Gràcies.

(Lorena Vicioso Adria demana per parlar.)

La presidenta

Molt bé. Senyora Vicioso.

Lorena Vicioso Adria

Per al·lusions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Lorena Vicioso Adria

D'acord. Miri, senyora García, vostè viu a Montcada i Reixac, segurament un poble no?, de treballadors, i segurament hi han moltes dones joves sense recursos que s'han quedat embarassades sense voler, i el que no són és assassines de nadons, sinó que no volen ser mares en aquest moment. I, miri, senyora García, no vull tornar a l'època de Franco, on les riques marxaven a Londres a avortar i les pobres es quedaven aquí i moltes d'elles morien en l'intent. Això, jo no ho vull.

(Veus de «Molt bé!» i aplaudiments. Quim Arrufat Ibáñez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Una qüestió d'ordre també. És evident que si...

La presidenta

Si és una qüestió d'ordre, d'ordre...

Quim Arrufat Ibáñez

D'ordre.

La presidenta

...si és al·lusions, al·lusions.

Quim Arrufat Ibáñez

D'ordre, en el mateix sentit que el portaveu del Partit Popular.

La presidenta

Doncs, de fet, és per al·lusions.

Quim Arrufat Ibáñez

Ah, és per al·lusions?

(Remor de veus.)

La presidenta

Sí, sí. No, no, parli –parli.

Quim Arrufat Ibáñez

D'acord, però... D'acord, és igual; si puc parlar...

La presidenta

Trenta segons.

Quim Arrufat Ibáñez

...ja m'està bé. En tot cas, si una diputada surt i l'únic que fa és, en comptes de parlar de la moció, parlar de tot el que han dit tots els altres grups, és obvi que en algun moment o altre li caurà alguna al·lusió, si només utilitza el seu torn per parlar del que han dit els altres grups.

(Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Gràcies, presidenta. M'agradaria demanar votació separada de tots els punts.

La presidenta

Sí, ja ho tinc per un altre grup; per tant, no pateixi.

(Remor de veus.)

Maurici Lucena Betriu

Com?

La presidenta

Ja ho tinc demanat per altres grups –per altres grups–, sí.
(*Eva García i Rodríguez demana per parlar.*) Senyora García.

Eva García i Rodríguez

Sí, gràcies, senyora presidenta. Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Eva García i Rodríguez

Jo demanaria a la diputada de la CUP que retirés les paraules... No em digui que no abans de començar, senyora presidenta...

La presidenta

Escolti, digui...

Eva García i Rodríguez

És que em sembla...

La presidenta

...parli vostè –parli vostè–, té trenta segons.

Eva García i Rodríguez

Gràcies. Gràcies, faltaria més. Senyora presidenta, jo demanaria que demanés, que demanés vostè que es retiri...

La presidenta

Jo no ho penso demanar...

Eva García i Rodríguez

L'estem sentint, deu tenir el micròfon obert, i estic sentint que diu que no ho pensa demanar. Doncs, em prendrem les accions judicials que escaiguin, oportunes (*remor de veus*), perquè no pot ser –no pot ser– que se'ns acusi de tenir una mort a les esquenes sense tenir-ne proves, com acaba de fer aquesta diputada que tinc al darrere.

La presidenta

I abans vostè què ha fet?

Eva García i Rodríguez

És molt greu.

La presidenta

Abans vostè què ha fet?

Eva García i Rodríguez

És molt greu.

La presidenta

I abans vostè què ha fet?

Eva García i Rodríguez

És molt greu.

La presidenta

Jo crec que en aquestes...

Eva García i Rodríguez

Molt greu –molt greu.

La presidenta

El que és greu es com vostès estan provocant aquesta tarda. Això sí que és greu (*remor de veus*) –això sí que és greu.

Per tant, passem a la votació de la moció.

(*Carina Mejías Sánchez demana per parlar.*) Senyora Mejías.

Carina Mejías Sánchez

Per demanar votació separada.

La presidenta

No demani votacions separades, perquè ho votarem punt per punt.

Carina Mejías Sánchez

D'acord, gràcies.

(*Núria Segú Ferré demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Segú.

Núria Segú Ferré

Per al·lusions, senyora presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Núria Segú Ferré

La senyora García ens parlava que som uns demagogs, ens parlava de la demagògia. Nosaltres estem conven-

çuts que la verdadera demagògia... I d'hipocresia, sobretot. Nosaltres estem convençuts que la veritable hipocresia... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Deixen parlar, si us plau?

Nuria Segú Ferré

La veritable hipocresia, senyora García, és fer bandera dels drets dels no nascuts i negar els drets als homes i dones pel fet de ser estrangers.

La presidenta

Passem a la votació de la moció. La votarem punt per punt.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 83 en contra i 17 abstencions.

Passem al punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 18 abstencions.

Votem el 2 bis.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem el 6 bis.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 82 en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 35 vots a favor, 64 en contra i 28 abstencions.

Votem el 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 19 abstencions.

Votem l'11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 12.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 vots en contra.

Votem el 12 bis.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 83 en contra i 19 abstencions.

Votem el 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 44 vots a favor, 83 en contra.

Votem el 14.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 101 vots a favor, 18 en contra i 8 abstencions.

Votem el 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem ara el 16.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 96 vots a favor, 30 en contra i 1 abstenció.

Votem ara el 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 35 vots a favor, 83 en contra i 9 abstencions.

Votem el 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem ara el 19.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 18 en contra.

Votem el 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 82 en contra.

Votem ara el 21.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 107 vots a favor i 18 en contra.

Votem el 22.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 83 en contra i 18 abstencions.

Votem el 23.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 108 vots a favor i 18 en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i nou minuts.